ԺԱՌԱՆ
ԳՈՒԹԻ։

Շարադրեալ ՚ի հայրապետութեն
Գ[illegible]ոց աթոռոյն Սրբոյ Էջ
միածնի՝ Տն Ղ[illegible]ուկասու Արքե
կաթուղիկոսի Ամ Հայոց։

[illegible]ու ՚ի Պատրիարգութե Աթոռ
ոյն Էջմի՝ Տն Պետրոսի Ար
ջանկափայլ Ա[illegible] արդարպե[illegible]

[illegible] և ժեհ[illegible]ամանաւ ժ
ծի Ա[illegible]յանիս[illegible] Շայրապետութ[illegible]
[illegible] Ա[illegible] Ա[illegible]
[illegible] Տեառն Օ[illegible]
[illegible] կարդ[illegible] Աձառս
Պ[illegible]

ԹՎ ՏՆ 1796։
[illegible] Հայոց ՌՄԽԵ։ Յունուարի ԺԷ
[illegible] Յօհաննէս [illegible]
Պօղոսէ։

Սաղմոս Դաւթի։

ՀՌԻՓՍԻՄԷ Թ. ԱԶԱՏԵԱՆ ի Թի…

Ա

ԵՐԱՆԵԱԼ Է
այր որ ոչ գնաց ՚ի խոր-
հուրդս ամբարշտաց․ ՚ի
ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ
եկաց ․ և յաթոռս ժանտից
ոչ նստաւ։

ԱՅԼ յօրէնս տեառն են կամք
նորա ․ և յօրէնս նորա խորհեսցի
…ա ՚ի տուէ և ՚ի
…նա որպէս
՚ի ․․․
Որ պտուղ…
…է, և տերև
…և ու…

ՈՉ ՈՉ այսպէս են ամբարիշտք, և ոչ այնպէս. այլ որպէս փոշի, զոր հոսէ հողմ ՚ի վերայ երեսաց երկրի։

Վասն այսորիկ՝ ոչ յարիցեն ամբարիշտք ՚ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք ՚ի խորհուրդս արդարոց։

Զի ճանաչէ Տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն։

Անվերնագիր ՚ի Եբրայեցւոց, երկո-ջին սոքա ընդ մի համարեն։ Բ

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս։

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի. և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին՝ վասն Տեառն և վասն օծելոյ նորա։

անս նոցա, և ընկեսս

ւծ նոցա։

ծիծաղեսցի

ամարհեսցէ զնոսա։

ընդ նոսա բարկու-

իւ-

րա

Տէ՛ր՝ առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութեան քում. վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղի՛ղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո։

Զի ոչ գոյ ՚ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն. և սիրտք նոցա նանրեալք են։ Որպէս գերեզման բաց են կոկորդք նոցա. և լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։

Դատեա՛ զնոսա Ա՛ծ՝ զի անկցին ՚ի խորհրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում ամպարշտութեան նոցա մերժեա՛ զնոսա, զի դառնացուցին զքեզ։

Ուրա՛խ լիցին ամենեքին՝ ոյք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցիս դու ՚ի նոսա։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. Տէ՛ր՝ որպէս զինու հաճութեամբ քով պսակեցեր զնոսա։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութեան վասն ութերորդայ. Սաղմոս Դաւթի։ Զ.

Տէ՛ր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա ինձ տ̃ր զի հիւանդ եմ
ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռո-
վեցան ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և
դու տ̃ր՝ մինչև յե՞րբ։
Դա՛րձ տ̃ր և փրկեա զանձն իմ.
կեցո զիս տ̃ր՝ ըստ ողորմութե̃ քում։
Զի ոչ ոք է՝ որ ’ի մահու յիշէ զք-
քեզ. կամ ’ի դժոխս խոստովան
առնիցի առ քեզ։
Աշխատեցայ ես ’ի հեծութե̃ ի-
մում. լուացի զա̃մ գիշեր զմահիճս
իմ. և արտասուօք իմովք զանկո-
ղինս իմ թացի։
Խռովեցաւ ’ի սրտմտութենէ ակն իմ.
և մաշեցայ ես ’ի վերայ ամենայն
թշնամեաց իմոց։
’Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան.
որք գործէք զանօրէնութիւն։
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ.
Լուաւ տէր աղօթից իմոց, և տէր
զխնդրուածս իմ ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ
ա̃մ թշնամիք իմ. դարձցին յետս
և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի
և խռովեսցին։

 Աղ

Սաղմոս Դաւթի՝ զոր ասաց տն, վն
բանին Քուսեայ՝ որդւոյ
Յեմինեայ: Է.

Տ՟ր ա՟ծ իմ ՚ի քեզ յուսա-
ցայ, փրկեա՛ զիս. և յա՟մ
հալածչաց իմոց ապրե-
ցո՛ զիս:

Գուցէ երբէք յափշտակիցէ որ՟պ
առիւծ զանձն իմ. ո՛չոք լիցէ որ
փրկեսցէ, և ո՛չ այն՝ որ ապրեցու-
ցանիցէ:

Տ՟ր ա՟ծ իմ թէ արարի զայս. և թէ
իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ:
Եթէ հատուցի երբէք այնոցիկ որք
հատուցին ինձ չար. անկեայց և ես
՚ի թշնամեաց իմոց ընդունայն:
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն
իմ. հասցէ և կոխեսցէ յերկիր
զկեանս իմ. և զփառս իմ ՚ի հող
բնակեցուսցէ:

Արի՛ տ՟ր բարկութ՟բ քով. և բարձր
լեր ՚ի սատակել թշնամեաց իմոց:
Զարթի՛ր տ՟ր ա՟ծ իմ ՚ի հրամանս
քո՝ զոր պատուիրեցեր. և ժո-
ղովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին
զքև:

Վ՟ն այսորիկ՝ ՚ի բարձունս դա՛րձ տ՟ր. եւ տ՟ր դատէ զժողովուրդս իւր։

Դա՛տ արա ինձ տ՟ր՝ ըստ արդարութեան իմում. եւ ըստ անմեղութեան իմում՝ որ յիս։

Կատարեսցի՛ն չարիք ՚ի վ՟ր մեղաւորաց, եւ յաջողեսցես դու արդարոյ։

Որ քննէ զսիրտս եւ զերիկամունս ա՟ծ արդար. յիրաւի է ինձ օգնութի՟ւն յ՟յ՝ որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ, ոյք ուղիղ են սրտիւք։

Ա՟ծ դատաւոր արդար՝ հզօր եւ երկայնամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութիւն իւր զօրհանապազ։

Ապա թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր իւր սրեալ է՝ եւ զաղեղն իւր լարեալ. եւ ՚ի նմին պատրաստեալ է զանօթս մահու. եւ զնետս իւր այրեցելովք է գործեալ։

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութիւն. յղացաւ զցաւս, եւ ծնաւ զանիրաւութիւն։

Գուբն՝ զոր փորեաց եւ պեղեաց, ՚ի նոյն անկցի ՚ի խոր խորատ՝ զոր եւ գործեաց։

Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա.
և ՚ի վ՟ր գագաթան ն՟ր անօրէնութիւնք
իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց տ՟ն ըստ արդա-
րութ՟ե ն՟ր. և սաղմոս ասացից անուան
տ՟ն բարձրելոյ։

Ի կատարած ՚ի վերայ հնձանացն.
Սաղմոս Դաւթի։ Ը.

Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է ա-
նուն քո ՚ի վերայ ամ՟ երկրի։
Համբարձաւ՝ մեծ վայելչութ՟ի քո
՚ի վեր՝ քան զերկինս. ՚ի բերանոյ
մանկանց տղայոց և ստնդեայց
հաստատեցեր զօրհնութ՟ի։
Ս՟ն թշնամեաց քոց տ՟ր. զի եղծ-
ցի թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց
քոց, զլուսին և զաստեղս՝ զորս
դու հաստատեցեր։
Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա.
կամ՝ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ
առասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա
քան զհրեշտակս քո. փառօք և

պատուով պսակեցեր զնա. և կա-
ցուցեր զնա ՚ի վ՟ր ա՟մ ձեռակեր-
տաց քոց։

Զա՟մ ինչ՝ հնազանդ արարեր ՚ի ներքոյ ոտից նորա, զխաշն և զար-
ջառ՝ և զա՟մ ինչ։

Նաւս և զերէվայրի, զթռչունս երկնից, և զձկունս ծովու՝ որք շրջին ընդ շաւիղս ծովու։

Տ՟ր Տ՟ր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո ՚ի վերայ ա՟մ երկրի։

՚Ի կատարած վ՟ս գաղտնեաց որդւոյն· Սաղմոս Դաւթի։ Թ.

ոհացայց զքեզ Տ՟ր բոլո-
րով սրտիւ իմով. պատմե-
ցից զա՟մ սքանչելիս քո։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ· սաղմոս ասացից անուան տեառնդ բարձրելոյ։

՚Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։

Արարեր զդատաստանս իմ, և զիրաւունս. նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութե՟ն։

Սատակեցեր ՚ի հեթանոսս, և կոր֊
եաւ ամբարիշտն. զանուանս նոցա
ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից.
և թշնամւոյն զէն պակասեաց
մինչ ի սպառ։
Զքաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ
յիշատակ նց՝ աղաղակաւ։
Տր կայ՝ և մնայ յաւիտեան.
պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի
դատաստանի։
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարու֊
թբ, և զժողովուրդս իւր ուղղութբ։
Եղև Տր ապաւէն տնանկի, օգնա֊
կան ՚ի նեղութեն ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին ՚ի քեզ ամենքն՝ ոյք գի֊
տեն զանուն քո. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ, ոյք խնդրեն զքեզ Տր։
Սաղմոս ասացէք Տն՝ որ բնակեալն է
՚ի Սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթանոսս՝
զգործս նորա։
Զի խնդրել զարիւն նց՝ յիշեաց. և ոչ
մոռացաւ Տր զաղաղակս տնանկաց։
Ողորմեա՛ ինձ Տր՝ և տե՛ս զխոնար֊
հութի իմ ՚ի թշնամեաց իմոց. ո՛
բարձր արարեր զիս ՚ի դրանց
մահու։

Ոպ՟ պատմեցից զա՟մ օրհնութի՟ս քո
'ի դրունս դստեր սիօնի, և ցնծա-
ցայց 'ի փրկութե՟ քում:
Ընկլան հեթանոսք յապականութե՟
իւրեանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝
զոր թագուցին, առցէ զոտս նց՟:
Ճանաչի տէր յառնել զդատաս-
տանս իւր. և 'ի գործս ձեռաց իւ-
րեանց՝ կալեսցին մեղաւորք:
Դարձցին մեղաւորք անդրէն 'ի
դժոխս. և ա՟մ հեթանոսք՝ որք մո-
ռացան զա՟ծ:
Ո՛չ իսպառ մոռանայ տէր զաղ-
քատն. համբերութի՟ անանկաց մի՛
կորիցէ իսպառ:
Արի՛ տ՟ր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ.
դատեսցին հեթանոսք առաջի քո:
Կացո՛ տ՟ր՝ օրէնսդիր 'ի վ՟ր նց՟. և ծա-
նիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են:
Ընդէ՞ր տ՟ր՝ կացեր 'ի հեռաստա-
նէ. անտես արարեր 'ի դէպ նե-
ղութեան ժամանակի:
Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի՛
աղքատն. արգելցին 'ի խորհուրդս
իւրեանց, զոր և խորհեցան:
Զի գովի մեղաւորն 'ի ցանկութե՟

ան

անձին իւրոյ․ որ զրկէն,և նա գովի։
Իսկ՝ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն
զա̃ծ, ըստ բազում բարկութե̃ իւ-
րում, թէ ոչ խնդրի։
Ո՛չ է ա̃ծ առաջի աչաց ն̃ր․ պղծ
են ճանապարհք ն̃ր յա̃մ ժամ։
Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց
ն̃ր․ 'ի վերայ ա̃մ թշնամեաց իւրոց
տիրեսցէ։
Ասաց 'ի սրտի իւրում, թէ ոչ
սասանեցայց ազգէ յազգ առանց
չարի։
Անիծիւք և դառնութե̃ և նենգու-
թե̃ լի՛ է բերան ն̃ր․ և'ի ներքոյ
լեզուի ն̃ր ցաւք և վաստակք։
Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս
'ի գաղտնիս՝ սպանանել զանմեղն։
Աչք ն̃ր 'ի տնանկս հային․ դարա
նի 'ի գաղտնիս, որպէս զառիւծ
'ի մորւոջ իւրում։
Դարանի յափշտակել զաղքատն․
յափշտակել զաղքատն,և ձգել զնա
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ
զնա․ խոնարհեսցի և անկցի 'ի տի
րել իւրում 'ի վ̃ր տնանկաց։
Ասաց 'ի սրտի իւրում թէ մոռա

ցաւ ած՟ · դարձոյց զերեսս իւր՝
զի մի՛ տեսցէ իսպառ ։
Արի՛ տր՟ ած՟ իմ · բա՛րձր եղիցի ձեռն
քո · և մի՛ մոռանար զտնանկս ։
Իսկ՝ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն
զած՟ · զի ասաց 'ի սրտի իւրում
թէ ո՛չ քննի ։
Տեսանես դու զնա 'ի ցաւս , և'ի
սրտմտութի՟ս հայիս · 'ի քեզ թողեալ
է աղքատն , և որբոյն՝ դու ես
օգնական ։
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի՝
և չարի · խնդրեսցին մեղք նորա ,
և նա մի՛ գտցի ։
Տր՟ թագաւոր յաւիտեանս յաւի
տենից · կորիցեն հեթանոսք յերկ
րէ նորա ։
Զցանկութի՟ տնանկաց լուաւ տր՟ ,
'ի պատրաստութի՟ սրտից նոցա հայե
ցաւ ունկն քո ։
Դատ առնել որբոյն և տնանկի · զի
մի՛ ևս յաւելցի մարդ , 'ի մեծա
բանել իւրում 'ի վերայ երեսաց
երկրի ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Ժ

Ի Տէր յուսացայ. զիա՞րդ ասիցէք ցանձն իմ, փոխեաց ի լերինս որպէս ճնճղուկ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետս ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար՝ այնոցիկ, որք ուղիղ են սրտիւք։

Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերեցին. իսկ արդարն զի՞ արար։

Տէր ի տաճար սուրբ իւրում. Տէր յերկինս յաթոռ իւրում։

Աչք նորա ի տնանկս հային, և արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն. որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր։

Տեղասցէ ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ՝ հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա։

Արդար է Տէր՝ և զարդարութիւն սիրէ. և ուղղութիւն տեսանեն երեսք նորա։

’Ի չափարած ’ի վերայ ութերորդին․
Սաղմոս դաւթի։ ԺՄ—

Ապրեցո՛ զիս Տ̅ր՝ զի նուաղեաց
ս̅բ․ նուաղեցան ճշմարտու-
թի̅ւք յորդւոց ’ի մարդկանէ։
’Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ըն-
կերի իւրում․ շրթամբք նենգա-
ւորօք սրտէ ’ի սիրտ խօսեցան։
Սատակէ Տ̅ր զա̅մ շրթունս նեն-
գաւորս, և զլեզուս մեծաբանս։
Որք ասացին, զլեզուս մեր՝ մեծա-
ցուսցուք, շրթունք մեր առ մեզ
են, և արդ՝ մեր ո՞վ է տէր։
Վ̅ն տառապանաց աղքատին՝ և
հեծութե̅ տնանկին, այժմ յարեայց
ասէ Տ̅ր․ եդից զփրկութի̅ իմ, և
համարձակեցայց ’ի նմ̅։
Բանք Տ̅ն են բանք ս̅բ, ո̅պ զար-
ծաթ ընտրեալ և փորձեալ յերկ-
րէ․ սրբեալ և պարզեալ եօթնպա-
տիկ՝ ’ի հողոյ։
Դու Տ̅ր պահեսցես զմեզ, և ապրե-
ցուսցես զմեզ յազգէ յայսմանէ
մինչև յաւիտեան։
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին․

ըստ

ըստ բարձրութե̃ քում՝ մեծս արաս
ցես դու զորդիս մարդկան։

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։ ԺԲ

Մինչեւ յե՞րբ Տէր՝ մոռանաս զիս իսպառ. մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։

Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վերայ իմ. Նայեա՛ եւ լո՛ւր ինձ Տէր Աստուած իմ։

Լո՛յս տուր Տէր՝ աչաց իմոց, զի մի՛ երբէք ննջեցից 'ի մահ։

Մի՛ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց։

Ես յողորմութիւն քո Տէր յուսացայ, ցնծասցէ սիրտ իմ 'ի փրկութե̃ քում. օրհնեցից զՏէր՝ զբարերարն իմ։

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում,
թէ ոչ գոյ Աստուած։
Ապականեցան և պղծեցան յանօ
րէնութիւնս իւրեանց. և ո՛չ ոք է՝ որ
առնէ զքաղցրութիւն։
Տէր յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք ի-
մաստուն, որ խնդրիցէ զԱստուած։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միա-
սին՝ և անպիտանացան։
Ո՛չ ոք է՝ որ առնէ զքաղցրութիւն. և
չէ՛ ոք՝ մինչև ՚ի մի։
Ո՞չ ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք
գործեն զանօրէնութիւն։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի, և զԱստուած ոչ կար
դացին։
Անդ երկիցեն զերկիւղ ուր ոչ
իցէ երկիւղ. զի Տէր է յազգս
արդարոց։
Զխորհուրդ աղքատին յամօթ
արարին. զի Տէր է յոյս նորա։
Ո՞ տացէ ՚ի Սիօնէ զփրկութիւն Իսրայէլի.
՚ի դարձուցանել Տեառն զգերութիւն ժո

ղովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ Յա-
կոբ՝ և ուրախ եղիցի Ի͞էլ։

Գ. Հատուած. Սաղմոս Դաւթի.
ԺԴ.

Տ՝ ո՞վ կացցէ 'ի խորանի
քում. կամ ո՞վ բնակեսցի
'ի լեառն ս͞բ քո։

Որ գնայ ամբիծ՝ գործէ զարդա-
րութի͞ն, խօսի զճշմարտութի͞ն 'ի սրտի
իւրում։

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւ-
րով, և չար՝ ընկերի իւրում ոչ
արար։

Նախատինս 'ի մերձաւորաց նա ոչ
առնու. արհամարհեալ է առաջի
նորա չարագործն։

Զերկիւղածս տ͞ն փառաւոր առ-
նէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւ-
րում, և ոչ ստէ։

Զարծաթ իւր 'ի վարձու ոչ տայ,
և կաշառս 'ի վերայ անմեղաց ոչ
առնու. որ զայս արասցէ, նա մի՛
սասանեսցի յաւիտեան։

Պահեա՛ զիս Տ͞ր իմ, զի ես ՚ի քեզ յուսացայ․ ասացի Տ͞ն, Տ͞ր իմ ես դու՝ և բարիք իմ՝ ինձ, ՚ի քէն են։
Ս͞րբց քոց՝ որք են յերկրի քում․ սքանչելի արարեր զա͞մ կամս իմ ՚ի նոսա։

Յաճախեցին հիւանդութիւնք ն͞ց․ յետ այսորիկ ապա վաղվաղեցին։
Ո՛չ ժողովեցայց ՚ի ժողովս ն͞ց յարեանց․ և ո՛չ յիշեցից զանուանս նոցա ՚ի շրթունս իմ։

Տ͞ր՝ բաժին ժառանգութե͞ իմոյ և բաժակի իմոյ՝ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութիւն իմ՝ յիս։

Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս, և ժառանգութի͞ իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զՏէր՝ որ իմաստուն արար զիս, մինչ ՚ի գիշերի ևս՝ խրատեցին զիս երիկամունք իմ։

Յառաջագոյն տեսանէի զՏէր առաջի իմ յա͞մ ժամ․ զի է ընդ աջմէ իմմէ, զի մի՛ սասանեցայց։
Վասն այսորիկ՝ ուրախ եղև սիրտ իմ

իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ. եւս և մարմին իմ՝ բնակեսցի յուսով: Զի ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն:

Յուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց. լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց՝ ի քաղցրութիւն վայելչութեան աջոյ քո՝ մինչ իսպառ:

Սաղմոս դաւթի: ԺԶ.

Լուր՝ տէր արդարութեան. և նայեաց ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք:

Յերեսաց քոց՝ իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն:

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն:

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց՝ ես պահեցից զճանապարհս խստաս:

Հաստատեա զշաւիղս իմ ի ճանապարհի քում, զի մի՛ գայթակղես-

ցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ տ՟ր կարդացի՝ զի լուար ինձ ա՟ծ, խոնարհեցո առ իս զունկն քո. և լուր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո՝ տ՟ր փրկես զայնոսիկ, որք յուսացեալ են 'ի քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա զիս որպ՟ բիբ ական. ընդհովանեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս, յերեսաց ամբարշտաց, որք տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և 'ի ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն։

Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ պատեցան զինև. ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ որպ՟ առիւծ՝ զի պատրաստ է յորս. և որպ՟ կորիւն առիւծու, զի նստի դարանեալ։

Արի տ՟ր՝ ժամանեա նց՟, և խափանեա զն՟ս. փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց, 'ի սրոյ՝ և 'ի ձեռաց թշնամւոյն։

 Տէր

Տէր՝ կորո՛ զնոսա յերկրէ . բա-
ժանեա՛ և խափանեա՛ զնոսա ՚ի
կեանս իւրեանց ։
Գաղտնեօք քովք՝ լցան որովայնք
նց . յագեցան կերակրովք, և թողին
զմնացուածս տղայոց իւրեանց ։
Ես արդարութեամբ երևեցայց
երեսաց քոց . և յագեցայց յե-
րևել փառաց քոց ։

Ի կատարած . Սաղմոս Դաւթի ։
Զոր ասաց, յորժամ փրկեաց զնա Տ՟ր՝
՚ի ձեռաց ամ՟ թշնամեաց ։

ԺԷ .

Սիրեցից զքեզ՝ Տ՟ր , զօ-
րութի իմ . Տ՟ր՝ հաստատիչ
իմ, ապաւէն իմ՝ և փրկ
կիչ իմ ։
Ա՟ծ՝ օգնական իմ, և ես յուսամ
՚ի նա . ապաւէն իմ, եղջիւր փրկու-
թե իմոյ՝ ընդունելի իմ է .
Օրհնելով կարդացից առ Տ՟ր, և ՚ի
թշնամեաց իմոց ապրեցայց ։
Շուրջ եղեն զինև երկունք մա-
հու . և ուղխք անօրէնութեան

խռո

խռովեցուցին զիս։
Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։
՚Ի նեղութեան իմում ես առ տ̄ր կարդացի, և առ ա̄ծ իմ աղաղակեցի։
Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ ս̄րբ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ՛ առաջի նորա, մտցէ յականջս նորա։
Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան. զի բարկացաւ ՚ի վ̄ր ն̄ց ա̄ծ։
Ել ծուխ ՚ի բարկութէ ն̄ր. և հուր յերեսաց ն̄ր բորբոքեցաւ, և փայլատակունք հատան ՚ի նմանէ։
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ ՚ի ներքոյ ոտից ն̄ր։
Ել ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ՚ի թևս հողմոց։
Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնովաւ էին յարկք իւր. և խաւարային ջուրք՝ մինչև յամպս օդոց։
՚Ի փայլատակել ն̄ր առաջի նոցա, ամպք անցուցին զկարկուտ՝ և զկայծակունս հուր։

Որոտաց տ՟ր յերկնից, եւ բարձրեալն
ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ՝ եւ ՚ի
կայծակունս հրոյ։
Առաքեաց զնետս իւր՝ եւ ցրուեաց
զն՟ս. յաճախեաց զփայլատակունս
իւր՝ եւ խռովեցոյց զն՟ս։
Երեւեցան աղբերք ջուրց. եւ յայտ
նեցան հիմունք աշխարհի։
՚Ի սաստէ քումմէ տ՟ր, եւ ՚ի շնչել
հոգւոյ բարկութ՟ քո։
Առաքեաց ՚ի բարձանց եւ ընկալաւ
զիս. ընկալաւ զիս ՚ի ջուրց բազմաց։
Փրկեսցէ զիս տ՟ր ՚ի թշնամեաց ի
մոց հզօրաց՝ եւ յատելեաց իմոց,
զի հզօրք եղեն քան զիս։
Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչա
րանաց իմոց. եղեւ տ՟ր հզօրիչ իմ,
եւ եհան զիս յանդորր, փրկեսցէ
զիս տ՟ր՝ զի կամեցաւ զիս։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդա
րութ՟ իմում. ըստ ամբծութ՟ իմում
հատուսցէ ինձ։
Ես պահեցից զճանապարհս տ՟ն,
եւ ոչ ամբարշտեցայց յԱ՟յ իմմէ։
Զի իրաւունք ն՟ր առաջի իմ են. եւ
զարդարութ՟ իւր ոչ ՚ի բացեայց արար
յինէն։

Եղէց և ես անբիծ ընդ նմա. և
զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ։
Հատուսցէ ինձ տ՟ր ըստ արդարու-
թե՟ն իմում. ըստ սրբութե՟ն ձեռաց
իմոց՝ առաջի աչաց իմոց։
Ընդ սրբոյն ս՟բ եղիցիս, ընդ առն
անբծի՝ անբիծ եղիցիս, ընդ
ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս. և
զթիւրսն կործանեսցես։
Դու զժողովուրդս խոնարհս՝ կե-
ցուցանես. և զաչս ամբարտաւա-
նից՝ դու խոնարհեցուցանես։
Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ.
տ՟ր ա՟ծ իմ՝ լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի։
Զի և փրկեցայց ՚ի փորձութենէ. ա՟վ
իմով անցից ընդ պարիսպ։
Ա՟ծ իմ, անբիծ են ճանապարհք
քո. և բանք տ՟ն ընտրեալ են. և
ապաւէն ա՟մցն ոյք յուսան ՚ի նա։
Զի ո՞վ է ա՟ծ՝ բաց ՚ի տ՟նէ.
կամ ո՞վ է ա՟ծ, բաց յա՟յ մերմէ։
Ա՟ծ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութ՟ի.
և եդեր յանբծութե՟ն զճանապարհս
իմ։
Հաստատեցեր զոտս իմ ո՟պ զեղջեր
ուի. և ՚ի վերայ բարձանց կացու-
ցեր զիս։

 Ա-

Ուսուցեր զձեռս իմ 'ի պատե-
րազմ. և արարեր զբազուկ իմ որպէս
զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ զպաշտ-
պանութիւն փրկութեան քոյ։
Աջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ
քո կանգնեաց զիս 'ի սպառ. և խրատ
քո ուսուսցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ 'ի ըն-
տորէ իմմէ. և ոչ տկարացան շա-
ւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ և հա-
սից նոցա. և ոչ դարձայց 'ի նոցանէ՝
մինչև սպառեցից զնոսա։
Նեղեցից զնոսա, և այլ ոչ կարաս-
ցեն կեալ. և անկցին 'ի ներքոյ ո-
տից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զօրութիւն 'ի պա-
տերազմի. և զյարուցեալսն 'ի վերայ
իմ՝ ներքոյ իմ արարեր։
Զթշնամիս իմ հալածականս արա-
րեր. և զատելիս իմ սատակեցեր։
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր՝ որ փրկ-
կէր զնոսա. կարդացին առ Տէր, և ոչ
լուաւ նոցա։
Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի
հողմոյ. և որպէս կաւ գնեհաց կոխե-
ցից զնոսա։

Փրկ

Փրկեսցէ զիս Տր ’ի հակառակութենէ ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս՝ գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծառայեաց ինձ. և ’ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան, և կաղացան ’ի շաւղաց իւրեանց։

Կենդանի է Տր՝ և օրհնեալ է Ած. և բարձր եղիցի Ած փրկութե իմոյ։

Նա է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Փրկիչ իմ’ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ’ի վր իմ՝՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ փրկեսցես զիս։

Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ ’ի հեթանոսս. և անուան քում սաղմոս ասացից։

Մեծ արարեր զփրկութի թագաւորի նր. առնել ողորմութի ընդ օծելոյ նր Դաւթի. և ընդ զաւակի նր ազգէ մինչև յազգ։

Օրհնութիւն Մովսէսի և Որդւոցն Իսրայէլի: Ելից. ԺԵ:

Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է փառաւորեալ: Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց ի ծով. օգնական ընդունելի իմ Տէր, և եղև ինձ ի փրկութիւն:

Սա է իմ Աստուած՝ և փառաւոր առնեմ զնա. Աստուած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զնա:

Տէր խորտակէ զպատերազմունս, և Տէր է անուն նորա:

Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս ըսպառազինաց. զկառս և զերիվարս և զամենայն զօրութիւն փարաւոնի ընկէց ի ծով:

Ծով ծածկեաց զնոսա. ընկլան յանդունդս խորոց՝ իբրև զվէմն:

Աջ քո Տէր՝ փառաւորեալ է զօրութեամբ իւրով. և աջ քո Տէր՝ խորտակեաց զթշնամիս քո:

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո. առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ. և եկեր

զնոսա

զնոսա որպէս զեղէգն:
Հոգւով զօրութեան սրտմտութեան քո
պատառեցան ջուրք. դիզան կացին
որպէս պարիսպ քարեայ ջուրք ծո-
վուն. և պաղեցան դիզան ալիք
ջուրցն ՚ի մէջ ծովուն:
Ասաց թշնամին. ասէ, հալածեցից՝
հասից՝ հարից. բաժանեցից զա-
ւարն՝ և լցուցից ՚ի նմանէ զանձն իմ:
՚Ի սուր իմ՛ արկից զնոսա. տիրեսցէ
և բարձրասցի ՚ի վերայ նոցա աջ իմ:
Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեց
զնոսա ծով. ընկղմեցան, և իջին որպէս
կապար՝ ՚ի ջուրս սաստիկս:
Ո՞ նման է քեզ յաստուածս տէր, կամ ո՞վ
նմանիցի քեզ՝ փառաւորեալ ՚ի սուրբս:
Աքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես
զնշանս և զարուեստս. ձգեցեր
զձեռն քո, և եկուլ զնոսա երկիր:
Առաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողո-
վրդեան քո այսմ, զոր և փրկեցեր:
Մխիթարեցեր զնոսա զօրութեամբ քով ՚ի
բնակատեղ սրբութեան քո. լուան
ազգք՝ և բարկացան, և երկունք
կալան զբնակիչս փղշտացւոց:
Յայնժամ փութացան դատաւորք
է

եդովմայ, և իշխանք մովաբացւոց։
Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան
ամ բնակիչք քանանացւոց։
Անկցի ՚ի վր նոցա ահ և դողումն. և
՚ի զօրութենէ բազկի քո քարասցին։
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տր,
մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝
զոր ստացար։
Տարեալ տնկեսցես զնոսա ՚ի լերին
ժառանգութեան քո, ՚ի պատրաստութեան
բնակութեան ժառանգութեան քո։
Զոր ստացար ՚ի սկզբանէ տր, ըս
տացար սրբութիւն՝ զոր պատրաստե
ցին ձեռք քո. տր թագաւոր յաւի
տեանս, յաւիտենից և ևս։
Զի եմուտ փարաւօն կառօք և
երիվարօք, և ընտիր սպառազինօք
՚ի մէջ ծովուն։
Եւ ած ՚ի վր նցա տր զջուրս ծո
վուն. և որդիքն իէլի գնացին ընդ
ցամաք ՚ի մէջ ծովուն։
Փառք հօր և որ՛։

Սաղմոսն։

Նա է իմ ած, և փառաւոր առնեմ
զնա. ած հօր իմոյ՝ և բարձր արա
րից զնա։

Մարդասէր Տր՝ որ արժանաւորեցեր ը-
նդ Աստուածածին մօրքդ եւ կուսի, եւ որ խա-
չի քոյ պատուականի, ընկալ զաղա-
չանս մեր՝ եւ կեցո զմեզ։

Քարոզ եւ աղօթք՝ Աստուածածնայ եւ
Խաչին կանոնացն։

Վն ՚ի վերուստ խաղաղութեն՝ եւ
փրկութե անձանց մերոց, զՏր
աղաչեսցուք։ Տր ողորմեա։
Վն լսելի լինելոյ առն Այ՝ ձայնի
աղաչանաց մերոց, զՏր աղա՛։
Վն քաւիչ եւ ներող լինելոյ Այ՚ի
մղց մեղաց մերոց, զտէր աղ՛։
Վն թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր՝
զկամայ եւ զակամայ, զտէր աղ՛։
Վն զի մի՛ ըն խոտանեալս գտանիցեմք
յաւուրն պատասխանատուութե, զՏ։
Վն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք
ճշմարիտ եւ ուղիղ հաւատով ՚ի քն
ննջեցին, զտէր աղա՛։
Նաեւս միաբան, վն ճշմարիտ եւ
ուղ հաւատոյս մերոյ, զտէր աղ՛։
Զանձինս մեր՝ եւ զմիմեանս, Տն
Այ ամենակալին յանձն արասցուք։
Ողորմեաց մեզ Տէր Այ մեր ըստ
մե-

մեծի ողորմութեան քում · ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ ։

Տէր ողորմեա · Տէր ողորմեա · Տէր ողորմեա

Աղօթք ։

Տէր տուընջեան՝ և գթացուցիչ գիշերոյ · որ արարեր զտիւ ՚ի զբօսանս բարեգործութեան՝ ՚ի փրկութիւն անձանց մերոց, և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բնութեան մերոյ ։ Եւ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում ամէն ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինաւոր վարուք ՚ի նոյն պաշտօն քո կալել միշտ · և նովին կանոնիւս՝ անդադար փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին · այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ·

Ամէն ։

Խաղաղական ննջեցուն ·

Աստուծոյ երկնաւորագէտուց ։

Օ քեզ, որ յամենայնի գթած և մարդասէր Տէր ես՝ աղաչեմք հանա

պաղ՝

պաշ, զի զօրացուսցես զմեզ օր
ըստ օրէ կալ 'ի կարգի կրօնաւո-
րութե մերում։ Թեթեւացո տէր`
զքաղցր լուծ քո` զոր եդեր 'ի վր
մեր, զի կարասցուք կալ 'ի պատ-
ուիրանի քում, և զհաճոյսն առ-
նել առաջի քո յամ ժամ` 'ի տուէ
և 'ի գիշերի։ Հրեշտակային եր-
գակցութբ զքեզ օրհնել` զքեզ
գովել, և քեզ գոհութ և փառս
մատուցանել ամենակալօր տրուէդ,
այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. Ամէն։

Մաղթանք։

Մաղթեսցուք և օրհնութբ` և եր-
գօք հոգեւորօք անդադար փառա-
ւորեսցուք զհայր և զորդի և զսբ հո-
գին, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից.
ամէն.

Օրհնեալ տր մեր յս քս. ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս։

Առանձնեայն մէ էին՝
Խորհուրդն խա էին,
երկրիս ւէթե էին՝
Աստուած բոլոր էին։

’Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի:

ԺԸ.

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏ

մեն զփառս Աստուծոյ, և զարա
րածս ձեռաց նորա պատ
մէ հաստատութիւն:

Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն:

Ո՛չ են բանք՝ և ո՛չ են խօսք, որոց
ո՛չ լսին ձայնք նոցա:

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա, և
մինչև ’ի ծագս տիեզերաց խօսք նոցա.

Յարեգակն եդ զխորան իւր. և ինքն
որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յառագաստէ
իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ ըն
թանալ զճանապարհս իւր:

’Ի ծագաց երկնից ել նորա. և
հանգիստ նորա մինչև ’ի ծագս նո_
րուն.

րուն. և ոչ ոք իցէ՝ որ թագիցէ ՚ի տապոյ նորա։

Օրէնք տն անբիծ են, և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն տն հաւատարիմ է, և իմաստուն առնէ զտղայս.

Արդարութիւն տն ուղիղ է, և ուրախ առնէ զսիրտս. պատուիրանք տն լոյս են, և լոյս տան աչաց. երկիւղ տն սբ է, և մնայ յաւիտեան։

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, և արդար է ՚ի նոյն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազում. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ։

Քանզի՝ ծառայ քո պահեսցէ զայս. ՚ի պահել՝ նմա զհատուցումն բազում։

Զյանցուածս իւր ո՞վ կարէ ճանաչել ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեաց իմոց սբ արա զիս տր. և յօտարէն պահեա զծառայս քո։

Ապա թէ՝ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց՝ և սբ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց։

Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ,

իմոյ, և խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քո յամենայն ժամ. տէր օգնական իմ և փրկիչ իմ:

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: ԺԹ

Լուիցէ քեզ տէր յաւուր անձկութեան. օգնական եղիցի քեզ անուն Աստուծոյ Յակոբայ:

Առաքեսցէ քեզ տէր օգնութիւն ՚ի սրբութենէ իւրմէ. և ՚ի Սիոնէ ընկալցի զքեզ:

Յիշեսցէ տէր զամենայն պատարագս քո. և ողջակէզս քո ընդունելի արասցէ:

Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քում. և զամենայն՝ խորհուրդս քո նա կատարեսցէ:

Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութեան քում. յանուն Աստուծոյ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք:

Լցուսցէ տէր զամենայն խնդրուածս քո. այժմ ծանեայ, զի կեցոյց տէր զօծեալ իւր:

Լուաւ նմա յերկնից ՚ի սրբութենէ իւրմէ. ՚ի զօրութեան փրկութեան աջոյ իւրոյ:

Սոքա

Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք․
այլ մեք զանուն տեառն ա՟յ մերոյ
կարդասցուք։
Նոքա խափանեցան և անկան․ մեք
յարեաք՝ և ուղիղք եղաք։
Տէր կեցո զթագաւորն, և լո՛ւր
մեզ․ յաւուր յորում կարդասցուք
առ քեզ։

Ի կատարած․ Սաղմոս դաւթի։ Ի

Տէր ՚ի զօրութեան քում ուրա՛խ եղի-
ցի թագաւորն․ ՚ի փրկութեան քում
ցնծասցէ՛ յոյժ։
Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր
նմա․ և զկամս շրթանց նորա ո՛չ
արգելեր ՚ի նմանէ։
Ժամման արարեր զնա յօրհնութիւն
քաղցրութեան քո․ և եդեր ՚ի գլուխ
ն՟ր պսակ՝ ՚ի քարէ պատուականէ։
Կեանս խնդրեաց ՚ի քէն․ և ետուր
նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւի-
տեանս յաւիտենից։
Մեծ են փառք ն՟ր ՚ի փրկութեան
քում․ զփառս մեծ վայելչութեան քո
դիցես ՚ի վերայ նորա։

Տա

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից․ և ուրախ արասցես զնա յուրախութեան երեսաց քոց։

Թագաւոր յուսացաւ ’ի Տէր, յողորմութեան բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի։

Գտցի ձեռն քո ’ի վերայ թշնամեաց քոց․ և աջ քո գտցէ զատեալս քո։

Դիցես զնոսա որպէս հնոց ’ի հուր՝ ’ի ժամանակի երեսաց քոց։

Տէր բարկութեամբ իւրով խռովեսցուսցէ զնոսա․ և հուր կերիցէ զնոսա։

Զպտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ․ և զզաւակ նոցա յորդւոց ’ի մարդկանէ։

Խորհեցան ’ի քեզ չարութիւն․ և խորհեցան զխորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն հաստատել։

Արասցես զնոսա հալածեալս․ ’ի մնացուածս քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա։

Բարձրացիր Տէր ’ի զօրութեան քում․ օրհնեսցուք, և սաղմոս ասասցուք ’ի զօրութեան քում։

 ’Ի

Ի կատարած. վասն օգնականութեանց. Սաղմոս Դաւթի. ԻԱ

Աստուած իմ՝ նայեաց առիս. ընդէր թողեր զիս. հեռի եղէ ’ի փրկութենէ իմմէ՝ վասն բանից յանցանաց իմոց։

Աստուած իմ, ’ի տուէ կարդացի առ քեզ, եւ ինձ ոչ լուար. ’ի գիշերի, եւ ինձ ոչ անսացեր։

Դու ’ի սուրբս բնակեալ ես. եւ գովեստ Իսրայէլի։

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան ’ի քեզ՝ եւ փրկեցեր զնոսա։

Առ քեզ աղաղակեցին, եւ կեցին. ’ի քեզ յուսացան՝ եւ ոչ ամաչեցին։

Այլ ես որդն եմ, եւ ոչ եմ մարդ. նախատինք մարդկան՝ եւ արհամարհանք ժողովրդոց։

Ամենեքին որք տեսանէին զիս՝ արհամարհէին զինեւ. խօսէին շրթամբք՝ եւ շարժէին զգլուխս իւրեանց։

Յուսացաւ ’ի տէր՝ եւ փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա։

Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ. յոյս իմ ’ի ստեանց մօր իմոյ։

Ի

Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ · յո
րովայնէ մօր իմոյ դու ես ա՟ծ իմ ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առներ յինէն՝ զի
նեղութիւնք մերձեալ են · և ոչ ոք է՝
որ օգնէ ինձ ։
Շուրջ եղեն զինև զուարակք
բազումք · և ցուլք գէրք պաշա-
րեցին զիս ։
Բացին ՚ի վերայ իմ զբերանս իւ-
րեանց, որ՟պ առիւծ՝ զի մռնչէ և
յափշտակէ ։
Ես որ՟պ զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան
ա՟մ ոսկերք իմ · և եղև սիրտ իմ
որ՟պս մոմ հալեալ ՚ի մէջ որովայնի
իմոյ ։
Ցամաքեցաւ որ՟պ խեցի զօրութի՟ իմ ·
լեզու իմ ՚ի քիմս իմ կցեցաւ · և՚ի
հող մահու իջուցին զիս ։
Շուրջ եղեն զինև շունք բա-
զումք · և ժողովք չարաց պաշա-
րեցին զիս ։
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ ·
և թուեցին զա՟մ ոսկերս իմ · նոքա
հայեցան և տեսին զիս ։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց · և ՚ի վ՟ր պատմուճանի

իմոյ

իմոյ վիճակս արկանէին։

Դու Տէր մի հեռի առներ զօգնութիւն քո յինէն. և Տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Փրկեա՛ ի սրոյ զանձն իմ, և ի ձեռաց շանց՝ զմիամօրութիւն իմ։

Փրկեա՛ զիս ի բերանոյ առիւծու, յեղջերէ միեղջերուի զխոնարհութիւն իմ։

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. և ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք Տն օրհնեցէ՛ք զՏէր. և ամ զաւակք Յակոբեան՝ փառաւոր արասցեն զնա։

Երկիցէ ի Տնէ ամ զաւակն Իէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց Տէր զաղօթս աղքատի, և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։

Ի քէն է գովութիւն իմ Տր, յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամ երկիւղածաց նր։

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին

օրհնեսցեն զՏէր՝ որք խնդրեն զնա։ Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից. յիշեսցեն, և դարձցին առ Տէր՝ ամենայն ծագք երկրի։

Երկիր պագցեն նմա ամենայն ազինք ազգաց՝ զի Տեառն է արքայութիւն, և նա տիրէ ի վերայ ամենայն հեթանոսաց։

Կերին և երկիր պագին նմա ամենայն պարարտք երկրի. առաջի նորա անկցին ամենեքեան՝ որք իջանեն ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։

Պատմեսցի Տեառն ազգ՝ որ գալոց է. պատմեսցեն զարդարութիւն նորա ժողովրդեան, որ ծնանելոց է՝ զոր արար Տէր։

'Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ԻԲ.

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

'Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս

արդարութե՟ վն՟ անուան իւրոյ։
Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ, զի դու տէր ընդ իս ես։
Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ ար՟եր առաջի իմ զսեղան՝ անդէն յանդիման նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո ոպ՟ անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութի՟ քո տր՟՝ զհետ իմ եկեսցէ զամ՟ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ 'ի տան տեառն ընդ երկայն աւուրս։

Սաղմոս դաւթի. միաշաբաթւոյն։
ԻԳ.

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ՝ և ամ՟ բնակիչք նորա։
Նա ինքն 'ի վերայ ծովու հիմունս էարկ նմա. 'ի վերայ գետոց պատրաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն տն՟. կամ ո՞վ կացցէ 'ի տեղւոջ սրբութե՟ նր՟։
Որ սր՟ք է ձեռօք և անբիծ սրտիւ, որ ոչ էառ զնանրութի յանձն իւր

և

և ոչ երդուաւ ընդ ընկերի իւ-
րում՝ նենգութ՟բ ։
Սա առցէ զօրհնութի՟ ՚ի տ՟նէ, ողոր-
մութի՟ յ՟այ փրկչէ իւրմէ ։
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զ՟տր․ խնդրէ
տեսանել զերեսս ա՟յ յակոբայ ։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր
՚ի վեր․ համբարձցին դրունք յաւի-
տենից, և մտցէ թագաւոր փ՟ռց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր
հզօր զօրութ՟բ իւրով, տէր հզօր
՚ի պատերազմի ։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր
՚ի վեր․ համբարձցին դրունք յաւի-
տենից, և մտցէ թագաւոր փ՟ռց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր
զօրութեանց՝ սա ինքն է թագաւոր
փառաց ։

՚Ի չորրորդ․ Սաղմոս Դաւթի ։ ԻԴ․

Առ քեզ տէր համբարձի
զանձն իմ․ ա՟ծ իմ ՚ի
քեզ յուսացայ՝ մի ա-
մաչեցից․ և մի ծիծաղեսցեն զինև
թշնամիք իմ ։

 Ամե

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ, մի՛ ամաչեսցեն․ այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութեան խուրեանց։

Զճանապարհս քո Տէր ցո՛յց ինձ, եւ զշաւիղս քո ուսո՛ ինձ։

Առաջնորդեա՛ ինձ ’ի ճշմարտութեան քում եւ ուսո՛ զիս․ զի դու ես Աստուած փրկիչ իմ․ եւ ես քեզ համբերի զօրհանապազ։

Յիշեա՛ Տէր զգթութիւնս քո եւ զողորմութիւնս քո որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան իմոյ եւ զանգիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր․ այլ յիշեա՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում վասն քաղցրութեան քո, զի քաղցր եւ ուղիղ ես։

Վասն այսորիկ՝ օրէնսդէտ առնես զմեղաւորս ’ի ճանապարհի․ առաջնորդես հեզոց ’ի դատաստանի․ եւ ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո։

Ամենայն ճանապարհք Տեառն ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն են այնոցիկ՝ ոյք խնդրեն զուխտ՝ եւ զվկայութիւնս նորա։

Վասն անուա՛ն քո Տէր քաւեա՛ զմեղս իմ՝ զի բազում են․ Ո՞վ է մարդ որ երկնչի ’ի Տեառնէ․ օրէնսդէտ առնէ զնա ’ի ճանապարհին՝ յոր եւ հաճեցաւ։

 Անձն

Անձն նորա ՚ի բարութեան հանգիցէ. և
զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։
Զօրութիւն է Տէր երկիւղածաց իւրոց.
և զկտակարանս իւր ուսուսցէ նոցա։
Աչք իմ յամենայն ժամ առ Տէր են. և
նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։
Նայեաց առ իս և ողորմեա ինձ. զի
միամօր և աղքատ եմ ես։
Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն
յոյժ. և ՚ի վշտաց իմոց հան զիս։
Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ
իմ. և թող ինձ զամենայն զմեղս իմ։
Տես զթշնամիս իմ, զի բազում
եղեն ատելութեամբ. որք ՚ի նանիր
ատեցին զիս։
Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս.
և մի յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ
՚ի քեզ։
Անմեղք և ուղիղք կցորդք եղեն
ինձ. և ես քեզ համբերեի. փրկեա
Աստուած զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԻԵ

Դատ արա ինձ Տէր՝ զի ես յան-
բծութեան իմում գնացի. ՚ի Տէր յու-

սացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։
Փորձեա զիս Տէր եւ քննեա զիս. փոր-
ձեա զերիկամունս իմ եւ զսիրտ իմ։
Ողորմութիւն քո Տէր՝ առաջի աչաց
իմոց. եւ հաճոյ եղէց ճշմարտութեան
քում։
Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց.
եւ ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես զժողովս չարաց. եւ ընդ
ամբարիշտս ես ոչ նստայց։
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ. եւ
շուրջ եղէց զսեղանով քով Տէր։
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո. եւ
պատմել զամենայն սքանչելիս քո։
Տէր՝ սիրեցի զվայելչութիւն տան քո՝
եւ զտեղի յարկի փառաց քոց։
Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս
զանձն իմ. եւ մի՛ ընդ արս արիւ-
նահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեան
էն. եւ աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յամբծութեան իմում գնացի.
փրկեա զիս Տէր եւ ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկե-
ղեցիս մեծս օրհնեցից զՔեզ։

Սաղմոս դաւթի · մինչև օծանէր։

ԻԶ

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յում
մէ երկեայց · Տէր ապաւէն կենաց
իմոց՝ ես յումմէ դողացայց։
Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել
զմարմինս իմ· նեղիչք իմ և թշնամիք
իմ, նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի 'ի վերայ իմ
պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ·
և թէ յարիցէ 'ի վերայ ճակատա-
մարտ, սակայն և այսու իսկ 'ի քեզ
տէր յուսացայ։
Զմի խնդրեցի 'ի տեառնէ, և զայն
աղաչեմ· բնակել ինձ 'ի տան տեառն
զամենայն աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն· և
հրամանս տալ 'ի տաճարի նորա։
Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւ-
րում յաւուր չարի· ընդ յարկաւ-
որաւ զիս 'ի ծածկոյթ խորանի
իւրում։
Ի վիմի բարձր արարեր զիս · և
այժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի
վերայ թշնամեաց իմոց։
Շուրջ եկից և մատուցից 'ի խո
րա

րանի նր՛ պատարագ օրհնութե՛ . օրհ
նեցից և սաղմոս ասացից տն̃ :

Լուր տէր ձայնի իմում զի կար-
դացի առ քեզ . ողորմեա՛ ինձ և
լո՛ւր ինձ՝ զի քեզ ասաց սիրտ իմ .
և խնդրեցին երեսք իմ՝ զերեսս
քո տէր խնդրեցից :

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն . և մի՛ խոտորիր բարկութե՛ ՚ի
ծառայէ քումմէ :

Օգնական իմ լե՛ր տէր՝ մի՛ անար
գեր զիս . և մի՛ թողուր զիս ա̃ծ
փրկիչ իմ :

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս .
և տէր իմ ընկալաւ զիս :

Օրէնսդի՛ր արա զիս տէր ՚ի ճա-
նապարհի քում . և առաջնորդեա՛
ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս :

Վն̃ թշնամեաց իմոց , մի՛ մատներ
զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց :

Յարեան ՚ի վե՛ր իմ վկայք մեղաց .
և ստեցին ինձ յանօրէնութե՛ իւ՛րեանց :

Հաւատացի տեսանել զբարութի՛
տն̃ յերկրին կենդանեաց . համբե՛ր
տն̃ և քաջալերեա՛ց . զօրասցի սիրտ
քո և համբե՛ր տեառն :

 Սաղ

Առ քեզ տէր կարդացի Աստուած իմ, մի՛ լռեր յինէն. մի՛ երբեք լռիցես յինէն. նմանեցայ այնոցիկ՝ որք իջանեն ՚ի գուբ։

Լուր տէր ձայնի խնդրուածաց իմոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ. ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սրբոյ քո։

Մի՛ համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն՝ կորուսաներ զիս։

Որք խօսին զխաղաղութիւն ընդ ընկերս իւրեանց՝ և չարութիւն է ՚ի սիրտս նոցա։

Տուր նոցա տէր ըստ գործոց նոցա. և ըստ անօրէնութեան գնացից նոցա՝ հատո նոցա։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո նոցա՝ զհատուցումն նոցա, նոցին։

Ոչ իմացան նոքա զգործս Աստուծոյ. և ոչ ՚ի գործս ձեռաց նորա հայեցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ մի՛ շինեսցես։

Օրհնեալ է տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնե-
ցաւ և ծաղկեցաւ մարմին իմ.
և ես կամօք իմովք խոստովան
եղէց նմա։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ.
ապաւէն փրկութե օծելոյ իւրոյ։
Փրկեա զժողովուրդս քո. և օրհնեա
զժառանգութիւն քո. հովուեա և
բարձրացո զնոսա մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս դաւթի. օրհնութեան նաւակա-
տեաց տաճարին։ ԻԸ.

Մատուցէք տն՝ որդիք այ. մա-
տուցէք տեառն զորդիս խոյոց։
Մատուցէք տն զփառս և զպա-
տիւ. մատուցէք տն զփառս ա-
նուան նորա. և երկիրպագէք տն
՚ի սրահս սրբութե նորա։
Ձայն տն ՚ի վերայ ջուրց՝ և այ
փառաց որոտաց. և տէր լինքն ՚ի
վերայ ջուրց բազմաց։
Ձայն տն զօրութեամբ, և ձայն տն
մեծվայելչութեամբ։
Ձայն տեառն փշրէ զմայրս. և
մանրէ տր զմայրսն լիբանանու։

 Ձայն

Մանրեսցէ զնա ո
տունկն լերանանու. ո   ն
որպս զորդիս միեղջերուի։
Ձայն տն հատանէ զբոց 'ի հրոյ.
Ձայն տն շարժէ զանապատն, և խռո
վեցուցանէ տր զանապատն կադէ ։
Ձայն տն հաստատէ զե ջերուս.
և յայտնի առնէ զանտառս։
'Ի տաճարի նորա ամենեքեան ա-
սասցեն զփառս նորա։
Տէր զջրհեղեղս նատուցանէ և
ցածուցանէ. թագաւորեսցէ տէր
յաւիտեան։
Տէր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ
տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ
իւր 'ի խաղաղութի։

Սաղմոս դաւթի. 'Ի նոյն։ Իթ

Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի
ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր
զթշնամին իմ յիս։
Տր ած իմ՝ կարդացի առ քեզ,
և բժշկեցեր զիս. տէր հաներ 'ի
դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս
յայնցանէ, որք իջանեն 'ի գուբ։

…ք տեառն սբք նր·
և … ս եղերուք յիշատակի
սրբութե̄ն նորա։
Սրտմտութի̄ է ՚ի բարկութե̄ն նորա·
և կեանք են ՚ի կամաց նորա։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք·
առաւօտու եղիցի ուրախութի̄։
Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութե̄
իմում, թէ ոչ սասանեցայց յա-
ւիտեան։
Տ̄ր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ
զօրութի̄, դարձուցեր զերեսս քո
յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ։
Առ քեզ տ̄ր կարդացի, և առ ա̄ծ
իմ աղաղակեցի· զի՞նչ օգուտ է
քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ
ես յապականութի̄։
Մի՞ թէ հող խոստովան առնիցի
առ քեզ· կամ՝ պատմեսցէ զճշմար
տութիւնս քո։
Լուաւ ինձ տէր՝ և ողորմեցաւ·
և տէր եղև ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի̄,
էզերծ յինէն զքուրձ· և ինձ զգե
ցոյց զուրախութիւն։
Ո̄պ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք
իմ,

իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց [illegible]
ած իմ յաւիտեան խ[illegible]ան [illegible]
ղեց քեզ:

Ի կատարած. Նահատակութե՛ գովութե՛.
Սաղմոս Դաւթի: Լ.

Առ քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ա-
մաչեցից յաւիտեան. յար-
դարութե քում փրկեա՛ և
ապրեցո՛ զիս:
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո,
փաղփաղեա՛ կեցուցանել զիս:
Լեր իմ ած պաշտպան՝ և տուն ա-
պաւինի ապրեցուցանել զիս. զի հզօ-
րիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես:
Վա՛ անուան քո տէր առաջնոր-
դեսցես ինձ, և մնուցես զիս. և հան-
ցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ
թագուցաւ ինձ:
Դու ես պաշտպան իմ տր, 'ի ձեռս
քո յանձն առնեմ զհոգի իմ:
Փրկեցեր զիս տէր ած ճշմարտութե
քով. ատեցեր զայնոսիկ, որք պա-
հեն զերկիւղ 'ի սնոտիս:
Այս 'ի տէր յուսացայ. ցնծացայց

և

րախ եղէց ՚ի փրկութեան քում:
Զի հա[…]ար ՚ի խոնարհութիւն իմ.
և փրկեց[…] ՚ի վշտաց զանձն իմ. և
ոչ մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղչաց
իմոց. և կացուցեր յանդորրու
զոտս իմ:

Ողորմեա ինձ տէր, զի նեղեալ եմ
ես. խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն
իմ՝ անձն իմ և փոր իմ:

Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ.
և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ:

Աղքատացաւ ՚ի տկարութենէ զօրութիւն
իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զամ թշնամիս իմ եղէ ես
նախատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ
և երկիւղ ծանօթից իմոց:

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս,
արտաքս փախչէին յինէն:

Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ՚ի սըր
տէ. և եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ:

Զի լուայ ես զբամբասանս ՚ի բազ
մաց՝ որք շուրջ էին զինև. ՚ի ժողո
վել նոցա ՚ի միասին, առնուլ զանձն
իմ խորհեցան. այլ ես ՚ի քեզ տէր
յուսացայ:

Ասացի դու ես Աստուած իմ. և ՚ի ձեռս
քո է ժառանգութիւն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց
իմոց, և 'ի հալածչաց իմոց։
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս
քո․ ապրեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմու-
թե̃ քում․ տէր՝ մի՛ յամօթ եղէց,
զի կարդացի առ քեզ։
Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն
'ի դժոխս․ համր եղիցին շրթունք
նենգաւորք, որք խօսեն զարդարոյ
զանիրաւութի̃, յամբարտաւանել և
յանգոսնել իւրեանց։
Ո̃պ զի բազում է ողորմութի̃ քաղց-
րութե̃ քո տէր․ զոր պահեցեր
երկիւղածաց քոց։
Արարեր դու այնոցիկ, որք յու-
սացեալ են 'ի քեզ․ առաջի որդւոց
մարդկան։
Ամրացուցեր զնո̃ 'ի ծածկոյթ ե-
րեսաց քոց՝ 'ի խռովութե̃ մարդկ̃ն։
Ծածկեցեր զնո̃ 'ի խորանի քում,
'ի հակառակութե̃ լեզուաց։
Օրհնեալ է տր̃, զի սքանչելիս արար,
զողորմութի̃ իւր 'ի քաղաքս ամուր։
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում,
թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց ա-
չաց քոց։

Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից
իմոց. յաղաղակել իմում առ քեզ։
Սիրեցէք զՏէր ամենայն սուրբք նորա, զի ըս-
տուգութիւն խնդրէ Տէր. և հատու-
ցանէ այնոցիկ, որք առաւել առնեն
զամբարտաւանութիւն։
Քաջալերեցարո՛ւք՝ և զօրասցին
սիրտք ձեր, ամենեքեան՝ որք յու-
սացեալ էք ՚ի Տէր։

Իմաստութեան Դաւթի։ ԼԱ

Երանի՛, ում թողութիւն եղև մե-
ղաց. և ծածկեցան ամենայն յանցանք
նորա։
Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարի
Տէր զմեղս նորա. և ոչ գոյ նեն-
գութիւն ՚ի բերան նորա։
Լռեցի ես՝ և մաշեցան ամենայն ոսկերք
իմ, առ աղաղակել ինձ առ յորում զօր
հանապազ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։
Ծանրացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ.
դարձայ ՚ի թշուառութիւն, զի հարան
յիս փուշք։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ, և զանօրէ-
նութիւնս իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն։

Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ. և դու թողցես զամ՟ ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց:

Վ՟ն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամ՟ սրբք, ’ի ժամ ընդունելի:

Բայց միայն ’ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց. որք առ նս ինչ ոչ մերձեսցին:

Դու ես ապաւէն իմ ’ի նեղութ՟է յայսմանէ, որ շուրջ եղեն զինև:

Ցնծութի իմ; փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք պաշարեցին զիս:

Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելամուտ ’ի ճանապարհ, յոր և գնասցես. և հաստատեցից ’ի ’ի վերայ քո զաչս իմ:

Մի լինիք որպ՟ զձիս և զջորիս. զի ոչ գոյ ’ի նս իմաստութի. ’ի սանձս և ’ի դանդանաւանդս ձմլեսցես զկզակս նոցա, որք առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բազում տանջանք են մեղաւորաց. բայց որք յուսան ’ի Տէր՝ ողորմութի տեառն շուրջ եղիցի զնոքօք:

Ուրախ եղերուք և ցնծացէք արդարք, ’ի Տր պարծեցարուք ամենքին՝ որք ուղիղ էք սրտիւք:

Ցնծացէք արդարք ՚ի տէր՝
ուղղոց վայել է օրհնութի.
Խոստովան եղերուք տն
օրհնութբ • տասնաղեաւ սաղմոսա_
րանաւ սաղմոս ասացէք նմա:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութին նոր՝
զի բարի է • սաղմոս ասացէք նմա
օրհնութբ:
Ուղիղ են պատգամք տն • և ամ
գործք նր հաւատովք են • և սիրէ
ողորմութի և զիրաւունս տէր:
Ողորմութբ տն լի եղև երկիր, և բա
նիւ տն երկինք հաստատեցան • և
հոգւով բերանոյ նորա ամ զօ_
րութիւնք նոցա:
Ժողովէ որպ ՚ի տիկ զջուրս ծովու •
և դնէ ՚ի խորս զգանձ իւր:
Երկիցէ ՚ի տեառնէ ամ երկիր • և
՚ի նմանէ դողասցին ամ բնակիչք
աշխարհի:
Զի նա ասաց՝ և եղեն • ինքն հրա
մայեաց՝ և հաստատեցան:
Տր ցրուէ զխորհուրդս հեթանո
սաց • անարգէ տր զխորհուրդս ժո

ղո

ղովրդոց . և արհամարհէ տէր
զխորհուրդս իշխանաց ։
Խորհուրդ տն յաւիտեան մնայ ,
և խորհուրդ սրտի նր ազգէ մին-
չև յազգ ։
Երանի՛ ազգի՝ որոյ տէր ած օգ-
նական է նմա . ժողովուրդ զոր
ընտրեաց ՚ի ժառանգութի իւր ։
Յերկնից նայեցաւ տր յամ որդիս
մարդկան . ՚ի պատրաստ բնակուէ
իւրմէ հայեցաւ յամ բնակիչս
աշխարհի ։
Ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա ,
՚ի միտ առնուլ զամ գործս նց ։
Ո՛չ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապ-
րեսցի թագաւոր , և ոչ հսկայ ՚ի
բազում զօրութեն իւրում ։
Սուտ է ձի ՚ի փրկութեն իւրում .
՚ի բազում զօրութեն իւրում ոչ
ապրեցուցանէ զհեծեալն ։
Աչք տն ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց .
և ոյք յուսան յողորմութի նորա ։
Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց .
և կերակրել զնոսա ՚ի սովու ։
Անձինք մեր համբերեսցեն տն .
զի օգնական և պաշտպան մեր է ։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր.
և յանուն սբ նր յուսասցուք։
Եղիցի ողորմութի քո տէր ՚ի վերայ
մեր. որպս յուսացաք ՚ի քեզ։

Սաղմոս դաւթի. յորժամ այլագունեաց
զերեսս իւր առաջի աբիմելէքայ, և
ապա արձակեաց զնա՝ գնաց։ ԼԳ

Օրհնեցից զտր յամ ժամ, յամ
ժամ օրհնութի նր ՚ի բերան իմ։
Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն հեզք, և ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զտր ինև. և բարձր արասցուք զանուն նր ՚ի միասին.
Խնդրեցի ՚ի տնէ և լուաւ ինձ. յամ նեղութէ իմմէ փրկեաց զիս։
Մատիք առ տր՝ և առէք զլոյս. և երեսք ձեր մի ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ տր, և տէր լուաւ սմա. յամ նեղութենէ սորա փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց տն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք, և պահեն զնոսա։
Ճաշակեցէք և տեսէք, զի քաղցր

է

է տէր․ երանեալ է այր՝ որ յուսայ
՚ի նա։
Երկերո՛ւք ՚ի տնէ ամ՟ սրբք նր․ զի ոչ
ինչ է պակասութի երկիւղածաց նր։
Մեծատեծք աղքատացան և քաղ
ցեան․ բայց ոյք խնդրեն զտր, մի պա
կասեսցի ՚ի նոցանէ ամ՟ բարութ։
Եկայք որդեակք իմ՝ լուարուք ինձ․
և զերկիւղ տն ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս, սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութ։
Լռեցո՛ զլեզուքո ՚ի չարութէ․ և շրթ
թունս քո մի խօսեսցին զնենգութ։
Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի․
խնդրեա՛ զխաղաղութի, և երթ
զհետ նորա։
Աչք տն ՚ի վր արդարոց, և ա
կանջք նր ՚ի վր աղօթից նոցա։
Երեսք տն ՚ի վր չարագործաց․
սատակել յերկրէ զյիշատակս նց։
Կարդացին արդարքն առ տէր, և
տէր լուաւ նոցա․ յամ՟ նեղութէ
նոցա փրկեաց զնս։
Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որք մա
շեալ են սրտիւք․ և զխոնարհս հոգ
ւովք կեցուցանէ։

 Բա

Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամէ փրկէ զնոսա Տէր. և պահէ զամ ոսկերս նոցա. և մի ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատէ զարդարն, զղջասցի։

Փրկէ Տէր զանձինս ծառայից իւրոց. մի՛ զղջասցին ամենքին՝ որք յուսացեալ են ՚ի նա։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

ԼԴ

Դատեա՛ Տէր զայնոսիկ որք դատեն զիս. մարտեա՛ ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս։

Առ զզէն և զվահան քո, և արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց, արգե՛լ զնս. և ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։

Եղի

Եղիցին նոքա որ՟պ փոշի առաջի հող
մոյ. եւ հրեշտակ տ՟ն նեղեսցէ զն՟ս։
Եղիցին ճանապարհք ն՟ց 'ի խաւար
եւ 'ի գայթակղութի՟ւ, եւ հրեշտակ տ՟ն
հալածեսցէ զն՟ս։
Զի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ
ապականութե՟ իւրեանց, եւ 'ի նա-
նիր նախատեցին զանձն իմ։
Հասցէ 'ի վերայ նոցա որոգայթ,
զոր ոչ գիտասցին. եւ որսն՝ զոր թա-
քուցին, առցէ զոտս ն՟ց. եւ յոր-
գայթ 'ի նոյն անկցին։
Իսկ անձն իմ՝ ցնծասցէ 'ի տէր.
ուրախ եղիցի 'ի փրկութե՟ նորա, եւ
ա՟մ ոսկերք իմ՝ ասասցեն, տէր ո՞
նման է քեզ։
Որ փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց
հզօրի, զաղքատն եւ զտնանկն յայն-
ցանէ՝ որք յափշտակեն զնա։
Յարեան 'ի վերայ իմ՝ վկայք չա-
րեաց. եւ զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հար-
ցանէին ցիս։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ-
բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ
խորհեցան յորդւոց 'ի մարդկանէ։
Ես 'ի նեղել ն՟ց քուրձ զգենուի.

 խո

խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ.
և աղօթք իմ ՚ի ծոց իմ դարձցին :
Ո՟պ զեղբայր և զընկեր՝ այնպէս
հաճոյ լինէի . ո՟պ զսգաւոր և զտրը
տում, այնպէս խոնարհ առնէի :
՚Ի վերայ իմ ուրախ եղեն՝ և ժո-
ղովեցան . ժողովեցան ՚ի վս տան-
ջանք , և ես ոչ ծանեայ . ցրուե-
ցան , և ոչ զղջացան :
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին
արհամարհանօք . կրճտեցին ՚ի վե
իմ՝ զատամունս իւրեանց . տէր
ե՞րբ տեսցես :
՚Ի բաց արա զանձն իմ ՚ի խորա-
մանկութե՟ նոցա , և յառիւծու-
զմիածնութի՟ իմ :
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ յեկե-
ղեցիս մեծս . և՚ի ժողովս բազմաց
օրհնեցից զքեզ :
Մ՟ի ուրախ եղիցին ՚ի վս թշնամիք
իմ , ոյք ատէին զիս ՚ի տարապար-
տուց . ակնարկէ առնէին ՚ի վս աչօք
իւրեանց :
Ընդ իս զխաղաղութի՟ խօսէին . և
ինքեանք բարկութե՟ զնենգութի
խորհէին :

Բացին ՚ի վէր իմ զբերանս իւրեանց,
և ա̃ցին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։
Տեսեր Տէր՝ և մի՛ լռեր. Տէր՝ մի՛
՚ի բացեայ առնիր յինէն։
Զարթիր և հայեա՛ց Տէր՝ յիրա-
ւունս իմ. Ա̃Ծ իմ և Տէր իմ ՚ի դա
տաստանս իմ. և իրաւ արա ինձ
ըստ արդարութե̃ քում, Տէր Ա̃Ծ իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ. և մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւր-
եանց, թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց,
զի ընկլուզաք զնա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք
խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զա-
մօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբա
նեն ՚ի վերայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան, որք կամին ընդ արդա
րութիւն իմ։
Ասասցեն յա̃մ ժամ, մեծ է Ա̃Ծ.
և որք կամին զխաղաղութիւն
ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարու-
թիւնս քո. զօրհանապազ զգո-
վութիւնս քո։

Ի կատարած, ծառայի տն. Սաղմոս դաւթի․ ԼԵ

Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ընդ-
միտս իւր, թէ չի՛ք երկիւղ այ
առաջի աչաց նորա։

Նենգեաց առաջի նորա, գտանել
զանօրէնութի, և ատել զնա։

Բանք բերանոյ նորա՝ անօրէնութի
և նենգութի են։

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի․
զանօրէնութի խորհեցաւ յանկող-
նի իւրում։

Եկաց նա յամ՝ ճանապարհ, որ ոչ
է բարի․ և 'ի չարէ նա ոչ ձանձ-
րացաւ։

Տէր՝ յերկինս է ողորմութի քո․
ճշմարտութի քո մինչև յամպս։

Արդարութի քո որպ լերինք այ․
իրաւունք քո որպ խորք բազումք․
զմարդիկ և զանասունս կեցուցա-
նես դու տէր։

Որպէս զի բազում արարեր զո-
ղորմութիւն քո այ․ այլ որդիք
մարդկան 'ի հովանի թևոց քոց
յուսասցին։

Ա,ր

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութե-
տան քո. և զուխտ փափկութե քո
տացես ըմպել նոցա:
՚Ի քեն է տ̃ր աղբիւր կենաց. և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:
Ձգեա զողորմութիս քո՝ որք ճա-
նաչեն զքեզ, զարդարութիս քո՝
որք ուղիղ են սրտիւք:
Մի՛ եկեսցեն ՚ի վր մեր ոտք ամբար-
տաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛
դողացուսցեն զմեզ:
Անդ անկցին ամքն՝ որք գործեն
զանօրէնութի. մերժեսցին և ոչ-
մի՛ կարասցեն հաստատիլ:

Օրհնութի Դծբն Մովսէսի ածատեսի
Մարգարէի: Բ. Օրինաց: ԼԲ:

այեցարուք երկինք, և
խօսեցայց. լուիցէ եր-
կիր զպատգամս բերա-
նոյ իմոյ:
Ընդունելի լիցի որպ անձրև բար-
բառ իմ. և իջցեն որպ ցօղ՝ պատ-
գամք իմ:
Որպ անձրև ՚ի վր սիզոյ, որպ տարափ
՚ի

՚Ի վր խոտոյ · զի զանուն տն կոչե-
դասցուք · և տուք օրհնութի տն
այ մերոյ ։
Մե́ծ որոյ ճշմարտութե́ են գործք նր ·
և ամ ճանապարհք նր իրաւամբք են ։
Մե́ծ հաւատարիմ է , և ոչ գոյ ՚ի
նմա անիրաւութիւն · արդար և
ճշմարիտ է տէր ։
Մեղան՝ և ոչ նմա որդիքն արատոյ ·
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք ։
Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տն հատուցա
նէիք դուք՝ ժողովուրդք յիմարք
և ոչ իմաստունք ։
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո , որ ստացաւ
զքեզ , արր զքեզ՝ և ստեղծ զքեզ ։
Յիշեցէ́ք զաւուրսն յաւի-
տենից · իմացարուք զամս ազգաց
մինչև յազգս ։
Հարցջի՛ր դու ցհայրս քո , և պատ
մեսցեն քեզ · ցծերս քո՝ և ասաս
ցեն քեզ ։
Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանէց
բարձրեալն զազգս ամ · որպ սփռեց
նա զորդիսն ադամայ ։
Կացոյց սահմանս հեթանոսաց ,
ըստ թուոյ հրեշտակաց այ ։

Եղև

Եղեւ բաժին տեառն ժողովուրդ
իւր յակոբ. եւ վիճակ ժառանգու
թե̃ իւրոյ իսէլ:
Բաւական եղեւ նմա յանապատի.
'ի ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ
պաշտպանեաց զնա:
Խրատեաց զնա, եւ պահեաց որպ̃
բիբ ական. որպ̃ զարծուի 'ի թեւս
իւր ընկալաւ զնա. եւ ոպ̃ 'ի վերայ
ձագուց իւրոց գթացաւ:
Տարածեաց զթեւս իւր, եւ ընկա_
լաւ զնա. եւ բարձեալ բերէր զնա
'ի վերայ միջնողաց իւրոց:
Տէր միայն ածէր զն̃ն. եւ ոչ գոյր
ընդ նոսա ա̃ծ օտար:
Ած եհան զն̃ն 'ի զօրութի̃ն երկ
րի. եւ կերակրեաց զն̃ն արդեամբք
անդաստանաց:
Դիեցոյց նոցա մեղր՝ 'ի վիմէ, եւ
իւղ՝ յապառաժ վիմէ:
Իւղ կովուց՝ եւ կաթն մաքեաց,
ճարպով հանդերձ՝ խոյոց, որթուց,
ցլուց եւ նոխազաց:
Օ պարարտու̃ի երիկամանց ցորե_
նոյ. եւ զարիւն խաղողոյ էարբ գինի:
Եկեր յակոբ եւ յագեցաւ, եւ ան_

գուշեաց զսիրելին ։

Գիրացաւ՝ ստուարացաւ՝ լայնացաւ, եթող զա՟ծ զարարիչ իւր. և յետս եկաց յա՟յ փրկչէ իւրմէ ։

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւրեանց . և կռովք իւրեանց դառնացուցին զիս ։

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ ա՟յ . դիցն՝ զորս ոչ գիտէին . նորք և առ ժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նոցա ։

Թողին զտէր՝ որ ծնաւ զնս՟ . մոռացան զա՟ծ՝ որ կերակրեաց զնս՟ ։

Ետես տէր և նախանձեցաւ . և սրտմտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դստերաց նոցա, և ասէ ։

Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ . և ցուցից նոցա զի՛նչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի ։

Զի ազգ մի թիւր էն նոքա՝ և որդիք անհաւանք . նոքա նախանձեցուցին զիս ՚ի չա՟ծս իւրեանց . և դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց ։

Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնս՟ յազգ անպիտան . և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնս՟ ։

Տուք փառս Այ̅, տուք օրհնութիւն մարդասիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։

Մարդասէր տէր՝ վս̅ սրբուհւոյ անարատ մօրքոյ և կուսի, և վս̅ խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Ներսէսի պատրեն և Տէր ապաւէն չանոնայն։

Ս̅բ ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան, և յամ ժամու խօսիլ մեզ զբան ճ̅ն, զՏ̅ր աղաչեսցուք։ Տ̅ր ողորմեա։
Ս̅բ չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութի̅, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զ″։
Ս̅բ ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո̅, զ″։
Ս̅բ առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից, զ″։
Ս̅բ արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեանն, զ″։
Ս̅բ Հոգւոյն″։ Ասա՝ մեա″։
Օանձինս։ Ողորմեա՛ց։

՚Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յամ
ժամու զքեզ աղաչեմք, և ՚ի քէն
խնդրեմք մարդասէր տէր։ Տուր
մեզ աստուած փրկիչ մեր. խոնարհեցո՛
ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր. զի
մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծա-
ռայից քոց. այլ՝ համարեա՛ զաշխա
տութիւնս մեր ՚ի գործ արդարութեան,
և ՚ի պտուղ աստուածպաշտութեան։
Ընկա՛լ տէր՝ զաղօթս և զերկրպա
գութիւնս մեր, և հատո՛ մեզ զողոր
մութիւն քո առատապէս. ծածկեա՛
զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր
աջոյ քո. զօրացո՛ զմեզ տէր՝ զօրու
թեամբ սրբոյ հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ
որպէս բիբ ական։ Տու արա՛ առ մեզ
նշան բարի, ՚ի գովեստ և ՚ի փառա
բանութիւն անուանդ քում սրբոյ։
Զի ՚ի քո փառս կատարի ամենայն ա-
րարածոց մշտնջենաւոր փառա-
բանութիւն ՚ի բարձունս, հօր և
որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից. Ամէն,

Խաղաղութ̄ ամենեցուն :

Աստուծոյ երկրպագեսցուք :

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի՝ և յաւիտենական, նայեաց և այց արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութ̄ քով : Ո է քո առաջի կամք տր, և առ՚ի քէն ողորմութ̄եցդ և գթութ̄եցդ անհունիւք : Ո ամենեսեան օրհնեա՛ · զամնեան իմաստնացո՛ · զամնեան լուսաւորեա՛ · և ա̄մցն պարգևեա՛ զերկնից արքայութ̄դ : Ա̄ծ զի դու ես տէր կենաց, և ա̄ծ ողորմութ̄եց · և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութ̄ի և պատիւ · այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից · Ամէն :

Սաղ̄բան :

Ի գիշերի և՚ի տուընջեան՝ և յա̄մ ժամու անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս̄բ հոգին · այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն :

Օրհնեալ տէր մեր յս̄ քս̄ · ամէն :

Հայր մեր որ յերկինս՛՛ :

[illegible] անուա [illegible] նեալ,
Յն [illegible]ք ծը [illegible] նեալ
Հրեշտ. Մ[illegible]ամ [illegible] նին,
աւե [illegible] նին։

Սաղմոս Դաւթի։ ԼԶ.

ՄԻ՛ ՆԱԽԱՆ-
ձիր ընդ չարս. եւ մի՛
ընդ այնոսիկ՝ որք գոր-
ծեն զանօրէնութի̅։

Զի որ̅պ խոտ վաղվաղակի ցամա-
քեսցին. որպէս զդալարի խոտոյ
վաղվաղակի անցցեն։

Յուսա՛ ՚ի տէր՝ եւ արա՛ զքաղցրու-
թի̅. բնակեա՛ յերկրի, եւ հովուես-
ցիս ՚ի մեծութե̅ նորա։

Ատեա՛ ՚ի տեառնէ, եւ նա տացէ
քեզ զխնդրուածս սրտի քո. յայտ-
նեա՛ առաջի տ̅ն զճանապարհս քո,
եւ յուսա՛ ՚ի նա։

Նա արասցէ եւ հանցէ որ̅պ զլոյս
զարդարութի̅ս քո. եւ զիրաւունս
քո որ̅պ զօր հասարակ։

Նա

…նդ լեր ձ̃ն՝ և ծառայեա՛
մի՛ նախանձիր ը̃ այնոսիկ՝
…ւակեալ իցեն ճանապարհ.ք
…աց , ընդ մարդոյ՝ որ գործէ
զանօրէնութիւն ։

Լուեա՛ ’ի բարկութ̃է , և հանգի՛ր ’ի սրտմտու̃է , և մի՛ նախանձիր ընդ չարս ։

Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին • բայց որ.ք համբերեն տեառն , նոքա ժառանգեսցեն զերկիր •

Փոքր մի՝ և այլ ոչ ևս իցէ ամբարիշտն • խնդրեսցես զտեղի նորա , և ոչ գտցես ։

Իսկ որ հեզ.քն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր • և փափկասցին ’ի բազում խաղաղութ̃ե իւրեանց ։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ , և կրճտէ ’ի վ̃ր ն̃ր զատամունս իւր • այլ տէր ծիծաղեսցի զնովաւ ։

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ • զի հասեալ է օր նորա ։

Սուր հանին մեղաւորք , և լարեցին զաղեղունս իւրեանց՝ հարկանել զաղքատն և զտնանկն • սպանանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ ։

Սուսերք նց մտցեն ՚ի սիրտս նց , և
աղեղունք նոցա փշրեսցին ։
Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ․ քն
զբազում մեծութի մեղաւորց ․ և բա
զուկք ամբարշտաց խորտակեսցին ։
Հաստատէ տր զարդարս , և ճանա
չէ զաւուրս ամբծից , ժառանգու
թի նց յաւիտեան եղիցի ։
Ոչ ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս
չարութեն ․ այլ յաւուրս սովու
յագեսցին ։
Ր․ հա մեղաւորք կորիցեն ․ այլ թշ
նամիք տն ՚ի փառաւորիլ և՚ի բարձ
րանալ իւրեանց՝ պակասեսցին ոպ
ծուխ , զի պակասի ։
Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հա
տուցանէ ․ այլ որ արդարն է՝ ողոր
մի և տայ ։
Ոյք օրհնեն զտէր՝ ժառանգեսցեն
զերկիր ․ և ոյք անիծանեն , սատա
կեսցին ՚ի նմանէ ։
Ի տնէ ուղղին գնացք առն ․ զճա
նապարհս նր նա կամի յոյժ ։
Թէպ և գայթակղեսցի , նա մի՛ կոր
ծանեսցի ․ զի տր ձեռնկալու է նր ։
Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ ․ և ոչ
տե

տեսի զարդարն արհամարհեալ, և
ոչ զաւակ նր՝ թէ մուրանայ հաց։
Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ.
զաւակ նր օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։
Խոտորեա՛ ՚ի չարէ, և արա՛ զբա-
րի. և բնակեսցես յաւիտեանս յա
ւիտենից ՚ի նմա։
Տէր սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդ-
վայր հարկանէ զսրբս իւր. այլ յա
ւիտեան պահէ զնոսա։
Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին. և
զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին։
Այլ արդարք ժառանգեսցեն
զերկիր. և բնակեսցեն յաւիտեանս
յաւիտենից ՚ի նմա։
Բերան արդարոյ խորհի զիմաստ-
ութիւն. և լեզու նորա խօսեսցի
զիրաւունս։
Օրէնք այ ՚ի սրտի նորա.
և մի՛ գայթագղեսցին գնացք նր։
Հայի մեղաւոր ընդ արդար. և
խնդրէ սպանանել զնա. այլ տր ոչ
թողու զնա ՚ի ձեռս նր, և ոչ դա
տապարտէ զնա յորժամ դատէ զնա։
Համբեր տն՝ և պահեա զճանապարհս
նորա. և բարձր արասցէ զքեզ ՚ի
ժա

ժառանգել զերկիր, և զսատա-
կումն մեղաւորաց տեսցես։
Տեսի զամբարիշտն վերացեալ,
և բարձրացեալ որպէս զմայրսն
լիբանանու։
Անցի՝ և ահա ոչ էր. խնդրեցի. և
ոչ գտաւ տեղի նորա։
Պահեա՛ զամբծութիւն. և տե՛ս զուղ
ղութիւն. զի գոն մնացուածք առն
խաղաղարարի։
Անօրէնք սատակեսցին 'ի միասին.
և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։
Փրկութիւն արդարոց 'ի Տեառնէ է. վերա
կացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութեան։
Օգնեսցէ նոցա Տէր՝ և փրկեսցէ զնոսա.
ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց՝ և կե
ցուսցէ զնոսա, զի յուսացան 'ի նա։

Սաղմոս Դաւթի. առ 'ի յիշատակ շա
բաթու։ ԼԷ.

Տէ՛ր մի՛ սրտմտութեամբ քով յան-
դիմաներ զիս. և մի՛ բար
կութեամբ քով խրատեր զիս։
Զի նետք քո հարան յիս. և յիս
հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ո՛չ

Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ
յերեսաց բարկութեան քո։
Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց․
յերեսաց մեղաց իմոց։
Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ․ որպէս բեռն ծանր՝ ծան
րացան ’ի վերայ իմ։
Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ,
յերեսաց անզգամութեան իմոյ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մինչ
չև յոյժ․ զօրհանապազ տրտում
գնայի, զի անձն իմ լի եղև չարչա
րանօք․ և ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ
իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մին
չև յոյժ․ մռնչէի առ հեծութենէ
սրտի իմոյ։
Տէր առաջի քո է ամենայն ցանկութիւն իմ․ և
հեծութիւն իմ ’ի քէն ո՛չ ծածկեցաւ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող
զիս զօրութիւն իմ․ լոյս աչաց իմոց,
և այս ո՛չ եղև ընդ իս։
Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ
առաջի իմ մերձեցան և կացին․ և
մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։
Բռնադատէին զիս և խնդրէին

զան

զանձն իմ. ոյք խորհէին չար 'ի վր
իմ, խորհեցան զանօրէնութի, և
զնենգութի զօրհանապազ խորհեցն:
Բայց ես ոպ խուլ՝ զի ոչ լսէ. ոպ
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր:
Եղէ ես ոպ մարդ, որ ոչ լսէ. և
ոչ գոն խօսք 'ի բերան նորա:
Զի 'ի քեզ տէր յուսացայ, և դու
լուիցես ինձ տէր ած իմ:
Բայցի՝ թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. 'ի սասանել ոտից իմոց
'ի վր իմ մեծամեծս խօսեցան:
Զի ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և
ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:
Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից,
և հոգացայց վն մեղաց իմոց:
Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի
են, և զօրացեալք են քան զիս. և
բազումք են, ոյք ատէին զիս 'ի
տարապարտուց:
Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ
ընդ բարւոյ. չարախօսէին զինէն,
զի ես երթայի զհետ արդարութե:
Մի՛ թողուր զիս տր ած իմ. և մի՛
'ի բացեայ առնիր յինէն, հայեաց
յօգնել ինձ՝ տէր փրկութե իմոյ:

Ի կատարած. յեդիթովմայ օրհնութիւն.
Սաղմոս դաւթի: ԼԸ.

Ասացի՝ թէ պահեցից զճանա-
պարհս իմ. զի մի՛ մեղայց
լեզուաւ իմով:
Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի
հակառակել մեղաւորին առաջի իմ:
Լուռ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի
՚ի բարւոյ, և ցաւք իմ նորոգե-
ցան յիս:
Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի փորի իմում.
և ՚ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր:
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի.
ցոյց ինձ Տէր զկատարած իմ, և
զթիւ աւուրց իմոց՝ քանի՞ոն է, զի
գիտացից թէ որչափ ինչ պակա-
սեալ է յինէն:
Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ.
և կար զօրութեան իմոյ՝ որպէս ոչի՛նչ է
առաջի իմ. սակայն ամենևին ըն-
դունայն է ամենայն մարդ մնեղի:
Սակայն որպէս ՚ի պատկերի շրջի
մարդ, սակայն ՚ի զուր խռովի.
գանձէ՝ և ոչ գիտէ ում ժողովէ:
Իսկ արդ ո՞վ է համբերութիւն իմ,

թէ

Թէ ոչ դու էր. կամ կայր զօրութ
իմ՝ թէ ոչ ՚ի քէն։
Յմ անօրէնութ իմմէ փրկեցեր
զիս. և նախատինս անզգամաց
արարեր զիս։
Լուռ եղէ, և ոչ բացի զբերան
իմ, զի դու արարեր։
Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ.
զի ՚ի զօրութէ ձեռին քո ես սպա-
ռեցայ։
Յանդիմանութբ վն մեղաց խրատե-
ցեր զմարդ. մաշեցեր որպ սարդ
զանձն նորա. սակայն ըն-
դունայն է ամ մարդ։
Լուր տէր աղօթից իմոց. ունկն
դիր խնդրուածաց իմոց, արտաս-
ուաց իմոց մի՛ լռեր։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո,
նժդեհ և անցաւոր՝ որպէս ամ
հարք իմ։
Թող արա ինձ զի հանգեայց. մինչ
չև երթեալ իցեմ, և այլ ոչ ևս
գտանիցիմ։

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի :

Լ Թ

Համբերելով համբերի տ̅ն , և
նայեցաւ առ իս · և լուաւ աղօթից
իմոց :
Եհան զիս ՚ի գբոյ տառապանաց ,
՚ի կաւոյ և ՚ի տղմոյ :
Հաստատեաց ՚ի վերայ վիմի զոտս
իմ · և ուղղեաց զգնացս իմ :
Եարկ ՚ի բերան իմ օրհնութ̅ն նոր ·
զօրհնութ̅ի տ̅ն ա̅յ մերոյ :
Տեսցեն բազումք՝ և երկիցեն , և
յուսասցին ՚ի տ̅ր · երանեալ է այր՝
որոյ անուն տ̅ն յոյս է նորա :
Ոչ հայեցաւ նա ՚ի նանրութ̅ի · և
ոչ ՚ի մոլութ̅ի սուտ :
Բազում արարեր դու՝ տ̅ր ա̅ծ իմ
զսքանչելիս քո · և խորհրդոց քոց՝
ոչ ոք է որ նմանեսցի քեզ ·
Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազումք
եղեն քան զթիւս · ընդ զոհս և ընդ
պատարագս ոչ հաճեցար · լսելիս
հաստատեցեր ինձ · զողջակէզս և
զվասն մեղաց ոչ խնդրեցեր :
Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ
գամ ես · ՚ի գլուխս գրոց գրեալ է
վասն իմ :

Առնել զկամս քո ած իմ կամեցայ. և զօրէնս քո ՚ի մէջ որովայնի իմոյ։

Աւետարանեցից զարդարութիւն քո յեկեղեցիս մեծս. ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից ՚ի քէն։

Տէր դու գիտացեր, զի զարդարութիւն քո ոչ ծածկեցի ՚ի սրտի իմում. զճշմարտութիւն քո՝ և զփրկութիւն քո։

Ասացի՝ և ոչ թագուցի զողորմութիւն քո. և զճշմարտութիւն քո ՚ի ժողովրդենէ մեծէ։

Այլ դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն. զի ողորմութիւն քո, և ճշմարտութիւն քո յամ ժամ ընկալցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. և սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեա՛ց տէր՝ փրկել զիս. և տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդրեին զանձն իմ բառնալ զնա. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհեին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղ վաղակի, որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։ Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ ա̃մքեան, որք խնդրեն զքեզ Տ̃ր։ Ասասցեն յա̃մ ժամ, մեծ է Տ̃ծ, եւ որք սիրեն զփրկութի̃ւ քո։ Ես աղքատ եւ տնանկ եմ, Տ̃ծ խոր հեա՛ զիս. օգնական եւ պաշտպան իմ ես. եւ դու Տ̃ծ իմ մի՛ յամենար։

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։ Խ

Երանի որ խորհի զաղքատն եւ զտնանկն. յաւուր չա րի փրկէ զնա տէր։

Տ̃ր փրկէ զնա եւ կեցուցանէ. ե րանելի առնէ զնա 'ի վերայ երկրի. եւ ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնա մեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա 'ի մահիճս ցաւոց իւրոց. զա̃մ անկողինս նր դարձուցանէ 'ի հիւանդութե̃ նր։

Ես ասացի տէր ողորմեա՛ ինձ. բ ժշկեա՛ զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. Երբ

Երբ իցէ՝ զի մեռցի, և կորիցէ
անուն նորա։
Մտանէր տեսանել զունայնութի,
խօսէր ՚ի սրտի իւրում․ և ժողովէր
զանօրէնութի յանձն իւր։
Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր․
զինէն շշնջէին ա՟մ թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար ՚ի վ՟ր իմ․ բան անօ
րէնութ՟ն եդին ՚ի վերայ իմ։
Մի՛ թէ որ ննջիցէ, և այլ ո՛չ ևս
յաւելցի յառնել․ քանզի և այրն
խաղաղութ՟ն իմոյ, յոր և եսն
յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց
առնել ինձ խաբէութիւն։
Դու տէր ողորմեա՛ ինձ, և
կանգնեա՛ զիս․ և ես հատուցից
նոցա։
Յայսմ ծանեայ՝ թէ հաճեցար
ընդ իս․ զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ։
Այլ զիս յանբծութ՟ն իմում ընկա-
լար․ և հաստատեցեր զիս առաջի
քո յաւիտեան։
Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ ի՟էլի յաւիտեանս
յաւիտենից, եղիցի եղիցի։

 ՚Ի

Ի կատարած • ի ծառայութիւն որդւոցն
Կորխայ • Սաղմոս Դաւթի ։ ԽԱ.

Ոպ՟ փափագի եղջերու յաղբերս
ջուրց, այնպ՟ փափագի անձն իմ
առ քեզ ած՟ ։
Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ
ած՟, հզօր և կենդանի • երբ եկից
երևեցայց երեսացդ այ՟ ։
Եղեն ինձ արտասուք իմ կերա-
կուր 'ի տուէ և 'ի գիշերի • և այն
զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ
ուր է ած՟ քո ։
Զայս ոպ՟ յիշէի, տառապէր յիս
անձն իմ • քաջալերէի, զի մտից
ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն այ՟ ։
'Ի ձայն ցնծութե խոստովանութե •
և 'ի ձայն բարեկենդանութե ։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտումես անձն
իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս • յու-
սա՛ առ ած՟, խոստովանեա՛ նմա՝
փրկիչ երեսաց իմոց ած՟ է ։
Անձն իմ յիս խռովեցաւ • վս՟
այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն
յորդանանու, 'ի հերմոնէ լեռնէ
փոքուէ ։

Խորք խորոց կարդասցեն առ քեզ.
՚ի ձայն սահանաց քոց։
Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք
քո անցին ՚ի վերայ իմ։
՚Ի տուէ պատուիրեաց տր զողոր
մութիւն իւր, ՚ի գիշերի զօրհնութի
նորա. և աղօթք իմ առ ած կեան
կենաց իմոց։
Ասացի այ՝ ընդունօղ իմ ես. ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում
գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։
՚Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատե
ցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս
զօրհանապազ, թէ ո՞ւր է ած քո։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն
իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յու
սա՛ առ ած, խոստովանեսցուք նմա՝
փրկիչ երեսաց իմոց ած է։

Սաղմոս դաւթի։ ԽԱ

Դատ արա ինձ ած. և իրաւ տուր
ինձ ՚ի դատաստանի իմում։
Յազգէ որ ոչ է սբ, ՚ի մարդոյ մե
ղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս։
Դու ած հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մո

ռացար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ’ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Առաքեա՛ Տէր զլոյս քո եւ զճշմարտութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, եւ հանցեն զիս ’ի լեառն սուրբ եւ ’ի յարկս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ առ Աստուած. որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ Աստուած Աստուած իմ։

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ Աստուած, խոստովանեա՛ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

Ի կատարած, իմաստութեան որդւոցն Կորխայ։ Սաղմոս Դաւթի։

ԽԳ

Աստուած՝ ականջօք մերովք լուաք. զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Զգործն՝ զոր գործեցեր յաւուրս նոցա, յաւուրսն առաջինս։

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս. եւ զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զժող

վուրդս քո, և հաներ զնոսա։
Զի ոչ եթէ սրով իւրեանց ժա-ռանգեցին զերկիր. և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա։
Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց. զի հաճեցար դու ընդ նոսա։
Դու ինքն ես՝ Թագաւոր իմ և ած իմ, որ հրամայեցեր զփրկութիւն Յակոբայ։
Ի. և զթշնամիս մեր հարցուք. և անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն ՚ի վերայ մեր։
Ո՛չ եթէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց մերոց. և զատելիս մեր յամօթ արարեր։
Յաստուծով պարծեսցուք զօրհա-նապազ. և անուան քո խոստովան եղիցուք յաւիտեան։
Բայց արդ՝ մերժեցեր և անար-գեցեր զմեզ. և ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշ-նամիս մեր. և ատելիք մեր յափշ-տակեցին զմեզ։

Ետուր զմեզ ոպ̃ ոչխար ՚ի զենումն·
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո
առանց գնոյ· և ոչ գոյ թիւ աղա֊
ղակի մերոյ։
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց· ծաղր և այպն կատականաց
այնոցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց·
՚ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։
Զօր ամ̃ նախատինք իմ առաջի
իմ են· և ամօթ երեսաց իմոց ծած֊
կեաց զիս։
Ի ձայնէ նախատորդին և չարախօ
սի յերեսաց թշնամւոյն և հալածչին։
Այս ամ̃ եկն ՚ի վերայ մեր, և մեք
զքեզ ոչ մոռացաք · և ոչ ստեցաք
ուխտի քում, և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք։
Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանա
պարհաց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ
՚ի տեղի չարչարանաց· և ծածկեցին
զմեզ ստուերք մահու։
Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն
այ̃ մերոյ· կամ ձգեալ իցէ զձեռս
մեր առ ած̃ս օտարս։

Սակայն ած խնդրել զայս · զի նա
քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց ։
Վս՟ քո մեռանիմք զօրհանապազ ·
համարեցաք ոպ՟ զոչխար 'ի զենումն ։
Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տր · արի՛
և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ ։
Զի՞ դարձուցանես զերեսս քո
'ի մէնջ · մոռանաս զաղքատութի՟
և զնեղութի՟ս մեր ։
Խոնարհ եղեն մինչև 'ի հողանձինք
մեր · և յերկիր կցեցան մէջք մեր ։
Արի՛ տր օգնեա՛ մեզ , և փրկեա՛
զմեզ վասն անուան քո ։

Ի կտրած · վասն այնոցիկ փոփոխելոց,
որդւոցն կորխայ իմաստութե · սաղմոս
օրհնութե վն սիրելւոյն ։ ԽԴ

Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս
քո բարի , և ասացից զգործս իմ
թագաւորի ։
Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր
դպրի , գեղեցիկ տեսլեամբ քան
զամ՟ որդւոց մարդկան ։
Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց ·
վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ ած
յաւիտեան ։

Ա՛ծ զսուր ընդ մէջ քո հզօր,
վայելչութեան և գեղոյ քոյ։
Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛
վասն ճշմարտութե̃ հեզութե̃ և ար-
դարութե̃, և առաջնորդեսցէ քեզ
սքանչելապէս աջ քո։
Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժո-
ղովուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին, ՚ի
սիրտս թշնամեաց թագաւորի։
Աթոռ քո ա̃ծ յաւիտեանս յաւի-
տենից, գաւազան ուղղութե̃ գա-
ւազան արքայութե̃ քո։
Սիրեցեր զարդարութի̃, և ատեցեր
զանօրէնութի̃։
Վ ա̃ այսորիկ օծ զքեզ ա̃ծ ա̃ծ
քո իւղով ուրախութե̃, առաւել
քան զընկերս քո։
Զմուռս և ստաշխն և կասիայ ՚ի
զգեստէ քումմէ, ՚ի տաճարաց փղոս
կրէից, ուստի ուրախ արարին զքեզ
դստերք թագաւորաց ՚ի պատիւ̂։
Կայցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝
՚ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդա
րեալ և պաճուճեալ։
Լուր դուստր և տես՝ խոնարհեցո̂
զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո,

և

և զտուն հօր քո • զի ցանկացաւ
Թագաւոր գեղոյ քո ։
Սա ինքն է տէր քո՝ երկիրպագցես
նմա • և դուստր Ծուրայ երկիր
պագցէ նմա • և պատարագօք զե֊
րեսս նր պաղատեսցեն մեծամեծք
'ի ժողովրդոց ։
Ամ փառք դստեր Թագաւորի 'ի
ներքոյ • 'ի վերջաւորս ոսկեհուռս
զարդարեալ և պաճուճեալ ։
Տարցին Թագաւորի կուսանք զհետ
նր • և զընկերս նր տարցին նմա ։
Ածցին ցնծութբ և ուրախութբ • և
տարցին 'ի տաճար Թգրի • և փոխա
նակ հարց քոց եղիցին որդիք քո ։
Կացուսցես զնս իշխանս ընդ ամ
երկիր • և յիշեսցի անուն քո ընդ
ամ ազգս ազգաց ։
Սո յայսորիկ ժողովուրդք խոստո
վան եղիցին առ քեզ յաւիտեան,
և յաւիտեանս յաւիտենից ։

'Ի կտրծ • որդւոյն Կորխայ 'ի վերայ
գաղտնեաց։ Սաղմոս դաւթի։ ԽԵ

Ածմեր ապաւէն և զօրութի • օգնա
կան

կան 'ի վերայ նեղութեանց, որք գտին
զմեզ յոյժ։
Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի
խռովել երկրի. 'ի փոփոխել լերանց
'ի սիրտս ծովու։
Գոչեցին եւ խռովեցան ջուրք նոցա.
խռովեցան լերինք 'ի զօրութենէ նորա։
Գնացք գետոց ուրախ առնեն
զքաղաքն Աստուծոյ. եւ սուրբ արար զյարկս
իւր բարձրեալն։
Աստուած 'ի մէջ նորա, եւ նա մի՛ սասանես
ցի. օգնեսցէ նմա Աստուած՝ 'ի վաղորդե
նէ մինչեւ 'ի վաղորդեան։
Խռովեցան հեթանոսք, եւ խոնարհե
ցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն
իւր բարձրեալն՝ եւ խռովեցաւ երկիր։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդու
նելի է մեր Աստուած Յակոբայ։
Եկայք եւ տեսէք զգործս Աստուծոյ, որ
արար զնշանս եւ զարուեստս 'ի
վերայ երկրի։
Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մին
չեւ 'ի ծագս երկրի. զաղեղունս
փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, եւ
զասպարս այրեաց հրով։
Կանխեցէք եւ ծանիրուք, զի ես
եմ

եմ ած. բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս, և բարձրացայց ՚ի վր երկրի։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր ած յակոբայ։

Ի կատարած. ձն որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս Դաւթի։ ԽԶ.

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղակեցէք առ ած ՚ի ձայն ցնծութեան։
Տէր բարձրեալ և ահաւոր, թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամ երկրի։
Հնազանդ արր զժողովուրդս մեզ. և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն. զգեղեցկութիւն յակոբայ զոր և սիրեաց։
Համբարձաւ ած օրհնութբ. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս ասացէք այ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք։
Թագաւոր մեծ ՚ի վր ամ երկրի ած է. սաղմոս ասացէք իմաստութբ։

Թա

Թագաւորեաց ա՟ծ 'ի վերայ հե-
թանոսաց ․ ա՟ծ նստաւ յաթոռ
սրբութե՟ն իւրոյ ։
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ ա՟ծ աբրահամու, զի ա՟յ զօրու-
թիւք յերկրէ յոյժ համբարձան ։

Սաղմոս օրհնութե՟ն որդւոյն կորխայ ։

ԽԷ.

Մեծ է տ՟ր, և օրհնեալ է յոյժ 'ի քաղաքի ա՟յ մերոյ, 'ի լե՟ռն ս՟բ ն՟ր ։
Հաստատարմատ ցնծացէ ցնծութ՟բ ա՟մ երկիր ․ լերինք սիօնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ 'ի քաղաք թագաւորին մեծի ։
Ա՟ծ 'ի տաճարի իւրում յայտնի ․ 'ի ժամանակի ո՟չ օգնական լինէր նոցա ։
Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անկցին 'ի միասին ։
Ինքեանք տեսին այսպէս՝ և զարմացան ․ խռովեցան սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա ։
Անդ երկունք որպէս 'ի ծննդեան ․ և հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս 'ի թարսիս ։

 Ո՟պ

Որպէս լուաք, այնպէս և տեսաք ·
՚ի քաղաքի տն̃ զօրութե̃ց՝ ՚ի քաղաքի
այ̃ մերոյ:
Ա̃ծ հիմունս էարկ նմա յաւի-
տեան · ընկալաք ա̃ծ զողորմութ̃ի
քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քոյ:
Ըստ անուան քում՝ ա̃ծ, այնպէս
և օրհնութ̃ի քո ընդ ա̃մ տիեզերս ·
և արդարութ̃բ լի է աջ քո:
Ուրախ եղիցի լեառն սիօն · և ցն-
ծասցեն դստերք յուդայ, վասն
իրաւանց քոց տէր:
Շրջեցարո՛ւք զսիօնիւ, պաշա-
րեցէ՛ք զնա · և պատմեցէ՛ք զաշտա-
րակս նորա:
Դի՛րք զսիրտս ձեր ՚ի վերայ զօրու-
թե̃ց նորա · բաժանեցէ՛ք զամուրս
նորա, զի պատմել կարասջիք
յազգ յայլ:
Սա է ա̃ծ, ա̃ծ մեր յաւիտեանս
յաւիտենից · և սա հովուեսցէ
զմեզ՝ մինչև յաւիտեան:

ԽԸ.

Լուարո՛ւք զայս ամ՟ ազգք, ունկնդի՛ր լերուք ամ՟ն, ո՟ք բնակեալ էք յաշխարհի։

Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան, ՚ի միասին մեծամեծք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի՟, և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։

Խոնարհեցուցից յառ՟կումն զունկըն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ. և խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութի՟ք գնայից իմոց շուրջ եղե՟ն զինև։

Յուսացեալք ՚ի զօրութիւն իւրեանց, ՚ի բազմութի՟ մեծութե՟ իւրեանց պարծեսցին։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մ՟դ, և ոչ տայ ա՟յ զփրկանս իւր. և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ։

Աստակեա՛ յաւիտե՟ն, և կեցցես մինչ իսպառ. և ոչ տեսցես զապականութիւն։

Յոր

Յորժամ տեսցես՝ թէ իմաստունք
մեռանիցին, ՚ի միասին անզգամք և
անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտա-
րաց զմեծութ՟ի իւրեանց։
Գերեզմանք նց՟՝ տունք նց՟ եղիցին
յաւիտեան, և յարկք նց՟ ազգէ
մինչև յազգ. և կարդասցին ա-
նուանք նց՟ ՚ի հողս իւրեանց։
Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմա-
ցաւ, հաւասարեցաւ անասնոց ան
բանից՝ և նմանեցաւ նոցա։
Այս ճանապարհ է գայթակղու-
թե՟ նց՟ նոցին. յետ այսորիկ բերա-
նօք իւրեանց հաճեսցին։
Որպ՟ խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին,
և մահ հովուեսցէ զնս՟. և տիրես-
ցեն նց՟ ուղիղք ընդ առաւօտս։
Օգնութիւնք նց՟ մաշեսցին ՚ի դժոխս.
և ՚ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն ած՟ փրկեսցէ զան-
ձն իմ ՚ի ձեռաց դժոխոց, յոր-
ժամ ընդունիցի զիս։
Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ
մարդ, և յորժամ բազում լինին
փառք տան նորա։
Զի ոչ թէ ՚ի մեռանելն իւրում

տա

առցէ ընդ իւր զամ. եւ ոչ Թէ իջ-
ցեն փառք տան նորա ընդ նմա։
Զանձն նր 'ի կեանս իւրում
օրհնեսցի. եւ խոստովան եղիցի քեզ՝
յորժամ բարի արասցես դու նմա։
Մտցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց.
մինչեւ յաւիտեն զլոյս մի տեսցէ։
Մարդ 'ի պատուի էր՝ եւ ոչ իմա-
ցաւ, հաւասարեցաւ անասնոց ան-
բանից՝ եւ նմանեցաւ նոցա։

Սաղմս Դաւթի։
ԽԹ

Ած ածոց տր խօսեցաւ,
եւ կոչեաց զերկիր՝
յարեւելից մինչեւ
'ի մուտս արեւու։
Ի սիօնէ մեծ վայելչութն
գեղոյ նորա։
Ած մեր յայտնապէս եկեսցէ. եւ
ած մեր մի դադարեսցէ։
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի,
եւ շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։
Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ եւ
զերկիր, 'ի դատել զժողովուրդ իւր,
ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր, եւ որք
դնեն

գնեն զպատարագս ուխտից 'ի վ՟ր
սեղանոյ նորա։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի՟ն
նորա, զի ա՟ծ դատաւոր է։
Լո՛ւր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց
ընդ քեզ. և խնե՛լ՝ քեզ վկայեցից.
զի ա՟ծ ա՟ծ քո ես եմ։
Ո՛չ թէ վ՟ս պատարագաց քոց կըշ-
տամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո
առաջի իմ են յա՟մ ժամ։
Ո՛չ ը՟նունիմ 'ի տանէ քումմէ զո՟ւա
րակս. և ո՛չ 'ի հօտից քոց նոխազս։
Իմ է ա՟մ գազան անտառի, երէ
լերանց և ա՟մ անասուն։
Գիտեմ ես զա՟մ թռչունս երկնից.
գեղեցկութի՟ վայրի ընդ իս է։
Թէ քաղցեայց, քեզ ի՛նչ ո՛չ ասա
ցից. զի իմ է ա՟շ լրի՟ւ իւրով։
Ո՛չ ուտեմ ես զմիս զո՟ւարակաց
քոց. և ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց
ըմպեմ։
Մատո՛ ա՟յ պատարագ օրհնութե՟.
կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութե՟
քո. ես փրկեցից զքեզ՝ և դու
փառաւոր արասցես զիս։

 Աա

Սակայն մեղաւորին ասէ ա̃ծ. իսկ
դու ընդէ՞ր ընաւ պատմես զար-
դարութի̃ իմ, կամ առնուս զուխտ
իմ՚ի բերան քո։

Եւ դու ատեցեր զխրատ իմ.
մերժեցեր, և յետս ընկեցեր զա̃մ
բանս բերանոյ իմոյ։

Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր
ընդ նմա. և ընդ շունս դնէիր զբա
ժին քո։

Բերան քո յանձնէր զչարութի̃,
և լեզու քո նիւթէր զնենգութի̃։

Նստեալ՝ զեղբօրէ քումմէ չար
խօսէիր. և՚ի վերայ որդւոյ մօր քո
դնէիր զգայթակղութի̃։

Զայս ա̃մ արարեր, և լռեցի քեզ.
կարծեցեր անօրէնդ՚ի մտի քում,
թէ և ես քե՞զ նմանիցեմ։

Արդ յանդիմանեցից և կացուցից
զայս ա̃մ առաջի քո. իմացարո՛ւք
ա̃մքն՝ որոց մոռացեալ իցէ զա̃ծ։

Գուցէ երբէք յափշտակիցէք, և
ոչ ոք իցէ՝ որ փրկիցէ։

Պատարագ օրհնութե̃ փառաւոր
արասցէ զիս. և անդ է ճանապարհ,
ուր ցուցից նմա զփրկութի̃ ա̃յ։

 Ի

Ի չարաչարած Սաւուղայ գալն. ի ժամանակին եկեալ էջն առ նա Նաթան մարգարէ՝ յորժամ մտեալ էր նա առ Բերսաբէէ։ Ծ

Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. և ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմ, և ի մեղաց իմոց սրբեա զիս։

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինքնին գիտեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Քեզ միայն մեղայ տէր, և չար առաջի քո արարի։

Որպէս արդար եղիցիս ի բանս քո, և յաղթող ի դատել զքեզ։

Անօրէնութեամբ յղացայ, և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա զիս մշտկաւ, և սուրբ եղէց. լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց.
և զամենայն անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛
յինէն ։
Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս Աստուած, և
հոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի
իմում ։
Մի՛ ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց,
և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն ։
Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկութեան քո. և
հոգւով պետութեան քո հաստա-
տեա զիս ։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո.
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին ։
Փրկեա՛ զիս յարենէ Աստուած Աստուած փր-
կութեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ
յարդարութեան քում ։
Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս,
բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո.
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս
մատուցանէաք. բայց դու ընդ ող-
ջակէզս իսկ ոչ հաճեցար ։
Պատարագ Այ հոգի խոնարհ.
զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ՝ Աստուած
ոչ արհամարհէ ։
Բարի՛ արա Տէր կամօք քովք սիո-
նի. և շինեսցին պարիսպքն երուսաղեմի ։

Յայնժամ հաճեսցիս Տէ պատարագս
արդարութե, յոժմու խալից պատարագս
հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս :

'Ի կատարած իմաստութե, սաղմոս դաւթի.
'Ի ժամանակի զի եկն դովեկ եդովմայ
և պատմեաց սաւուղայ, թէ ահաւասիկ
դաւիթ է 'ի տան աքիմելէքայ :

ԾԱ

Զի՞ պարծի 'ի չարութե հզօր՝ զա
նօրէնութի. զօրհանապազ զանիրա
ւութի խորհեցաւ 'ի լեզուի իւրու. մէ
Որպ զածելի սուր՝ արեաց զնեն
գութի. սիրեաց զչարութի. քան զբա
րութի. զանօրէնութի քան զխօսս
արդարութե :
Սիրեց նա զամ խօսս կործանման,
և զլեզուս նենգաւորս :
Վասն այսորիկ ած կործանեսցէ
զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ
զնա յարկաց իւրոց, և զարմատս
նր յերկրէն կենդանեաց :
Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնո
վաւ ծիծաղեսցին, և ասասցեն :
Ահա այր է, որ ոչ արար զած իւր
օգնական. այլ յուսացաւ սա 'ի

բա

բազում մեծութ֊ն իւր, և զօրացաւ
՚ի նանրութ֊ն իւրում ։

Այլ ես որպ֊ ձիթենի պտղալից
՚ի տան այ֊ · յուսացայ յողորմութ֊ն
այ֊ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից ։

Խոստ֊ն եղէց քեզ տր֊ յաւիտ֊ն, զի
արարեր · և համբերեցից անուան քում՝
զի քաղցր ես առաջի սրբ֊ց քոց ։

Ի կատարած · վս֊ մաղաղեթայ · իմաս֊
տութե֊ն դաւթի ։ ԾԲ

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւ
րում թէ ոչ գոյ այ֊ · ա
պականեցան և պղծե
ցան յանօրէնութեան
իւրեանց · և ոչ ոք է որ առնէ
զքաղցրութ֊ն ։

Տր֊ յերկնից նայեցաւ յորդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք ի
մաստուն՝ որ խնդրիցէ զած֊ ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին,
և անպիտանացան ։

Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ոք
մինչև ՚ի մի ։

 Ոչ

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք
գործեն զանօրէնութիւն։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ ոպ
կերակուր հացի. եւ առ Ած ոչ
կարդացին։
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ
իցէ երկիւղ. զի Ած ցրուեսցէ
զոսկերս մարդահաճոյից։
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, զի
Ած անարգեաց զնս։
Ո՞ տացէ ՚ի Սիօնէ զփրկութի իսէլի.
՚ի դարձուցանել Տն զգերութի
ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ Յա
կոբ, եւ ուրախ եղիցի իսէլ։

Ի չրրդ. Սաղմոս դաւթի. յորժամ եկ
Զիփացիքն ասացին ցսաւուղ, ոչ ահաւա
սիկ թագուցեալ կայ առ մեզ դաւիթ։

ԾԳ

Ած յանուն քում կեցո զիս, եւ ի
զօրութե քում իրաւ արա ինձ։
Ած լուր աղօթից իմոց. ունկն
դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ՚ի վր իմ. եւ հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, եւ ոչ համարե
ցան զքեզ Ած առաջի իւրեանց։

 Ահա

Ահա ա՟ծ օգնական իմ. և տէր
ընդունող հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնա-
մեաց իմ, ճշմարտութե՟բ քով սատա
կեա զնոսա։
Կամօք իմովք պ՟տրգս մատու-
ցից քեզ. և խոստովա՟ն եղէց անուան
քում՝ տէր, զի բարի է։
Յա՟մ նեղութե՟է իմմէ փրկեցեր զիս.
և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։
ԾԴ
Ունկն դիր ա՟ծ աղօթից իմոց. և մի
անտես առներ զխնդրուածս իմ։
Նայեա առ իս և լուր ինձ. զի
տրտմեցայ ես ՚ի ձանձրանալ ի-
մում, և խռովեցայ։
Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղել
մեղաւորին, խոտորեցան յիս անիրա
ւութե՟. բարկութե՟ ոխս պահէին ինձ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եր-
կիւղ մահու անկաւ ՚ի վ՟ր իմ։
Ահ և դողումն եկն ՚ի վերայ իմ,
և ծածկեաց զիս խաւար։
Ասացի՝ տայր ոք ինձ զթեւս որ՟պս

զա

զաղաւնւոյ. զի թռչէի՝ վերանայի, և հեռացեալ դադարէի յանապատի:

Ակն ունէի այլոյ՝ որ փրկէր զիս 'ի կարճմտութենէ, 'ի զայրանալոյ, և 'ի մրրկեալ նեղութենէ:

Ընկղմեա՛ տէր՝ և բաժանեա՛ զլեզուս նոցա. զի տեսի զանօրէնութիւն, և զհակառակութիւն 'ի քաղաքի:

'Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք նորա՝ անօրէնութիւնք. չարիք և մեղք են 'ի մէջ նորա. և ո՛չ պակասեաց 'ի հրապարակաց նոցա վաշխ և նենգութիւն:

Զի թէ թշնամին իմ նախատեալ էր, համբերէի արդեօք. կամ ատելւոյն մեծաբանեալ էր 'ի վերայ իմ, թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ:

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ:

Ապաքէն՝ 'ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբանութեամբ 'ի տան Աստուծոյ:

Եկեսցէ մահ 'ի վերայ նոցա, և կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս. զի չարութիւն է 'ի բնակութեան նոցա՝ և 'ի մէջ նոցա:

Ես առ Աստուած կարդացի, և նա լուաւ ինձ

ինձ յերեկոյս՝ ՝ի վաղորդայն՝ և ՝ի
հասարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայ
նի իմում․ փրկեսցէ խաղաղութե
զանձն իմ ՝ի մերձաւորաց իմոց․
զի կարեօք հասին ՝ի վերայ իմ։
Լուիցէ Այ՝ և խոնարհ արասցէ
զնս․ որ յառաջն է․քն զյաւիտնս։
Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ․ և
ոչ երկեան յԱյ։
Ձգեաց զձեռն իւր ՝ի հատուցա
նել նոցա․ և նոքա պղծեցին զօ
րէնս նորա։
Բաժանեցան ՝ի սրտմտութէ երեսց
նորա․ և եհաս ՝ի սիրտս նոցա։
Կակուղ էին բանք նց․քան զձէթ․
և նոքեանք որպէս սլաք։
Ընկեա ՝ի տէր զհոգս քո՝ և նա
կերակրէ զքեզ․ և ոչ տայ յաւի-
տեան սասանութի արդարոյ։
Դու Այ իջուսցես զնս ՝ի գուբ
ապականութե․ արք արիւնահեղք
և նենգաւորք մի հասարակեսցեն
զաւուրս իւրեանց․ այլ ես ՝ի քեզ
տէր յուսացայ։

Օրհնութի՟ Դ. ծէրն մովսէսի՝ ա՟ծարեա մարգարէի: Է. Օրէն. լբ.

Զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի բարկութ՟է իմմէ. այրես ցէ և իջցէ մինչ ՚ի դը ժոխս ներքինս:

Կերիցէ զերկիր՝ և զա՟մ բոյս երկ րի ն՟ց. վառեսցէն հրով, և բորբո քեսցէն հիմունք լերանց նոցա:

Կուտեցից զչարիս ա՟մ ՚ի վ՟ր. ն՟ց. և նետիւք իմովք սպառեցից զն՟ն:

Մաշեալք և հիւծեալք ՚ի սովդ, գազանաբեկ գէշ անկեալ ա՟մ թռչնոց երկնից:

Լարս առանց բժշկութ՟ե արձակե ցից ՚ի վ՟ր ն՟ց՝ զգազանս անապատի. որք այսր և անդր քարշեսցեն զն՟ն ընդ երկիր:

Արտաքուստ մանկակոտորս արասցէ զն՟ն սուր, և ՚ի ներքուստ շտեմարա նաց ն՟ց ահաւոր՝ արհաւիրք ահից:

Զերիտասարդս ն՟ց կուսանօք հան դերձ, և զդալայս՝ հաստատելովք ծերովք հանդերձ:

Ասացի թէ ցրեցից զն՟ն, և դադա

րեցուցից զյիշկս նց յազգաց.
Զի ոչ վն բարկութե սրամտութե
թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք
եղիցին, և մի բարձրասցին հպար-
տացեալ թշնամիքն, և ասասցեն.
Զի ձեռն մեր բարձր է, և բա-
զուկ մեր հզօր. և ոչ տէր ած ա-
րար զայս ամենայն.
Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են
նոքա, և ոչ գոյ 'ի նս իմաստութի.
և ոչ խորհեցան 'ի միտ առնուլ
զայս ամ. և արդ ընկալցին զա-
մօթ յանձինս իւրեանց.
Զորմնք մի մեծ այսն. զի ա՞րդ
մի զհազարս հալածեսցէ. կամ եր-
կուք զբիւրս շարժեսցեն.
Զի ոչ տն ած մատնեալ էր զնս.
և տուեալ իցէ զնոսա 'ի ձեռն
թշնամեաց նոցա.
Զի ոչ են դիք նց ոպ զած մեր. այլ
թշնամիք մեր վատախորհուրդք.
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա.
և տունկ նոցա 'ի գոմորայ.
Խաղող նց խաղող դառնութե. և
ողկոյզ նց 'ի դառնութե լեղւոյ.
Սրտմտութի բարկութե վիշապաց

գինի նոցա․ սրտմտութ իժից՝ ան
հնարին առանց բժշկութ։
Ո՞չ այս ամ ժողովեալ է առ իս, և
կնքեալ պահի ’ի գանձի իմում։
Յաւուր վրիժուց հատուցման
հատուցից նոցա․ ’ի ժամանակի յո
րում հարցի զքարի ոտն նոցա։
Մերձ է օր կորստեան նց․ հասեալ
է պատրաստութ տր ’ի վր նոցա։
Դատէ տէր զժողովուրդ իւր․
և ’ի ծառայս իւր մխիթարի։
Զի ետես զնս լքեալս լուծեալս,
և մնացեալս ’ի գերութ։
Եւ ասիցէ տր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք ’ի նս․
զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք,
և ըմպէիք զգինի զոհիցն։
Արդ՝ յարիցեն օգնեսցեն, և եղի
ցին ձեզ թիկունք։

Նորին Մովսէսի ։

Ծանիրուք և տեսէք՝ զի ես եմ․
և ոչ գոյ այլ ած բաց յինէն։
Ես սպանանեմ և ես կեցուցանեմ․
հարկանեմ և ես բժշկեմ, և ոչ ոք
էցէ

էջէ որ հանիցէ զձեռս ՚ի ձե՟ռց իմոց։
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ.
Երդուեալ աջով իմով, և անցի թէ
կենդանի եմ ես յաւիտեան։
Սրեցից ո՟չ փայլակն զսուսեր իմ.
և ՚ի խնդիր վրիժուց արձակեցից
զաջ իմ։
Հատուցից զհատուցումն թշնա-
մեաց իմոց. և ատելեաց իմոց հա-
տուցից զհատուցումն նո՟ց նոցին։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ
նո՟ց. և սուր իմ կերիցէ միս, յարե
նէ վիրաւորելոց. գերելոց գլխոց
իշխանաց՝ թշնամեաց նոցա։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. և
երկիրպագցեն նմա ա՟մ որդիք ա՟յ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ-
ժողովրդեան ն՟ր. և զօրասցուսցեն
զնա ա՟մ հրեշտակք ա՟յ։
Խնդրելով խնդրեսցէ վրէժ արե՟ն
որդւոց ն՟ր. և հատուցումն թշնա
մեաց նոցա՝ հատուսցէ նոցա։
Հատուցումն ատելեաց նոցա՝ հա՟
տուցէ նոցա. և սրբեսցէ տէր
զերկիր ժողովրդեան իւրոյ։
Փառք հօր և որ՟։

Մաղթանք:

Դու ես տէր մեր՝ դու ես Բ՟ն փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեմն ան֊ձինք մեր:

Մարդասէր տէր՝ վն̃ սրբուհւոյ անարատ մօրքո և կուսի, և վն̃ խաչի քո պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո զմեզ:

Քարոզ և աղօթք՝ Սբ՛ նախանձէր, և Խոստովանող չանանացն:

Վն̃ ուղղելոյ զգնացս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութե, զտէր աղաչեսցուք:

Վասն ցրելոյ 'ի մէնջ զամ խոր֊հուրդս չարին, զտէր աղա'':

Վն̃ պարգևելոյ մեզ առաւօտ խոր֊հուրդս՝ և առաքինի վարս, զ'':

Վն̃ պահելոյ զմեզ ը̃ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ, զ'':

Վն̃ խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ը̃ ոտիւք մերովք, զ'':

Վն̃ հոգւոյն հանգուցելոց որք'':

Եւ ևս միաբան վն̃'': Օ՛ ամենայն'':

Ողորմեա:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ
արարածոց՝ երևելեաց և աներև
ութից ։ Առ քեզ կարդամք յամ
ժամ․ զի ընդ ամ տեղիս է տէրութի
քո, և արքայութի քո ամձն տիրէ ։
Շնորհեա մեզ երկիւղիւ 'ի պաշ
տօն քո կանխել հանապզ ։ Սիրել
զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ և 'ի բովան
դակ մտաց․ և յամ զօրութե մերմէ
պահել զպատուիրանս քո ։ Համ
բառնալ առ քեզ զձեռս մեր 'ի
սրբութի առանց բարկութե և երկ
մտութե․ և գտանել 'ի քէն զշնորհս
և զողորմութի, և զառաքինասէր
գործոցն յաջողութի ։ Ան զի դու
ես տր կենաց՝ և ամ ողորմութեց ։
և քեզ վայելէ փառք իշխանութի
և պատիւ․ այժմ և միշտ և յաւի
տեանս յաւիտենից ․ Ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք ։

Քում ամենազօր և յաղթող
տէրութեդ՝ կրկնի ամ ծունր յեր

կիր

կրպագութ՟ի · և փառաւորի յա՟մցունց
թագաւորութ՟ի քո ։ Նայեա՛ յերկր-
պագութ՟իս մեր, և ուսո՛ մեզ առնել
զարդարութ՟ի ճշմարտութ՟ե ։ Ս՟ն զի
դու ես ա՟ծ լուսաւորութ՟ե, որ բար-
ձեր զթշնամութ՟ի ՚ի միջոյ՝ և ա՟րրեր
զխաղաղութ՟ի յերկինս և յերկրի ·
հեռաւորաց և մերձաւորաց աւե-
տարանեցեր զնոր պարգևս քոյին
բարեացդ ։ Արդ և զմեզ մեծի
շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝
դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպա-
գուս քո · ա՟ծ մեր՝ և տ՟ր, և փրկիչ
յ՟ս ք՟ս ։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր
և ընդ ս՟բ հոգւոյդ · այժմ և″ ։

Մաղթանք ։

Յերգս օրհնութ՟ե և ՚ի ձայն սաղմո-
սաց, անդադար փառաւորեմք
զհայր և զորդի և զս՟բ հոգիդ ·
այժմ և միշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից · Ամէն ։

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս · ամէն ։
Հայր մեր որ յերկինս ։

Մարմնացեալ բա   նին՝
խաչեալ Միած   նին,
Թաղումն անքըն   նին՝
Ի Գերեզմա   նին:

Ի կատարած · վճռ ժողովրդեանն · որք
'ի տէրն հեռացելէին · 'ի ժամանակէ
ղէ կալան զնա այլազգեօքն 'ի վերի ·
Հարցանագէր · Սաղմոս Դաւթի ։

ԾԵ

ՈՂՈՐՄԵԱ՛ ԻՆՁ
ած, զի կոխեաց զիս մարդ ·
զօրհանապազ պատերազ
մունք նեղեցին զիս ։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա
նապազ · բազումք էին՝ որք մարտըն
չէին ընդ իս 'ի բարձանց ։
Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի 'ի տր
յուսացայ · ածով գովեցից զբանս իմ ·
յած յուսացայ և ոչ երկեայց, զի՞
արասցէ ինձ մարդ ։
Զօրհանապազ զբանս իմ անար
գեցին · զինեն էին խորհուրդք նց
'ի չարութե ։

Պան

Պանդուխտք եղիցին, և Թաքթա-
քուրք շրջեսցին. նոքա գարշապա-
րն իմում պահեսցեն՝ որպ և սպա-
սէին անձին իմում։

Որպ ու ոչինչէ մերժեսցես զնս.
բարկութբ զժողովուրդս հնազան
դեցուսցես։

Ածծ՝ զկեանս իմ պատմեցից քեզ.
եդից զարտասուս իմ առաջի քո՝
որպ խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւ-
րեանց՝ յաւուր յորում կարդացից
առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի ած իմ ես դու.
զած օրհնեցից 'ի բանս իմ, և զտր
գովեցից 'ի խօսս իմ. յած յուսա
ցայ և ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ
ինձ մարդ։

Յինէն են ուխտք իմ. զոր տաց
քեզ օրհնութբ ած ած իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ
'ի գայթակղութ. հաճոյ եղէց ա-
ռաջի տն յերկրին կենդանեաց.

Ի կատարած մի՛ ապականեր. Դաւթի արձա-
նագիր. Ի ժամանակին՝ զի փախուցեալ
էր նա յերեսաց Սաւուղայ
յայրին անդ։ ԾԶ.

Ողորմեա ինձ Տէր՝ ողորմեա ինձ,
զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց,
մինչեւ անցցէ անօրէնութիւն։
Աղաղակեցի առ Տէր բարձրեալ,
առ Տէր բարերար իմ։
Առաքեաց յերկնից՝ եւ կեցոյց զիս,
ետ 'ի նախատինս՝ որք կոխէին զիս։
Առաքեաց Տէր զողորմութիւն եւ զճշ-
մարտութիւն իւր. եւ փրկեաց զանձն
իմ 'ի միջոյ գաղանաց, զի ննջէի
ես խռովեալ։
Որդւոց մարդկան ատամունք իւ-
րեանց զէն եւ նետք են, եւ լեզուք
նոցա որպէս զսուր սուսերի։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Տէր.
եւ յամենայն երկրի են փառք քո։
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից ի-
մոց. խոնարհ արարին զանձն իմ.
փորեցին առաջի իմ խորխորատ,
եւ անկան ինքեանք 'ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ Աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։
Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղմոսիւք եւ օրհնութեամբ · եւ ես զարթեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս Տէր · եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգինս։
Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութիւն քո · մինչեւ յամպս ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած · եւ յամ երկրի են փառք քո։

Ի կատարած մ' ապականէր · յարձանագիր · Սաղմոս Դաւթի · ԾԷ

Եթէ արդարեւ զարդարութիւն խօսէք, եւ ուղիղս դատէք որդիք մարդկան։
Բանզի եւ արդ իսկ 'ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի · զանիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն։
Օտար եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ · խոտորեցան յորովայնէ, եւ խօսեցան

ցան զսուտս ։
Սրտմտութ̃ի նոցա ըստ նմանուե̃
օձի . որ̃պ իժի և քարբի , զի խցեալ
է զականջս իւր ։
Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի
ձայնարարի . և մի՛ առցէ զդեղ ՚ի
դեղատուէ իմաստնոյ ։
Ա̃ծ փշրեսցէ զատամունս նոցա
՚ի բերանս իւրեանց . և զժանիս
առիւծուց խորտակեաց Տ̃ր ։
Անարգ եղիցին նոքա որ̃պ ջուր՝
զի հեղանի . ՚ի լարել աղեղան ն̃ր՝
տկարասցին որ̃պ մոմ՝ զի հալի ,
և սպառեսցին ։
Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև ,
մինչև ՚ի միտ առեալ էր զփուշս
իւրեանց . որ̃պ դժնիկ բարկութ̃՝
կենդանւոյն կլլեսցէ զն̃ս ։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ
տեսցէ զհատուցումն . և զձեռս
իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի ։
Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարև
գուցէ պտուղ արդարոյ . և է՛ Ա̃ծ
որ դատէ զն̃ս յերկրի ։

Ի կատարած մ՛ ապականեր · արձանա-
կեր · Սաղմոս Դաւթի · ՚ի ժամանակի,
զի առաքեաց սաւուղ ՚ի պահել զտուն
նր՝ ՚ի սպանանել զնա ։ ԾԸ.

րկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց ի-
մոց ա͞ծ · յայնցանէ որք
յարուցե͞լ են ՚ի վերայ իմ,
ապրեցո՛ զիս ։

Փրկեա՛ զիս յայնցանէ, որք գոր-
ծեն զանօրէնութի͞ւ · յարանց արիւ-
նահեղաց ապրեցո՛ զիս ։

Որսալ զանձն իմ կամեցան · եւ հա-
սին ՚ի վերայ իմ հզօրք ։

Ո՛չ մեղք իմ եւ ո՛չ յանցանք · առանց
մեղաց ընթացայ՝ եւ ուղիղ եղէ ։

Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ, եւ տե՛ս
դու տ͞ր զօրութեա͞ց ա͞ծ իս͞լի ։

Նայեա՛ց եւ այց արա ա͞մ հեթանո-
սաց · մի՛ ողորմիր ա͞մնցուն, որք գոր-
ծեն զանօրէնութի͞ն ։

Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին
ո͞պս շունք, եւ շրջեսցին զքաղաքաւ ։

Նոքա զողանջեսցեն բերանովք իւ-
րեանց · եւ սուր է ՚ի շրթունս ն͞ց ։

Իսկ ասեն՝ ո՞վ լուաւ զայս · զի դու

տէր

տէր ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամարհեսցես զամ հեթանոսս:
Օ զօրութի իմ առ քեզ պահեցից,
զի ած օգնական իմ ես:
Ած իմ, ողորմութի նր կանխեսցէ
առ իս. և ած իմ ցուցցէ ինձ ՚ի
թշնամիս իմ:
Մի՛ սպանաներ զնս. զի մի՛ մոռաս
ցին զժողովուրդ քո:
Ցրուեա՛ զնս զօրութբ քով, և ընկ
ճեա՛ զնոսա. զի դու ես պաշտպան
իմ տէր:
Մեղք բերանոյ նոցա՝ և բանք
շրթանց նոցա, ըմկլցին նոքա յամբարտաւանութե իւրեանց:
Յանէծս և ՚ի ստութիս մատնեսցին. ՚ի կատարածի բարկութե սպա
ռեսցին և մի՛ գտցին:
Գիտասցեն՝ զի ած տիրէ յակոբայ, և ամ ծագաց երկրի:
Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին
որպ շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ:
Նոքա ափուեսցին յուտել. ապա
թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն:
Ես օրհնեցից զօրհնութիս տն. և
ցնծացայց առաւօտուց յողորմութե քում:

Ու եղեր իմ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի, յաւուր նեղու՟ե իմոյ՝ օգնական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա՟ծ ապաւէն իմ. ա՟ծ ողորմու՟ե իմոյ։

Սաղմոս դաւթի՝ յարձանագիր։

ԾԹ

Ա՟ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ. բարկացար, և գթասցիս 'ի մեզ։

Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցուցեր զնա. բժշկեա զհարուածս սորա՝ զի սասանեցաւ։

Ցուցեր ժողովրդեան քում խստու՟թի. և ետուր ըմպել մեզ գինի յիմարութե՟։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպ՟ փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛ աջով քո, և լուր մեզ։

Ա՟ծ խօսեցաւ 'ի սրբու՟է իւրմէ. ցնծացայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքէմ. և զհովիտն յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ, և իմ է մանասէ.

Եփ

եփրեմ հզօրին գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ.
և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր.
կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մին-
չև ցեդօմ։
Եթէ ոչ դու ա̃ծ, որ մերժեցեր
զմեզ, և ոչ ելեր ա̃ծ ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի̃ 'ի նեղութե̃. զի
ընդունայն է փրկութի̃ մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութի̃.
և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝
որք նեղեն զմեզ։

'Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ Կ

Լո՛ւր ա̃ծ աղօթից իմոց. և
նայեա՛ տէր յաղօթս իմ։
'Ի ծագաց երկրի կարդացի առ
քեզ, մինչ 'ի վաստակել սրտի իմոյ։
'Ի վէմ բարձր արարեր զիս. ա-
ռաջնորդեցեր ինձ, և իմ եղեր
յոյս՝ և աշտարակ հզօր եղեր ինձ
յերեսաց թշնամւոյն։

 Բնա

Բնակեցայց ես 'ի յարկս քո յաւի֊
տեան. և ծածկեցայց ընդ հովա֊
նեաւ թևոց քոց։
Դու ած, լուար աղօթից իմոց.
ետուր ժառանգութի, որք երկնչին
յանուանէ քումմէ։
Աւուրս յաւուրս յաւելեր թա֊
գաւորի ամաց նորա, աւուրս յազ֊
գաց մինչև յազգս։
Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի այ
ողորմութի և ճշմարտութի, որք խնդ֊
րեն 'ի նմանէ։
Այնպս սաղմոս ասացից անուան
քում յաւիտեանս յաւիտենից.
և տաց քեզ զաղօթս իմ
օրըստօրէ։

Ի հատուած. 'Ի վերայ իդիթովմայ.
Սաղմոս Դաւթի։ ԿԱ

Բայց միայն այ հնազանդ
լեր անձն իմ. զի 'ի նմանէ
է ինձ փրկութի։
Նա է ած իմ և փրկիչ իմ. ապա֊
ւէն իմ, զի մի' սասանեցայց
առաւել։

Մին

Մինչեւ յե՞րբ յառնէք ՚ի վերայ
մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան․
որպէս յորմոյ թիւրելոյ՝ եւ ՚ի ցան-
կոյ մերժելոյ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհե-
ցան մերժել յինէն․ եւ ընթացան
՚ի ծարաւ իւրեանց։
Բերանովք իւրեանց օրհնէին, եւ
սրտիւք անիծանէին։
Բայց սակայն ա՟յ հնազանդ լեր
անձն իմ, զի ՚ի նմանէ է ինձ
համբերութիւն։
Նա է ա՟ծ իմ եւ փրկիչ իմ, ապա-
ւէն իմ․ զի մի՛ սասանեցայց։
Յա՟յ է զօրու՟թի իմ եւ փառք իմ․
ա՟ծ օգնութեան իմոյ, յոյս իմ
առ ա՟ծ է։
Յուսացարո՛ւք ՚ի նա ա՟մ ժողովք
ժողովրդոց․ սփռեցէ՛ք առաջի
նորա զսիրտս ձեր, զի ա՟ծ օգնա-
կան է մեր յաւիտեանս ժա-
մանակաց։
Սակայն ընդունայն են որդիք մըրդ-
կան․ սուտ են որդիք մարդկան,
՚ի կշիռս իւրեանց մեղանչեն, եւ
ինքեանք յունայնութե՟ ՚ի միասին։
Մի

Մի՛ յուսայք յանիրաւութի՛ւն, յա-
փշտակութեան մի՛ ցանկայք. եւ մե-
ծութի՛ւն թէ առուին դայցէ, մի՛
յօժարեսցին սիրտք ձեր:
Մի անգամ խօսեցաւ Ա՛ծ, եւ եր-
կուս զայս լուայ:
Յա՛յ է զօրութի՛ւն, եւ քո տէր ողոր-
մութի՛ւն. եւ դու հատուցանես իւրա-
քանչիւր ըստ գործոց նոցա:

Սաղմոս դաւթի. ԿԲ

Ա՛ծ Ա՛ծ իմ, ես առ քեզ առա-
ւօտ առնեմ. ծարաւեաց
առ քեզ հոգի իմ. քանի՛ պատիկ եւս
եւ մարմին իմ:
Որ՛պ երկիր անապատ եւ անջուր՝
ուր ո՛չ գոյ 'ի նմա ճանապարհ:
Նյա՛պս 'ի ս՛բս երեւեցայց քեզ,
տեսանել զինձ զզօրութիւն քո եւ
զփառս քո:
Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութի՛ւն
քո քան զկեանս իմ. եւ շրթունք
իմ գովեսցեն զքեզ:
Նյա՛պ օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս
իմ, եւ յանուն քո համբարձից
զձեռս իմ:

Որ՛պ

Որպ՟ ՚ի ձորակս պարարտութ՟ լցցի
անձն իմ, շրթամբք ցնծութ՟ օրհ-
նեսցէ զքեզ բերան իմ:
Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի
իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ
խօսէի ընդ քեզ:
Զի եղեր իմ օգնական, ՚ի հովա-
նի թեւոց քոց ցնծացայց:
Յ՟կն զկնի քո անձն իմ· և զիս ըն-
կալաւ աջ քո · և նոքա ՚ի նանիր
խնդրեցին զանձն իմ:
Մտցեն ՚ի ներքս անդնդոց երկրի·
մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ, և բա-
ժինք աղուեսուց եղիցին:
Թագաւոր յուսացաւ ՚ի Տ՟ր· գո-
վեսցին ամ՟քն որք երդնուն նովաւ·
խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին
զանիրաւութիւն:

՚Ի կատարած· Սաղմոս Դաւթի: ԿԳ:

Լուր Ա՟ծ աղօթից իմոց յաղա-
չել իմն առ քեզ· յերկիւղէ
թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ:
Ծածկեսցես զիս ՚ի ժողովոց չա-
րաց ·՚ի բազմութենէ՝ որք գործեն

զա

զանօրէնութիւն։
Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
իւրեանց · լարեցին զաղեղունս իւ-
րեանց յիրս դառնութեան։
Զգել ՚ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք
ուղիղ են սրտիւք, յանկարծ ակն
ածգեսցեն ՚ի նա, և մի երկիցեն։
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութեան · խորհեցան թա-
քուցանել լինս որոգայթ · և ասա-
ցին ոչ տեսանէ զայս տէր։
Քննեցին զանօրէնութիւն, պարտա-
սեցան ՚ի քննել զքննութիւն։
Մատիցէ այր ՚ի խորութիւն սրտի իւ-
րոյ, և բարձր եղիցի Աստուած։
Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա,
տկարացան ՚ի նմա լեզուք նոցա, և
խռովեցան ամենեքեան որք հայէին
ընդ նոսա։
Երկեաւ ամենայն մարդ՝ ՚ի պատմել
զգործս Աստուծոյ · և զարարածս նորա
՚ի միտ առին։
Ուրախ եղիցի արդար ՚ի տէր՝ և
յուսասցի ՚ի նա · նովաւ պարծեսցին
ամենեքեան, որք ուղիղ են սրտիւք։

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի · Երգ
Երեմիայի եւ Եզեկիելի եւ ժողովր–
դեանն՝ յորժամ ՚ի պանդխտութենէն
կամէին ելանել: ԿԴ

եղ վայել է օրհնութիւն
Ած ՚ի սիոն · եւ քեզ տա
ցին աղօթք յէմ:

Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ
ամ մարմին եկեսցէ :

Բանք անօրինաց զօրացան ՚ի վր
մեր · եւ զամբարշտութիւնս մեր դու
քաւեսցես :

Երանի զոր ընտրեցեր եւ ընկալար,
եւ բնակեսցին ՚ի գաւիթս քո :

Լցուք մեք ՚ի բարութեան տան քո ·
սուրբ է տաճար քո՝ սքանչելի
արդարութբ :

Լուր մեզ Ած փրկիչ մեր, յոյս
ամենայն ծագաց երկրի, եւ որ ՚ի
ծով հեռի :

Ո՛պատրաստէ զլերինս զօրութբ
իւրով · եւ զգեցեալ է զզօրութի :

Ո՛ խռովեցուցանէ զմեծութիւն
ծովու · եւ զձայն ալեաց նորա ցա–
ծուցանէ :

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկի-
ցեն բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց
քոց։

Ելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս
զուարճացուցին. հայեցար յերկիր՝
արբեցուցեր զնա, և բազում ա-
րարեր զմեծուի նորա։

Գետն այ լի՛ եղև ջուրբ. պատ-
րաստ արարեր զկերակուր նորա,
զի այսպէս է պատրաստուի։

Զակօս նր արբեցուցեր, և բա
զում արարեր զարմտիս նորա։

՚Ի ցօղել նորա՝ զուարթ եղիցի
բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տա-
րւոյ. քաղցրութե քո.

Դաշտք քո լցցին պարարտութբ.
պարարտասցին գեղեցկուիք անա-
պատի։

Բլուրք զցնծութի զգեցցին, և
զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն զցո-
րեան, աղաղակեսցեն և օրհ-
նեսցեն։

 ՚Ի

ԿԵ

Ցնծացէք առ ած ամ երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա, եւ տուք զփառս օրհնութեան նորա.
Ասացէք այ՝ որպէս զի ահեղ են գործք քո. ի բազում զօրութեան քում ստեցին քեզ թշնամիք քո.
Ամ երկիր՝ երկիրպագցեն քեզ. եւ սաղմոս ասասցեն քեզ, սաղմոս ասասցեն անուան քում.
Եկայք եւ տեսէք զգործս այ. որպ զի ահեղ են խորհրդով քան զամ որդւոց մարդկան.
Որ դարձոյց զծովն ի ցամաք. եւ ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք.
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ի նմա, որ տիրէ զօրութեամբ իւրով յաւիտենից.
Աչք նորա ի հեթանոսս հային. դառնացուցիչք մի՛ բարձրասցին յանձինս իւրեանց.
Օրհնեցէք հեթանոսք զած մեր. լսելի արարէք զձայն օրհնութեան նորա.
Այն որ եդ զանձն իմ ի կեանս, եւ ոչ ետ դողումն ոտից իմոց.
Փորձեցեր զմեզ ած եւ քննեցեր,

ոպ̃ և քննի արծաթ։
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ, եդեր
զնեղութիւն ՚ի թիկունս մեր, և անցու
ցեր զմարդիկ ՚ի վ̃ր գլխոց մերոց։
Անցաք մեք ընդ հուր և ը̃ ջուր.
և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։
Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտս իմ, զոր խոստա
ցան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան
իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութե̃։
Ողջակէզս ուղղալիցս մատու
ցից քեզ խոյովք և խնկովք. և
քեզ մատուցից զուարակս և
նոխազս։
Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմե
ցից ձեզ ա̃մքն՝ որք երկնչիք յա̃յ,
զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Առ նա բերանով իմով կարդացի. և
բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։
Զմեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի ի
մում, մի թէ լուիցէ ինձ տէր։
Վասն այսորիկ լուաւ ինձ ա̃ծ,
և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածաց
իմոց։
Օրհնեալ է ա̃ծ՝ որ ոչ ՚ի բացեայ
արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմու
թի̃ իւր յինէն։

Ի հնգերորդ · ընդ օրհնութիւն · Սաղմոս երգոյ: ԿԶ

Ած ողորմեա մեզ եւ օրհնեա
զմեզ · երեւեցո զերեսս քո ՚ի
մեզ՝ եւ ողորմեա մեզ:

Ծանուցել յերկրի զճանապարհս քո,
յազգս ամ զփրկութիւնս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ած, խոստովան եղիցին
առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին եւ ցնծասցեն ազինք ·
զի դու դատես զժողովուրդս ուղ-
ղութեամբ · եւ ազգաց երկրի դու
առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ած · գոհասցին զքեն ժո-
ղովուրդք ամ:

Երկիր ետ զպտուղ իւր, եւ օրհնեսցէ
զմեզ ած ած մեր:

Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ, եւ՛ի նմանէ
երկիցեն ամ ծագք երկրի:

ԿԷ

Յարիցէ Աստուած՝ և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասեսցին. որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց Աստուծոյ։

Եւ արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն առաջի նորա, և զուարճասցին յուրախութեան իւրեանց։

Օրհնեցէք զԱստուած մեր՝ և սաղմոս ասացէք անուան նորա. ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի ընդ արեւմուտս. և Տէր է անուն նորա։

Ցնծասցեն առաջի նորա, և խռովեսցին յերեսաց նորա։

Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր այրեաց, Աստուած ՚ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ։

Աստուած բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան, և հանէ զկապեալս քաջութեամբ իւրով. այնպէս և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ են ՚ի գերեզմանս։

Աստուած ընդ ելանելն քո առաջի ժո-

 ղո

ղովրդէ՟ն քո, ընդ անցանելն քո ընդ
անապատ, երկիր շարժեցաւ:
Քանզի և երկինք ցօղեցին յերե՟ց
ա՟յ ՚ի սինայէ՝ առաջի ա՟յ իս՟էլի:
Անձրև կամաց պատրաստեցեր ա՟ծ
ժառանգութե՟ քում: Թէ՟պտ և հի-
ւանդացաւ, սակայն դու հաստա-
տեցեր զնա: և գաղանք քո բնա-
կեսցեն ՚ի նմա:
Պատրաստ արարեր քաղցրութ՟ քով
աղքատի ա՟ծ: տ՟ր տացէ զբան՝ ո՟յք
աւետարանեն զօրութ՟ բազմաւ:
Թագաւոր զօրութե՟ց սիրելւոյ, գե-
ղեցկութ՟ տան քո բաժանել աւ-
ար: Թէ՟պտ՝ և ննջեսջիք ՚ի մէջ
վիճակաց:
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ,
և թիկնամէջ ն՟ր ՚ի դոյն ոսկւոյ:
Ի գումարել երկնաւորին զթ՟գւորս
՚ի վ՟ր ն՟ր, ձիւնասցին ՚ի սաղմոն:
Լեառն ա՟յ՝ լե՟ռն պարարտ: լե՟ռն
մածեալ՝ լեառն պարարտ: և զի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք:
Լեռն՝ ընդ որ հաճեցաւ ա՟ծ բնա-
կիլ ՚ի նմա: քանզի և տ՟ր իսկ բնա-
կեսցէ ՚ի նմա իսպառ:

Կալք զմ՟ բռնաւորեկք՝ հալածեալք
ուղղիչք․ և տ՟ր 'ի նմ՟՝ 'ի սինէ սըր
բութե՟ լերիս ։

Ել 'ի բարձունս՝ և գերեաց զգե
րութի՟․ էառ աւար՝ բաշխեաց պար
գևս՝ և ետ որդւոց մարդկան․ ք՟ն
զի թերահաւատից ևս բնակել
եղիցին 'ի նմա ։

Տ՟ր ա՟ծ օրհնեալ՝ օրհնել տ՟ր զօրհա
նապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ա՟ծ
փրկիչ մեր ։

Ա՟ծ մեր՝ ա՟ծ կենարար, և 'ի տ՟նէ
են ելք մահու ։

Բայց սակայն՝ ա՟ծ փշրեսցէ զգը
լուխս թշնամեաց մերոց․ և զհերն
կարճնովքն, ոք գնան յանօրէ
նութե՟ իւրեանց ։

Ասաց տ՟ր՝ 'ի խորոց անդնդոց դար
ձուցից, և 'ի միջոյ ժանեաց՝ զայն
'ի դուրս կորզեցից ։

Որ՟պ թացցի ոտն քո յարե՟ն, և լե
զուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց
քոց ։

Երևեցան գնացք քո ա՟ծ, գնացք
ա՟յ թագաւորին մերոյ սրբ՟յ ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի՟,

 'ի

ի մէջ կուսանաց և գովչաց։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած, և
զտէր յաղբերացն իսէլի։
Անդ բենիամին ի տղայութե զար
մանալի, իշխանք յուդայ առաջ
նորդք նր՝ իշխանք զաբուղոնի, և
իշխանք նեփթաղիմայ։
Հրամայեա ած զօրութե քում. զօ
րացո զայս, զոր հաստատեցեր
ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յեմէ, քեզ
մատուսցեն թգւորք զպատրգս։
Սաստեա ի գազանս եղեգանց, ի ժո
ղովս զուարակաց՝ և ի գառս երնջոց։
Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս՝
որք կամին ընդ պատերազմ։
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու
լիցին առ ած։
Թագաւորութիք երկրի օրհնեցէք
զած, և սաղմոս ասացէք տն։
Զանապարհ արարէք այնմիկ, որ
նստի յերկինս երկնից ընդ արևելս։
Ահա տացէ զձայն իւր՝ ի ձայն զօ
րութե. և տուք զփառս այ։

Ի վր իէլի մեծ վայելչութն նր. և
զօրութն նր մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է ած ՚ի վր սրբց իւրոց,
ած իսրայելի։
Նա տացէ զօրութի հաստատութե
ժողովրդեն իւրոյ. օրհնեալ է ած։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի՝ վս
փոխանակելոց։ ԿԸ.

եցո զիս ած, զի հասին ջուրք
յանձն իմ. ընկլայ ես ՚ի խորս
անդնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ
հանգիստ։
Եկի ես ՚ի խորս ծովու, և շրջանք
ընկղմեցին զիս։
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել
և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ
ինձ առ տր ած իմ։
Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ ի
մոյ, որք ատէին զիս ՚ի տարապար
տուց։
Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ա
տելիք իմ ՚ի նանիր. զինչ՝ զոր ոչ
յափշտակեալ էի՝ տուժէի նց։
Ած՝ դու ծանեար զանզգամութն
իմ,

իմ. և յանցանք իմ՚ի քէն ոչ ծած-
կեցան ։

Մի՛ ամաչեսցեն վ՜ն իմ, ո՜ք համ-
բերեն քեզ տ՜ր՝ տ՜ր զօրութեանց. մի՛
պատկառեսցեն վ՜ն իմ, ո՜ք խնդրեն
զքեզ ա՜ծ իսրայէլի ։

Վ՜ն քո համբերեի նախատանաց,
և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և
հիւր որդւոց մօր իմոյ ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նա-
խատինք նախատչաց քոց անկան ՚ի
վերայ իմ ։

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ,
և եղեն ինձ այս նախատինք. արկի
զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ
առակ նոցա ։

Զինէն խորհէին, ո՜ք նստէին առ
դրունս. զիս այպն առնէին, ո՜ք
ըմպէին զգինի ։

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր,
՚ի ժամանակի ընդունելի ։

Ա՜ծ ՚ի բազում ողորմութեան քում լուր
ինձ, ՚ի ճշմարտութեան փրկութեան քո ։

Փրկեա զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկ-
լայց. ապրեցայց ես յատելեաց ի-
մոց,

մոց, և 'ի խորոց ջուրց բազմաց։
Մի՛ ընկլուզցէ զիս պտոյտք ջուրց. և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր 'ի վերայ իմ։
Լուր ինձ տր, զի քաղցր է ողորմութի քո. ըստ բազում գթութե քում հայեա՛ յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո 'ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լուր ինձ։
Հայեա՛ յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս. և վն թշնամեաց իմոց ազատեա՛ զիս։
Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։
Առաջի քո են ամ նեղիչք անձին իմոյ. նախատանաց համբերեր սիրտ իմ, և թշուառութե։
Ակն ունէի՝ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս, և ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ։
Ետուն 'ի կերակուր ինձ լեղի. և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Եղիցին սեղանք նց առաջի նց յորոգայթ, 'ի հատուցումն և 'ի գայթակղութիւն։

 Խա

Խաւարեսցին աչք նց, զի մի տեսցեն. եւ զթիկունս նց հանապազ կորացո։
Արկցես ՚ի վր նց զբարկութի քո. եւ սրտմտութի բարկութե քո հասցէ ՚ի վերայ նոցա։
Եղիցին բնակութիւնք նց աւերակ. եւ ՚ի յարկս նոցա մի ոք լիցի՝ որ բնակիցէ։
Զի զոր դու հարեր, հալածեցին. եւ ՚ի վերա ցաւոց իմոց յաւելին։
Գրեա զմեղս ՚ի վր մեղաց նց, զի մի մտցեն յարդարութի քո։
Ջնջեսցին նոքա ՚ի դպրութենէ քում մէ կենաց, եւ ընդ արդարս քո մի գրեսցին։
Աղքատ եւ ցաւած եմ ես, փրկութի քո այ ընկալցի զիս։
Օրհնեցից զանուն այ իմոյ օրհնութբ, եւ բարձր արարից զնա գովութբ։
Հաճոյ եղիցի այ քան զորթ մատաղ, որ բերէ զեղջիւրս եւ զկճղակս։
Տեսցեն աղքատք՝ եւ ուրախ եղիցին. խնդրեցէք զած, եւ կեցցեն անձինք ձեր։

Զի լուաւ Տէր տնանկաց, և զկա-
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր,
ծով և ամենայն որ զեռայ ՚ի նմա։
Զի Աստուած փրկէ զՍիոն, և շինեսցին քա-
ղաքք Հրէաստանի. շինեսցեն՝ բնա-
կեսցին և ժառանգեսցեն ՚ի նմա։
Զաւակ ծառայից քոց հաստա-
տեսցի անդ. և որք սիրեն զանուն
քո, բնակեսցին ՚ի նմա։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. առ ՚ի յի-
շատակ փրկելոյ զնա Տեառն։ ԿԹ.
Աստուած յօգնել ինձ նայեաց. և Տէր
յընկերել ինձ փութա՛։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս
և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք,
որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքին, որք խնդրեն զքեզ Տէր.
Ասասցեն յամենայն ժամ՝ մեծ է Աստուած,
որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ Աստուած՝ օգ-
նեա՛ ինձ. օգնական և փրկիչ իմ
ես դու, Տէր իմ՝ մի՛ յամենար։

Ի կտրած։ Սաղմոս Դաւթի որդւոյն
Յովնադաբայ՝ ցէս առաջնոց
գերութէն ։ ✢

Ի քեզ տր յուսացայ, մի՛ ամա
չեցից յաւիտեան․ յարդա
րութեան քում փրկեա՛ և
ապրեցո՛ զիս ։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո, և
կեցո՛ զիս ։

Եր իմ ած պաշտպան՝ և տեղի ա
մուր կեցուցանել զիս․ զի հաստա
տութի իմ և ապաւէն իմ դու ես ։

Ած իմ, փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց մե
ղաւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի և
անիրաւի ։

Զի դու ես համբերութի իմ տր, տր
յոյս իմ ՚ի մանկութէ իմմէ ․

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան
դէ․ յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ․ և առ ՚ի քէն է օգ
նութի իմ յամ ժամ ։

Որպ զի նշանակ եղէ ես բազմ[...]
և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ[...]

Լցցի բերան իմ գովութբ, որպ օրհ
նեցից զփառս քո․ զօրհանապազ

զմեծվայելչութիւն քո ։
Մի՛ ընկենուր զիս տր ՚ի ժամա
նակս ծերութե. ՚ի պակասել զօրութե
իմոյ մի՛ թողուր զիս ։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք
պաշարեցին զանձն իմ, խորհեցան
՚ի միասին և ասացին ։
Ած եթող զնա, հալածեսցուք և
հասցուք նմա. զի ոչ ոք է որ փըր
կէ զնա ։
Ած իմ, մի՛ հեռի առներ յինէն.
և Ած յօգնել ինձ նայեաց ։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք
չարախօս կային զանձնէ իմմէ.
զգեցցին զամօթ և զպատկառանս,
որք խնդրէին ինձ չար ։
Ես յամ ժամ յուսացայց, և յա
ւելից յօրհնութիւն քո ։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարու
թիւնս քո, զօրհանապազ զգթու
թիւնս քո ։
թէ խարդախութե ինչ գի
ր դպրութե, այլ մտից ՚ի զօրու
թիւն տն. տր՝ յիշեցի զարդարութիւն
քո միայն ։
Ած իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկու

 թէ

Թէ իմմէ. և ցարդ ես պահեցից
զարդարութիւնս քո ։
Մինչև յաւերժ և'ի ծերանալ,
Աստուած իմ մի թողուր զիս ։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝
ազգի ամենայնի որ գալոցն է ։
Զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս քո
մինչև 'ի բարձունս, զոր արարեր
մեծամեծս. Աստուած ո՞ նմանի քեզ ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բա-
զում և չարչարանս, դարձեալ մխի-
թարեցեր զիս. և'ի խորոց անդնդոց
երկրի հաներ զիս ։
Յաճախեցեր զզօրութիւնս քո, դար-
ձար և մխիթարեցեր զիս. և'ի խո
րոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս ։
Արդ՝ և ես խոստովան եղէց քեզ 'ի
պատրաստութեան սաղմոսաց՝ ճշմարիտ
Աստուած. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութիւն
սուրբդ Իսրայէլի ։
Ցնծասցեն շրթունք իմ, յորժամ
սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն [illegible]
զոր փրկեցեր ։
Նաև լեզու իմ զօր հանապազ
խօսեսցի զարդարութիւն քո ։
Ի ժամանակի որք յամօթ լիցին և

ամաչեսցեն, որք խնդրեն ինձ չար։

Ի Սողոմոն Սաղմոս Դաւթի։ ՀԱ.

Ած զիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի։

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ, և զաղքատս քո իրաւամբք։

Առցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան, և բլուրք զարդարութիւն։

Ի բուն արասցէ աղքատաց ժողովրդեան, և կեցուսցէ զորդիս անանկաց, և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս։

Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու, յառաջ քան զլուսին յազգս մինչև յազգս։

Իջցէ որպէս անձրև ի վերայ գեղմոյ, որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։

Ծագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն, բազում խաղաղութիւն մինչև կատարեսցի լուսին։

րեսցէ նա ի ծովէ մինչև ի ծով. ի գետոց մինչև ի ծագս տիեզերաց։

Առաջի նորա նախ անկցին եթովպացիք. և թշնամիք նորա հող լիզցեն։

Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց՝
պատարագս մատուսցեն նմա. Թա
գաւորք արաբիայ և սաբայ՝ պա_
տարագս բերցեն նմա:
Երկիրպագցեն նմա ամ թագաւորք
երկրի. և ամ ազգք ծառայեսցեն նմա:
Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկն, որոյ
ոչ է իւր օգնական:
Խնայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի
տնանկն. և զանձինս տնանկաց կե_
ցուսցէ. ՚ի վաշխից չարաց փրկես_
ցէ զանձինս նոցա:
Պատուական է անուն նր առաջի
նց. կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց:
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ.
և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա:
Եղիցի հաստատութի ընդ ամ եր_
կիր, և ՚ի վերայ գլխոց լերանց:
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նր, և ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի ին
ոպ խոտ երկրի:
Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւիտն.
զի յառաջ քան զարև է անուն նր:
՚Ի նմա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի,

և

և ամ ազինք երանիցեն նմա։
Օրհնեալ տր Ած Իէլի՝ որ առնէ
սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն
սբ փառաց նր յաւիտեան. լցցի
փառօք նորա ամ երկիր. եղիցի
եղիցի։

Աղօթք Աննայի Մօրն Սամուէլի. ա Թագ. Բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի
տր, և բարձրացաւ եղ
ջիւր իմ յԱծ փրկիչ իմ։
Ընդարձակեցաւ բերան
իմ՚ի վր թշնամեաց իմոց. ուրախ
եղէց ՚ի փրկութն քում։
Զի ոչ գոյ սբ որպ զՏր, և ոչ ար
դար որպ զԱծ մեր. և չիք սբ բաց
յԱյ մերմէ։
Մի պարծիք և մի խօսիք զամբար
տաւանս. և մի ելցէ ընդ բերանս
ձեր բան հպարտ մեծաբանութե։
Զի Ած գիտութեց՝ տր Ած պատրաս
տէ իւրով իմաստութբ զգիտութի՝
յարարածս իւր։
Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլա
ցան, և տկարք վառեցան զօրութբ։

 Յագք

Յագք և լիք հացիւ՝ նուաղեցին, և քաղցեալք լցին զերկիր։
Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց։
Տէր մեռուցանէ, և տէր կեցուցանէ. իջուցանէ ՚ի դժոխս՝ և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և օրհնեաց զամս արդարոց։
Զի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօր, այլ տէր տկար առնէ զհակառակորդս իւր. տէր սուրբ է։
Մի պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խորհուրդս իւր. և մի պարծեսցի հզօրն ՚ի զօրութեան իւր. և մի պարծեսցի մեծն ՚ի մեծութեան իւրում։
Այլ որ պարծին, ՚ի տէր պարծեսցի. ՚ի խորհուրդս գիտութեան զտէր ճանաչել։
Առնել զիրաւունս՝ և գործել զար

դարուն̃ ՚ի վր̃ երեսաց երկրի։
Տր̃ եւ յերկինս՝ և որոտաց․ և ինքն
դատէ առանց բարբառելոյ։
Տայ զօրութի̃ թագաւորաց մե-
րոց․ և բարձր առնէ զեղջիւր
օծելոյ իւրոյ։
Փառք Հօր և որ՛՛։

Մաղթանք։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա̃ծ փըր
կիչ իմ․ հաստատեցաւ սիրտ իմ
՚ի Տր̃՝ տէրամբ և հաւատով։
Մարդասէր Տր̃՝ վս̃ սրբուհւոյ ա-
նարատ մօրքոյ և կուսի՝ և վասն
խաչի քոյ պատուականի, ընկա՛լ
զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Ողորմեա՛, և ՚ի Նեղութե̃ ժամանակին։

Վս̃ գտանելոյ մեզ զշնորհս և
զողորմութի̃ ՚ի բարերար Տն̃է մեր-
մէ, զՏէր աղաչեսցուք։
Վս̃ փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտութե̃
մարդկն̃՝ և յորոգայթից սա̃նյի, զ՛՛։
Վս̃ ամ̃՚անձանց քրիստոնէից՝ և

տանց հաւատացելոց, զտէր՛։
Վն̃ որք ՚ի լերինս՝ յայրս և ՚ի փա
պարս բնակեալ են սր̃բ հարքն մերոյ, զ̃՛
Վն̃ որք սաղմոսիւք և օրհնութ̃
կատարեն զամ̃ ժամանակս կենաց
իւրեանց, զտէր ա՛։
Վն̃ հոգւո՛։ Եւ ևս՝ միաբան՛։
Զանձինս մեր՛։ Ողորմեա՛ց։

Աղօթք։

Գոհանամք զքեն տր̃ ած̃ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ
քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո։ Զար
թո զմիտս մեր արդարութ̃ առ քեզ
տր̃ ած̃ մեր․ զի տեսցեն աչք մեր
զփրկութի̃ քո։ Եկեսցէ և բնակես
ցի առ մեզ ածութի̃ քո․ և ողորմու
թի̃ քո՝ հովանի և պահապան լիցի
՚ի վր̃ պաշտօնէից քոց․ և զմեզ
զծ̃ռայս քո՝ արժանի արա ՚ի տուէ
և ՚ի գիշերի և յամ̃ ժամու միշտ
խորհիլ ՚ի սէր պատուիրանաց քոց։
Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր
և զորդի և զսր̃բ հոգին, այժմ և
միշտ և յաւիտ̃ենս յաւիտ̃ենից․ ամէն։

Խաղաղութ̃ն ամենեցուն։

Աստուծոյ երկիրպագեսցուք։

Ընդ անսպառ զօրութ̃ն և աղբիւր անմահութ̃ն՝ դու ես ք̃ս ա̃ծ փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերիս յառնել՝ և խոստ̃ն լինել առ քեզ՝ վ̃ն իրաւանց և արդարութ̃ն քո։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տ̃ր ա̃ծ մեր, արա զմեզ արթունս և պատրաստս 'ի ժամ առաւօտու ընդ ս̃րբս քո։ Եւ ընդ նոցին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Մաղթանք։

Գոհութ̃ն և ճշմարիտ խոստովանութ̃ն՝ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս̃ր հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յ̃ս ք̃ս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս"։

Յառնէ իսկ ինք   նին՝
Տէրն 'ի մեռե   լոյ,
ազգ մարդկան փըր   կին՝
'ի դրանց դժո   խոց։

Ի չափաւորած ․ Սաղմոս Ասափայ ։

ՀԲ

ՈՐՔԱՆ ԶԻ ԲԱՐԻ Է
իսէլի ած, և ոյք ուղիղ են
սրտիւք ։

Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ
էին ոտք ․ սակաւ իկ մի եւս ` սա
թաքեալ էին գն
Նախանձեցայ ես ը
զխաղաղութի մեղաւ
ների, զի ոչ գոյր վա
Հաստատուն էին ա
վաստակս մարդկան
ընդ մարդկան ոչ
Վ՟ա այսորիկ կալաւ
տաւանութի ․ արկ
զամբարշտութի և
իւրեա

Ելցէ ոպ՞ ի ճարպոյ անիրաւութի
նց. զի գնացին նոքա ըստ խորհըր
դոց սրտից իւրեանց:
Խորհեցան և խօսեցան չարութի,
և զապիրատութի ի բարձունս
խորհեցան:
Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և
զլեզուս իւրեանց ածին զերկրաւ:
Վա այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձ
ցի այսրէն. և աւուրք իմ լի կա
տարեալ գտցին ի նոսա:
Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց ած, կամ
գուցէ՞ արդեօք գիտութի առ ի
բարձրելոյն:
Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ
. ունին զմեծութի
ւր ուրեմն արդար
մ. լուացի սրբու
ղէ ես խոշտանկ
և կշտամբանք ի
առաւօտս:
էի՝ թէ այսպէս ս
ասիկ յազգ որդ
և ուխտեցից:
թէ սակայն և այ
ն, մինչև մտից

սրբութի՜ն այ՜ , և՚ի միտ առից զկա-
տարած նոցա ։
Սակայն վս՜ նենգութե՜ նց՜ տարադիր
ածուցես զնս՜ ․ և կործանեցես զնս՜
յամբարտաւանութե՜ իւրեանց ։
Իսկ զիա՞րդ եղեն յաւեր յանկար-
ծակի , սատակեցան պակասեցան
կորեան վս՜ անօրէնութե՜ իւրեանց ,
և եղեն ոպ՜ երազք զարթուցելոյ ։
Տր՜ ՚ի քաղաքի քում զպատկերս նց՜
անարգեսցես ․ զի հուր բորբոքե-
ցաւ ՚ի սրտի իմում , և երիկամունք
իմ այլագունեցան ։
Ես արհամարհեալ եղէ՝ և ոչ գի-
տացի ․ ոպ՜ զանասուն համարեցայ
առաջի քո , և ես յա՜մ ժամ ընդ-
քեզ եմ ։
Կալար զաջոյ ձեռնէ իմմէ , ՚ի խոր-
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ ,
և փառօք ընկալար զիս ։
Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս , կամ
՚ի քէն զինչ եւս խնդրեցից յերկրի ։
Լուծանեցաւ սիրտ իմ և մարմին
իմ ․ ած՜ սրտի իմոյ , բաժին իմ ած՜
յաւիտեան ։
Ահաւասիկ ոք՜ հեռի արարին զան

 ձինս

ձեռս իւրեանց ՚ի քէն, կորիցեն․ սա-
տակեսցես զա՟մն՝ որք ապստամբ
եղեն ՚ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ ա՟ծ բարի է,
և դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զա՟մ օրհնութիւնս քո,
՚ի դրունս դստեր սիօնի։

Իմաստութեան Ասափայ։ ՀԳ․

Ընդէ՞ր մերժեցեր ա՟ծ իսպառ․
Բարկացաւ սրտմտութի՟ քո ՚ի վ՟ր
խաշին արօտի քո։
Յիշեա՛ զժողովուրդ քո՝ զոր ստա-
ցար ՚ի սկզբանէ․ փրկեցեր զվ՟ւձան
ժառանգութե՟ քո։
Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար
դու ՚ի սմա․ համբարձ զձեռն քո ՚ի
վ՟ր ամբարտաւանութե՟ նո՟ց իսպառ։
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ՚ի
սրբութե՟ քում․ պարծեցան ատելիք
քո ՚ի մէջ բարեկենդանութե՟
իւրեանց։
Եդին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս․ և
ինքեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ։
Ո՟պ յանտառի՝ փայտատօք կոտորե

ցին զդրունս ն̄ր. 'ի միասին փայտա
տօք և մրճօք կործանեցին զնա։
Այրեցին 'ի հուր զսրբութի̄ քո յերկ
րի. պղծեցին զխորան անուան քո։
Ասացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք ն̄ց
'ի միասին, եկա՛յք լռեցուսցուք
զա̄մ տօնս ա̄յ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ո՛չ տեսաք, և ո՛չ ևս
գուցէ մարգարէ, և զմեզ ինչ ոք
ո՛չ ճանաչիցէ։
Մինչև յե՞րբ ա̄ծ՝ նախատէ թշնա
մին. բարկացուցանէ հակառա-
կորդն զանուն ս̄բ քո։
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո,
և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ
իսպառ։
Ա̄ծ թագաւոր մեր յառաջ քան զյաւիտ̄ս.
որ արարեր զփրկութի̄ 'ի մէջ երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութ̄ քով
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխս
վիշապացն 'ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին,
և ետուր զնա կերակուր զօրացն
հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և
զվտակս. դու ցամաքեցուցեր զգետս
աստանիկս։

Քո

Քո է տիւ, և քո է գիշեր. զլոյս
և զարև դու արարեր. և դու հաս
տատեցեր զա՟մ սահմանս երկրի. ըզ
գարուն և զամառն դու ստեղծեր:
Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին
նախատե՟ց զՏ՟րդ. ժողովուրդ անըզ
գամ բարկացոյց զանուն տ՟ր քո:
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ
խոստովան առնի առ քեզ. և զան
ձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար
իսպառ:
Հայեա՛ց յուխտ քո. զի լցան տունք
ափշելոց յերկրի անիրաւութե՟:
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցե՟լ.
այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն
զանուն տ՟ր քո:
Արի՛ ա՟ծ՝ և դատեա՛ զդատաստանս
քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանըզ
գամէն զօր հանապազ:
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց. ամբարտաւանութի՟ ատելե՟ց
քոց վերասցի հանապազ:

՚Ի կատարած. մի՛ ապականեր. ընդ օրհ-
նութիւն։ Սաղմոս Ասափայ. երգ առ
Ասորեստանեայս։ ՀԴ

Խոստովան եղիցուք առ քեզ
ած, խոստովան եղիցուք և
կարդասցուք զանուն քո։
Պատմեցից զամ սքանչելիս
քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ու-
ղիղ դատեցից։
Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք
նր. ես հաստատեցի զսիւնս նր։
Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրի-
նիք և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձ-
րացուցանէք զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս
զեղջիւրս ձեր. և մի՛ խօսիք զայ
անիրաւութիւն։
Զի ոչ յարևելից՝ և ոչ յարևմը-
տից, և ոչ յանապատէ լերանց.
այլ ած դատաւոր է։
Զայս խոնարհ առնէ, և զայն
բարձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին
տն՝ գինի լի անապակ արկեալ. և
խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս։
Բայց մրուր նր ոչ սպառեցի.
և

եւ արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի:
Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղ
մոս ասացից այ յակոբայ:
Զամ եղջիւրս մեղաւորաց փշրես
ցես. եւ բարձր եղիցի եղջիւր
արդարոյ:

Ի կատարած. ընդ օրհնութե. ի պաղտօ
նէր. Ասափայ սաղմոս: ՀԵ

Յայտնի է ՛ի Հրէաստանի այ. եւ
յիսրլ մեծ է անուն նորա:
Եղեւ ՛ի խաղաղութե տեղի նորա.
եւ բնակութի նորա ՛ի սիոն:
Անդ խորտակեաց տր զզօրութի աղե
ղանց. զզէն՝ զվահան՝ եւ զպատերազմ:
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս
՛ի լերանցն յաւիտենից. խռովեցին
ամքն որք անմիտք էին սրտիւք. նն
ջեցին զքունս իւրեանց՝ եւ ինչ
ոչ գտին:
Ամ արք՝ ՛ի մեծութե ձեռաց իւ
րեանց. ՛ի սաստէ քումմէ այ յա
կոբայ ննջեցին, եւ որք հեծեալ
էին ՛ի ձիս:
Դու ահաւոր ես՝ եւ ո՛վ կարէ կալ
առա

առաջի քո. ո՜վ երևեցար դու յերկ-
նից, յայտնի եղև բարկութ՟ն քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ընդ-
յառնելն ա՟յ ՚ի դատաստան. ընդ-
ապրեցուցանել զա՟մ հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան
առնին առ քեզ. և ծածկեալք ի-
մնացուածք օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դիք և կատարեցէք տ՟ն ա՟յ
մերոյ, ա՟մքն որք շուրջ էք զնովաւ։
Մատուցէք պատարագս ահաւո-
րին, որ քաղէ զհոգիս իշխանաց,
ահաւոր է նա քան զա՟մ թագա-
ւորս երկրի։

Ի կատարած · Իդիթովմայ · Սաղմոս
Ասափայ։ ՀԶ.

Ձայնիւ իմով ես առ տ՟ր կարդա-
ցի. ձայնիւ իմով առ ա՟ծ, և
նայեցաւ առ իս։
Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ զա՟ծ խնդ-
րեցի ձեռօք իմովք. և՚ի գիշերի
առաջի նորա ոչ խաբեցայ։
Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ,
յիշեցի զա՟ծ՝ և ուրախ եղէ. հո-

 գայի

գայի՝ և նուաղէր յիս հոգի իմ։
Կանխեցին պահուց աչք իմ. խռո-
վեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ
զաւուրս զառաջինս. և զամսն
յաւիտենից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի ի-
մում. հոգայի՝ և տառապէր յիս
հոգի իմ։
Մի՞ թէ յաւիտենից մերժեսցէ՞
զիս տէր. և ոչ ևս յաւելցի ՚ի հա
ճիլ ևս։
Կամ իսպառ արգելցէ՞ զողորմութ̃ն
իւր յինէն. կամ կատարեսցէ՞ զբան
իւր ազգէ մինչև յազգ։
Կամ մոռասցի՞ գթալ ա̃ծ իմ ևս.
կամ արգելցէ՞ զգթութ̃ի իւր՝ բար
կութ̃ե իւրով։
Ասացի՝ և այժմ սկսայ. այս է
նորոգումն աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս տ̃ն ՚ի սկզբանէ.
յիշեցի զսքանչելիս նորա։
Խորհեցայ յա̃մ գործս քո, և ՚ի ձե
ռագործս քո խորհեցայ։
Ա̃ծ ՚ի սրբութ̃ե են ճանապ̃րհք քո.
ո՞վ է ա̃ծ մեծ՝ որպ̃ զա̃ծ մեր. դու
ես ա̃ծ, որ առնես զսքանչելիս։

 Յու

Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօ-
րութիւն քո . փրկեցեր բազկա-
քով զժողովուրդս քո՝ զորդիսն
յակոբայ և յովսեփու ։
Տեսին զքեզ ջուրք Ած , տեսին
զքեզ ջուրք՝ և երկեան . և խորք
խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց
բազմաց ։
Ձայն ետուն ամպք . քանզի և
նետք քո գնան ՚ի ձայնէ որոտա-
լոյ քո անուի ։
Երևեցան փայլատակունք քո տի-
եզերաց , խռովեցաւ և դողաց
երկիր ։
՚Ի ծովու են ճանապարհք քո , և
շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս . և
հետք քո ոչ երևին ։
Առաջնորդեցեր որպ՟ խաշինս ժո-
ղովրդեան քո , ՚ի ձեռն մովսիսի
և ահարոնի ։

՚Ի կատարած. Իմաստութե̄
ա՛Ասափ։ ՀԷ.

Նայեցարո՛ւք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէ՛ք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ, և խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Որպ̃ լուաք և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչ ի՛նչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւնս տ̄ն՝ զզօրութի̄ և զսքանչելիս իւր զոր արար։

Հաստատեաց զվկայութի̄ իւր առ յակոբ, և օրէնս եդ ՚ի իղ̄ լի։

Որինչ մնանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց. զի ծանիցեն յազգ յայլ։

Որդիք որք ծնանին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ ա̄ծ զյոյս իւրեանց, և մի՛ մոռասցին զգործս ա̄յ։

Զպատուիրանս նորա խնդրելով խնդրեսցեն. և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց։

Բ.զգ

Ազգ չար և դառնացօղ. ազգ՝ որ
ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաւա
տարմացաւ առ ա̃ծ զհոգի իւր:
Որդիք եփրեմի լռաձիգք և պնտա
ձիգք, յաւուր պատերազմի՝ կա
պարճս դարձուցին:
Ոչ կացին նոքա յուխտի տ̃ն. և ՚ի
իրաւանց նր̃ ոչ կամեցան գնալ:
Մոռացան զերախտիս նր̃, և զսք
քանչելիսն՝ զոր եցոյց նոցա:
Առաջի հարց նց̃՝ զոր արար զսք
քանչելիս իւր, յերկրին եգիպտաց
ւոց՝ և ՚ի դաշտին տայանու:
Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնս̃. և
կացոյց զջուրսն որպ̃ ՚ի տիկս:
Առաջնորդեաց նց̃ ամպով ՚ի տուէ.
և զամ̃ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ:
Հերձ զվէմն յանապատին, և ետ ըմ
պել նց̃ որպ̃ ՚ի խորոց մեծէ:
Եհան զջուրսն ՚ի վիմէն. և հոսեց
որպ̃ զգետս զջուրսն:
Անկայն յաւելին ՚ի մեղանչել. և ևս
դառնացուցին զբարձրեալն յանջրդի:
Փորձեցին զա̃ծ ՚ի սիրտս իւրեանց.
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց
իւրեանց:

Տրտնջեցին զա՟յ՝ և ասացին. մի՛թէ
կարօղ իցէ ա՟ծ պատրաստել սեղան
յանապատի:
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հո
սէին ջուրք, և վտակք խաղային
՚ի նմանէ:
Մ՛ղէ՝ հա՞ց ևս կարասցէ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեսցէ՞ սեղան
ժողովրդեան իւրոյ:
Վ՟ն այսորիկ լուաւ զայս տ՟ր, և յա
պաղեաց. հուր բորբոքեցաւ ՚ի յա
կոբ, և բարկութ՟ի ել ՚ի վ՟ր իսէլի.
Զի ոչ հաւատացին յա՟ծ, և ոչ
յուսացան ՚ի փրկութ՟ի ն՟ր:
Հրաման ետ ամպոց ՚ի վերուստ,
և զդրունս երկնից եբաց. և տեղէց
՚ի ն՟ա զմանանայ ՚ի կերակուր:
Զհաց երկնից ետ ն՟ց, զհաց հրեշ
տակաց կերին մարդիկ. և իջոյց ՚ի
ն՟ա զկերակուր ՚ի լիութիւն:
Եհան զհողմն հարաւոյ, և էած
զօրութ՟բ իւրով զհիւսիսի:
Տեղէց ՚ի ն՟ա միս ո՟պ զհող. ո՟պ զա
ւազ ծովու զթռչունս թևաւորս.
Եարկ ՚ի մէջ բանակի ն՟ց, և շուրջ
զվրանօք նոցա:

Կերին եւ յագեցան յոյժ . եւ զցան
կութ̃ ն̃ց ետ ն̃ց . եւ ոչ ինչ կարօտ ե-
ղեն ՚ի ցանկութե̃ իւրեանց ։
Մինչդեռ կերակուրք ՚ի բերանս
իւրեանց էին , բարկութ̃ ա̃յ ել
՚ի վերայ նոցա ։
Սպան զբազումս ՚ի նոցանէ . եւ զըն̃
տիր ընտիրս իէ̃լի սատակեաց ։
Յայսմ՝ ա̃մի մեղան եւեւս , եւ ոչ հա
ւատացին սքանչելեաց նորա ։
Պակասեցան յունայնու̃ աւուրք
ն̃ց . եւ ամք ն̃ց փութապէս անցին ։
Յորժամ սպանանէր զն̃ս , խնդրէ
ին զնա . դառնային եւ առաւօտ
առնէին առ ա̃ծ ։
Յիշեցին՝ զի ա̃ծ օգնական էր ն̃ց .
ա̃ծ բարձրեալ փրկիչ էր ն̃ց ։
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց ,
եւ լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա .
եւ սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղք ընդ
նմա . եւ ոչ հաւատացին ուխտի ն̃ր ։
Նա ինքն գթած էր , քաւէր
զմեղս նոցա՝ եւ ոչ ապականէր ։
Յաճախէր դարձուցանել զբար-
կութ̃ իւր , եւ ոչ բորբոքէր զա̃մ
սրտմտութ̃ իւր ։

Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա. հոգի որ ելանէ՝ այլ ոչ ևս դառնայ։
Քանի՞ցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի. և բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Դարձան՝ և փորձեցին զԱծ, և զՍբն Իէլի զայրացուցին։
Ոչ յիշեցին զձեռն նր. յաւուր յորում փրկեաց զնս ՚ի ձեռաց նեղչաց նոցա։
Ոպ արար զնշանս և զարուեստս իւր՝ յերկրին եգիպտացւոց, և ՚ի դաշտին տայանու։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա. և զանձրևս նոցա, զի մի՛ արբցեն։
Առաքեաց ՚ի նս շանաճանճ՝ և եկեր զնս, և գորտի՛ ապականեաց զնս։
Ետ ժանկոյ զպտուղս նոցա. և զվաստակս նոցա՝ մարախոյ։
Եհար կարկտի՛ զայգիս նոցա. և զթզենիս նոցա՝ եղեամամբ։
Մատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նոցա. և զստացուածս նոցա՛ հրոյ դատեաց։
Առաքեաց ՚ի նս զսրտմտութիւն բարկութե իւրոյ. զսրտմտութի՝

 զբար

զբարկութի՟ և զնեղութի՟։
Առաքեաց ՚ի նս՟ տանջանս՝ ՚ի ձեռն
հրեշտակի չարի․ և դիմեցոյց ՚ի նս՟
զսրտմտութի բարկութե՟ իւրոյ։
Ոչ անխայեաց ՚ի մահուանէ զան
ձինս նոցա․ և զանասունս նոցա ՚ի
մահ մատնեաց։
Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպ-
տացւոց, զսկիզբն ա՟մ վաստակոց
նոցա ՚ի յարկս քամայ։
Հորդան ետ որպ՟ խաշին ժողովըր-
դեան իւրոյ․ և եհան զնս՟ որպէս
զհօտ յանապատ։
Առաջնորդեաց նոցա յուսով, և
ոչ երկեան․ և զթշնամիս նոցա՝
ծով ծածկեաց։
Եհան զնս՟ ՚ի լեառն սրբութե՟ իւ-
րոյ․ ՚ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ
աջ նորա։
Մերժեաց յերեսաց նոցա զհե-
թանոս․ և վիճակեցոյց ՚ի նս՟ զվի-
ճակ ժառանգութե՟ իւրոյ․ և բնակե-
ցոյց ՚ի յարկս նց՟ զազգն իսէլի։
Փորձեցին՝ դառնացուցին զա՟ծ
բարձրեալն, և զվկայութի նորա ոչ
պահեցին։

 Դար

Դարձան խոտորեցան ոպ՟ և հարքն
իւրեանց, դարձան՝ և եղեն որպ՟
զաղեղն թիւր։
Դարձեալ բարկացուցին զնա 'ի
բագինս իւրեանց. և դրօշելովք
իւրեանց նախանձ արկին նմա։
Լուաւ ած՟, և արհամարհեց զնս՟.
և անարգեաց յոյժ զԻսրայէլ։
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի
Սելովայ. զխորանն՝ զոր բնակեցոյց
'ի մէջ մարդկան։
Մատնեաց 'ի գերութի՟ զզօրու-
թի՟ նոցա. և զգեղ նոցա 'ի ձեռս
թշնամեաց նոցա։
Արգել 'ի սուր զժողովուրդ իւր.
և զժառանգութի՟ իւր անտես ար՟։
Զերիտասարդս նց՟ եկեր հուր. և
կս՟ կուսանաց նց՟ ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նց՟ անկան 'ի սուր. և
զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր։
Զարթեաւ ոպ՟ 'ի քնոյ տր՟, որպէս
հզօր զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նա
խատինս յաւիտենից արար զնս՟։
Մերժեաց նա զխորանն Յովսեփու,
և զազգն Եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։

 Այլ

Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլեառն սիոն, զոր եւ սիրեաց։
Շինեաց որպէս միեղջերուի զսր
բութի նորա. յերկրի հաստատեաց
զնա յաւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր,
եւ ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց.
՚ի վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր,
եւ զիսրայէլ ժառանգութի իւր։
Արածէր զնս իմաստութբ սրտի
իւրոյ. յանդիմանութի ձեռաց իւրոց
առաջնորդէր նոցա։

Սաղմոս ասափայ։
Հր
Այ՝ մտին հեթանոսք ՚ի
ժառանգութի քո. պղծ
ծեցին զտաճար սբ քո։
Արարին զէմ ոպ զհաւուս մրգա
պահաց. արկին զդիակունս ծա
ռայից քոց՝ գէշ թռչնոց երկնից,
եւ զմարմինս սբց քոց՝ գազանաց
երկրի։
Հեղին զարիւն նց ոպ ջուր՝ շուրջ
զէմաւ, եւ ոչ ոք էր՝ որ թաղէր զնս։

Եղաք

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց
մերոց. ծաղր եւ այպն կատականաց
այնոցիկ, որք շուրջ են զմեօք:
Մինչեւ յե՞րբ տ՟ր՝ բարկանաս դու-
իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր
նախանձ քո:
Հե՛ղ զբարկութի՟ քո ՚ի վ՟ր ազգաց՝
որք զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՚ի վերայ
թ՟գւորաց՝ որք զանուն քո ոչ կար-
դացին. զի կերին զյակոբ, եւ զտե-
ղի նորա աւերեցին:
Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս.
վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութի՟
քո տ՟ր, զի աղքատացաք յոյժ:
Օգնեա՛ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր, վ՟ն
փառաց անուան քոյ:
Փ՟ր փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս
մեր վ՟ն անուան քոյ:
Մի՛ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ո՞ւր է ա՟ծ նոցա:
Եւ յայտնի լիցի ՚ի վերայ հե-
թանոսաց, առ՟ջի աչաց մերոց. առ
՚ի խնդրել զվրէժ արե՟ն ծառայից
քոց՝ որ եւ հեղաւ:
Մտցէ առաջի քո հեծութի՟ կապե-
լոց. ըստ մեծութե՟ բազկի քո՝ շա-
հեա

հեմ դու զորդիս սպանելոց:
Հատո դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ՚ի ծոց նոցա, զնախատինս իւ-րեանց զոր նախատեցին զքեզ տր̅:
Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ, խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան, ազգէ յազգ պատ-մեսցուք զօրհնութիւնս քո:

Ի կատարած. ՚ի վերայ շուշանացելոցն վկայութիւն. Սաղմոս Ասափայ:

ՀԹ.

Որ հովուեսդ իսրլի՝ նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաշին յովսեփու:
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեաց առաջի Եփրեմի, Բենիամինի և Մանասէի:
Զարթո զզօրութի̅ քո, և եկ ՚ի կեցուցանել զմեզ:
Ած̅ զօրութեց̅ դարձո զմեզ, երև եցո զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և կեցցուք:
Տէր ած̅ զօրութեց̅՝ մինչև յե՞րբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:
Զամբեցեր մեզ հաց արտասուաց. և արբուցեր մեզ արտասուս չափով:

Արա

Արարեր զմեզ նախատինս դրա-
ցեաց մերոց, այպն կատականաց
թշնամեաց մերոց։
Ա՟ծ զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և կեցցուք։
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր.
հաներ զհեթանոսս՝ և զնա տնկե-
ցեր, և առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նր՟՝ և է-
լից զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովա-
նի նր՟, և բարունկ նր՟ զմայրս այ՟։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև ՚ի ծով.
մինչև ՚ի գետս են շառաւիղք նր՟։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նր՟, և կը-
թեն զնա անցաւորք ճան՟պրհի։
Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և
էրէ վայրի արածեցաւ ՚ի նմա։
Ա՟ծ զօրութեանց՝ դա՛րձ, հայեա՛ց
յերկնից և տե՛ս. ա՛յց արա այգւոյս
այսմիկ, և դարման տար սմա, զոր
տնկեաց աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա-
ցուցեր զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ ՚ի
հուր և աւերեալ ՚ի սաստէ քում-
մէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն.
աջ

աջ քո 'ի վ̅ր որդւոյ մարդոյ՝ զոր
զօրացուցեր դու 'ի քեզ։
Ո՛չ եւս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի
քէն. կեցուսցես դու զմեզ, և
զանուն քո տէր կարդասցուք։
Տ̅ծ զօրութ̅ց դարձո զմեզ, երևեցո
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։

'Ի կատարած. վ̅ս հնձանաց. Սաղմոս
ասափայ։ Ձ

Ցնծացէք առ ա̅ծ, օգնական է
մեր. աղաղակեցէք առ ա̅ծ
յակոբայ։
Առէք սաղմոս, և տուք օրհնութի̅.
սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն
քաղցրութե̅։
Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց. յա
ւուր նշանաւորի տարեկանաց
մերոց։
Հրաման է այս Ի̅էլի, և իրաւունք
են ա̅յ յակոբայ։
Ի վկայութի̅ն յովսեփու՝ զոր եդ
ընդ նմա ո̅տ ելանէր նա յերկրէն
եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գի
տէր՝ լուա՛ւ։

 'Ի

՚Ի բաց ար՟ր ՚ի բեռանց զթիկունս
նորա • եւ զձեռս նորա յորթ եւ՚ի թլի
ծառայելոյ ։
՚Ի նեղութե՟ կարդացեր առ իս՝ եւ
փրկեցի զքեզ • լուայ քեզ ՚ի գաղտ
նութե՟ մրրկին, եւ փորձեցի զքեզ
՚ի վերայ Ջուրցն հակառակութե՟ ։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ եւ վկայեմ
քեզ, իէլ՝ թէ լուիցես ինձ ։
Մի՛ եւս եղիցին քեզ ա՟ծք առ ժա-
մանք • եւ մի երկիրպագանիցես
դու ա՟յ օտարի ։
Ես եմ տ՟ր ա՟ծ քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց • բա՛ց զբե
րան քո՝ եւ լցից զդա ։
Ժողովուրդ իմ ո՛չ լուաւ ձայնի
իմում, եւ իէլ յիս ինչ ո՛չ նայեցաւ ։
Արձակի թողի զնո՟ երթալ զհետ կա
մաց սրտից իւրեանց • զի գնասցեն
նոքա ը՟ս կամս անձանց իւրեանց ։
Ո՛չ թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ
էր ինձ, կամ իէլի զճանապարհս
իմ գնացեալ էր ։
Որպ՟ս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զթշնամիս նորա, եւ՚ի վ՟ր նեղչաց
նորա արկեալ էր զձեռն իմ ։

Թշնամիք տ՟ն ստեցին նմա, և եղի-
ցին ժամանակք նոցա յ՟ի:
Կերակրեաց զն՟ս 'ի պարարտութ՟ե-
ցորենոյ, և 'ի վիմէ մեղր յագեցոյց
նոցա:

Սաղմոս Ասափայ: ՁԱ

Ա՟Ծ եկաց 'ի ժողովս ած՟ց, և 'ի
մէջ նոցա դատէր զն՟ս:
Մինչև յե՞րբ դատէք անիրաւու-
թ՟ն, և ակն առնուք մեղաւորաց:
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ:
իրաւունս արարէք տնանկին և
խոնարհի:
Ապրեցուցէք զաղքատն և զտնան-
կն, 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք
զնոսա:
Ո՛չ իմացան և ո՛չ 'ի միտ առին, 'ի
խաւարի գնացին, և շարժեցան ամ՟
հիմունք երկրի:
Ես ասացի՝ թէ ած՟ք էք, կամ
որդիք բարձրելոյն ամ՟քեան:
Դուք ահաւադիկ որպ՟ս զմարդիկ
մեռանիք. և որպ՟ս զմի յիշխանաց
անկանիք:

Արի՛ Այ, և դատեա՛ զերկիր · զի
դու ժառանգեսցես զամենայն
հեթանոսս:

Օրհնութիւն · Սաղմոս Ասափայ:

ՁԲ

ԱԾ՝ ո՞ քեզ նմանիցի · մի՛ լռեր և մի՛ դադարիր Այ:

Զի ահա՛ թշնամիք քո գոչեցին, և ատելիք քո
համբարձին զգլուխս իւրեանց:
Ի վր ժողովրդեան քո խորամանկեցին զխորհուրդ · խորհեցան ի վր
սրբց քոց, և ասացին:
Եկայք սատակեսցուք զնս յազգաց
և մի՛ յիշեսցի անուն իսրլի և ևս:
Խորհեցան միաբանութբ ի միասին ·
և վն քո ուխտ արարին:
Բանակք եդովմայեցւոց՝ և իսմայելացիք, մովաբ և հագարացիք:
Գեբաղ՝ ամօն՝ ամաղէկ, և այլազգիքն ամ բնակչօքն հանդերձ
ծուրայ:
Նաև ասուր եկեալ էր ընդ նս
եմքն նք՝ զօրավիգն որդւոցն
ղովտայ:

Արա զն՟ս ոպ՟ս զՄադիամ, ոպ՟ս զՍիսարայ, և ոպ՟ս զՅաբին՝ ՚ի ձորձորսն Կիսոնի.

Սատակեցան ն՟ք յականս դովրայ. և եղեն որպէս զաղբ երկրի։

Արա զիշխանս ն՟ց ոպ՟ս զՕրեբն. զԶեբն, զԶեբէէ, զՍաղմանա, և զա՟մ իշխանս նոցա։

Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք ՚ի մեզ զսրբութիւն ա՟յ։

Ա՟ծ իմ՝ արա զն՟ս ոպ՟ս զանիւ, և ոպ՟ս զեղեգն առաջի հողմոյ։

Ոպ՟ս հուր՝ զի այրէ զանտառս, ոպ՟ս բոց՝ զի կիզու զլերինս։

Այ՟պս հալածեսցես զն՟ս մրրկաւ քով. և բարկութ՟բ քով խռովեցուսցես զնոսա։

Լի՛ց զերեսս ն՟ց անարգանօք, և խնդրեսցեն զանուն քո տ՟ր։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն։

Ծանիցեն զի անուն քո տ՟ր է. և դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ա՟մ երկրի։

Ի կատարած . վասն հնձանացն որդւոցն Կորխայ Սաղմոս ։ ՁԳ.

Որպէս սիրելի են յարկք քո Տէր զօրութեանց . ցանկայ և փափագէ անձն իմ ՚ի գաւիթս քո ։

Սիրտ իմ և մարմին իմ՝ ցնծացին առ Աստուած կենդանի ։

Թռչնոյ գտանել իւր տուն . և տատրակի բոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր ։

Սեղանք քո Տէր զօրութեանց, թագաւոր իմ և Աստուած իմ ։

Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են ՚ի տան քում . յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր ՚ի քէն է . ելս եդ ՚ի միտս իւրում ՚ի հովտէս տրտմութեան ՚ի տեղւոջ յորում՝ ուխտեաց ։

Օ օրհնութիւն տասցէ՝ որ զօրէնս դնէ . գնասցեն նա ՚ի զօրութենէ ՚ի զօրութիւն . և երևեսցի Աստուած հրեշտակաց ՚ի Սիոն ։

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց . ունկն դիր Աստուած Յակոբայ ։

Ընդունօղ ես դու մեր, տես ա՟ծ
և նայեաց յերեսս օծելոյ քո։
Վասն զի լաւ է ինձ՝ մի օր ՚ի դա
ւիթս քո, քան զհազարս։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ գալ ՚ի տան
ա՟յ առաւել, քան բնականալ ՚ի
յարկս մեղաւորաց։
Զողորմութի՟ և զճշմարտութիւն
սիրէ տ՟ր ա՟ծ մեր. շնորհս և
զփառս տացէ։
Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմու՟ի
իւր յայնցնէ, որ գնան յանբծութե՟։
Տէր ա՟ծ զօրութե՟ց, երանեալ է
այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ։

Ի կ՟տրած. որդւոցն Կորխայ Սաղմոս
դաւթի։ ՁԴ

Հաճեցար տ՟ր ընդ երկիր քո, և
դարձուցեր զգերութի՟ յակոբայ։
Թողեր զանիրաւութի՟ ժողովրդեան
քո, և ծածկեցեր զա՟մ մեղս նոցա։
Լռեցուցեր զա՟մ սրտմտութի՟ս քո, և
դարձար ՚ի բարկութե՟է սրտմտութե՟ քո։
Դարձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր, և
դարձո զսրտմտութի՟ս քո ՚ի մէնջ։

 Մի

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ
Տր. եւ մի՛ ձգեր բարկութիւն քո
ազգէ մինչեւ յազգ։
Ած՝ դու դարձեալ կեցուսցես
զմեզ. եւ ժողովուրդ քո ուրախ
եղիցի ՚ի քեզ։
Ցոյց մեզ Տր զողորմութիւն քո, եւ
զփրկութիւն քո տուր մեզ։
Լուայց զի՞նչ խօսի Տր Ած մեր.
խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեն
իւրոյ առ սուրբս իւր՝ եւ առ այնոսիկ,
ոյք դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Այլ այն՝ մերձ է առ երկիւղածս
իւր փրկութիւն նր. բնակել փառաց
նորա յերկրի մերում։
Ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն պատա-
հեսցեն. արդարութիւն եւ խաղաղութիւն
համբուրեսցին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ.
արդարութիւն յերկնից երեւեցաւ։
Տէր տացէ զքաղցրութիւն, եւ
երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր.
արդարութիւն առաջի նորա գնաս-
ցէ. դիցէ ՚ի ճանապարհի
զգնացս իւր։

ՁԵ

Խոնարհեցո Տր զունկն քո՝ և լուր ինձ · զի աղքատ և տնանկ եմ ես ։

Պահեա զանձն իմ Տր՝ տէր · և փրկեա զծառայս քո Ած իմ, որ ՚ի քեզ յուսացայ ։

Ողորմեա ինձ Տր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ · ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ ։

Զի դու Տր՝ քաղցր և ուղիղ ես · բազում ողորմ առ Ամն, որք կարդան առ քեզ ։

Ունկն դիր տէր աղօթից իմոց, և նայեա ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց ·

Յաւուր նեղութե իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ ։

Ոչ որ է նման քեզ յածս Տր · և ոչ որ է որպէս զգործս քո ։

Զամ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիրպագցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան ։

Մեծ ես դու Տէր՝ եւ առնես սքան
չելիս . եւ դու միայն ես Աստուած :
Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճանապարհս
քում, եւ գնացից ՚ի ճշմարտութեան
քում, եւ ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝
երկնչել յանուանէ քումմէ :
Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր Աստուած իմ
բոլորով սրտիւ իմով . փառաւոր
արարից զանուն քո յաւիտեան :
Մեծ եղեւ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն
քո Տէր . եւ փրկեցեր զանձն իմ ՚ի
դժոխոց ներքնոց :
Աստուած, անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ . եւ
ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն
իմ . եւ ոչ համարեցան զքեզ Աստուած
առաջի իւրեանց :
Դու Տէր Աստուած իմ, գթած ես
եւ ողորմած, երկայնամիտ՝ բազում
ողորմ եւ ճշմարիտ . նայեաց առ իս եւ
ողորմեա ինձ :
Տուր զօրութիւն ծառայի քո . կեցո
զորդի աղախնոյ քո . եւ արա առ իս
նշան բարութեան :
Տեսցեն ատելիք իմ եւ ամաչեսցեն .
զի դու Տէր օգնեցեր ինձ, եւ մխի
թարեցեր զիս :

 Սաղ

Սաղմոս օրհնութե. որդւոյն Կորխայ ։

ՁԶ

Հիմունք նր ի լեառն սբ նորա. սիրէ տր զդրունս սիօնի՝ առաւել քան զամ յարկսն յակոբայ ։

Փառաւորեալ խօսեցաւ վն քո, ահաւադիկ քաղաքդ այ ։

Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլոն՝ ոք ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք և տիւր՝ և ժողովուրդք հնդկաց, սոքա եղեն անդ ։

Սիօնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ի նմա. և ինքն հիմունս էարկ ի նմա բարձրեալն ։

Տր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ՝ ոք եղեն անդ ։

Որպէս զի ուրախ լցեն ի քեզ ամենքին. որոց բնակութի ի քեն է ։

Ի կատարած. վն մաղաղէթայ իմաստութե. որ էր պատասխանի եմանի իմաստութե եզրէլի ։

ՁԷ

Տէր այ փրկութե իմոյ, ի տուէ կարդացի՝ և գիշերի առաջի քո ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ.

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն 'ի գուբ.

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և 'ի մեռեալս ազատ.

Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն 'ի գերեզմանս.

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա 'ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան.

Եդին զիս 'ի գուբ ներքնումն, 'ի խաւարի և 'ի ստուերս մահու.

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ.

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. և եդին զիս նշաւակ իւրեանց.

Մատնեցայ՝ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ.

Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ.

Մի թէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս քո. կամ բժիշկք յարուցանիցեն, խոստովան առնիցեն առ քեզ.

Միթէ պատմեսցե՞ն ոք երբէք ՚ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս քո ՚ի կորստեան։

Միթէ ճանաչիցի՞ն ՚ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկրի մոռացեալ։

Եւ ես առ քեզ Տ՟ր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։

Ընդէ՞ր Տ՟ր մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Տնանկ եւ վաստակաւոր եմ ես ՚ի մանկութ՟է իմմէ. ՚ի բարձրութ՟է խոնարհեցայ եւ ափշեցայ։

Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո. արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։

Շրջեցան զինեւ ո՟պ ջուր, զօր ա՟մ պաշարեցին զիս ՚ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարե[illegible] իմ եւ զծանօթս իմ, վասն թշ[illegible]ռութեան իմոյ։

Ի մաղթանս եթանայ իսրայելացւոյ ·

ՁԸ.

Ողորմութիւն քո տէր յաւիտեան օրհնեցից · ազգէ յազգ պատմեցից ըզճշմարտութիւն քո բերանով իմով :

Ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի · յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո :

Ուխտ ուխտ ընտրելոց իմոց · երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ :

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո :

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց :

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ · կամ նմանիցի տեառն յորդիս այ :

Աստուած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց իւրոց · մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ ամենեցուն · որք շուրջ են զնովաւ :

Տէր այ զօրութեանց, ո՞ նման իցէ քեզ · հզօր ես դու տէր՝ և ճշմարտութիւն քո շուրջ է զքև :

Դու տիրես զօրութեանց ծովու. և
զխռովութիւն ալեաց նորա դու
ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրա-
ւորս զամբարտաւանս. ՚ի զօրութեան
բազկի քո՝ ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք՝ և քո է երկիր.
զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաս-
տատեցեր. զհիւսիս և զհարաւ
դու արարեր. Թաբօր և Հերմոն
յանուն քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութիւն.
զօրասցի աջ քո՝ և բարձր եղիցի
ձեռն քո։ Արդարութիւն և իրա-
ւունս հաստատեալ է աթոռ քո.
ողորմութիւն և ճշմարտութիւն գնասցեն
առաջի երեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան, որ գիտէ
զօրհնութիւնս քո տէր. ՚ի լոյս երե[...]
քոց գնասցեն, և յանուն [...]
ծասցեն զօրհանապազ, և յ[...]
թեան քում բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես
տէր. և ՚ի կամս քո բարձր եղիցի
եղջիւր մեր։
Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն իսրայէլի

Թա

Թագաւորին մերոյ.
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ
ընդ որդիս քո, եւ ասացեր. եդից
զօգնութիւն իմ ՚ի վերայ հզօրին, եւ
բարձր արարից զընտրեալն ՚ի ժո-
ղովրդենէ իմմէ։
Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, եւ իւ-
ղով սրբով իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա. եւ բա-
զուկ իմ զօրացուսցէ զնա։
Ոչ ինչ մեղիցէ նմա թշնամի, եւ որդի
անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նո-
րա, եւ զատելիս նորա ՚ի պարտութիւն
մատնեցից։
Ճշմարտութիւն իմ եւ ողորմութիւն իմ
ընդ նմա. եւ յանուն իմ բարձր ե-
ղիցի եղջիւր նորա։
[illegible]ից ՚ի ծովու զձեռն նորա. եւ
[illegible]երայ գետոց զաջ նորա։
[illegible]րդասցէ առ իս՝ հայր իմ ես
[illegible]ւ, ա̃ծ ընդունօղ փրկութեան իմոյ։
Եւ ես անդրանիկ արարից զնա, եւ
բարձր քան զա̃մ թ̃գւորս երկրի։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողոր-
մութիւն իմ, եւ ուխտ իմ հաւատա-

 րիմ

րիմ ընդ նմա ։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւի-
տենից զզաւակ նորա. և զաթոռ
նորա որպէս զաւուրս երկնից ։
Եթէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ,
և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ ։
Եթէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն ։
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա, և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա ։
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից
՚ի նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմար-
տութեան իմում, և ոչ անարգեցից
զուխտ իմ. և ինչ որ ելանէ ընդ շըր-
թունս իմ. զայն ոչ արհամարհեցից ։
Միանգամ երդուայ ՚ի սրբութիւն
իմ, թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից ։
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ.
և աթոռ նորա որպէս զարեգակն ա
իմ. և որպէս զլուսին, զի հաստա
յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յ
Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և
գեցեր. և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո ։
Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քում-
մէ. պղծեցեր յերկիր զսրբութիւն նորա ։
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա, և
 ե

եդեր զամուրս նորա 'ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա֊
նապարհի և եղև նախատ դրացեց
իւրոց։
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր̅․
և ուրախ արարեր զա̅մ թշնամիս նր̅։
Դարձուցեր զօգնութի̅ 'ի սրոյ նր̅․
և ոչ ընկալար զնա 'ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութի̅ նորա․ և
զաթոռ նր̅ յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամա֊
նակց նր̅․ և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զե֊
րեսս քո իսպառ․ բորբոքեսցի ո̅պ
հուր բարկութի̅ քո։
Իսկ արդ՝ յիշեա՛ և տես, թէ ով է
իմ հանգիստ․ մի թէ 'ի զո՞ւր ինչ
ստեղծեր զա̅մ որդիս մարդկան։
… է մարդ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ
… կամ փրկեսցէ զանձն իւր
…ի ձեռաց դժոխոց։
…ր են ողորմութիւնք քո տ̅ր առա֊
ջինք, զոր երդուար դաւթի ճշ֊
մարտութե̅ քով։
Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո,
զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց
բազմաց։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տր՟.
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո ։
Օրհնեալ տր՟ ած՟ յաւիտեանս յա
ւիտենից • եղիցի եղիցի ։

Օրհնութիւն Եսայեայ մարգարէին
Ա. Նուագաց ։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ
առաւօտ առնել առ քեզ ած՟ ։
Ա՛ զի լոյս են հրամանք քո
՚ի վերայ երկրի • ուսարուք զարդա
րութիւն բնակիչք երկրի ։
Կարկեսցի ամբարիշտն , և այլ ոչ
ևս ուսցի առնել յերկրի զարդա-
րութիւն ճշմարտութե՟ ։
Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ , և
մի՛ տեսցէ զփառս տն՟ ։
Տր՟՝ բարձր ես, և բազուկ քո հզ
և նոքա ոչ գիտացին
Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և
առցէ անխրատ ժողովրդեան
արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ ։
Տէր ած՟ մեր՝ տո՛ւր մեզ զխաղա-
ղութիւն քո • զի ըստ ամ՟ գործոց
մերոց հատուցաւ մեզ ։

Տէր ած մեր՝ ստացի՛ր զմեզ. զի բաց
'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զա-
նուն քո անուանեմք զօրհանապազ:
Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութի
այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն:
Վ՟ն այսորիկ ածեր հարեր՝ սատա-
կեցեր և ջնջեցեր զամ արու մա-
նուկ նոցա:
Յաւե՛լ տէր զչար 'ի վերայ չարի
նոցա. և ած զչար 'ի վերայ անօ-
րինաց երկրի:
Տէր՝ 'ի նեղութե յիշեցաք զքեզ.
զի փոքր մի նեղութի է խրատ քո
'ի վերայ մեր:
Ոպ երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ
իցէ ժամանակ ծննդեան, և առ
ցաւս իւր ճչիցէ:
Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում
...ւհ և յերկիւղ քո յղացե՟լ
...ցաք, և ծնաք զհոգի
փրկութե քո:
Ոչ ևս կործանիցուք մեք, այլ կոր-
ծանեսցին անօրէնք երկրի:
Յարիցեն մեռեալք. և կենդանաս-
ցին ամենեքեան, որք եղեալ են
'ի

'ի գերեզմանս:

Օ՛ արթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի: Ա՛ծ զի՝ ցօղդ որ ցօղի 'ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի: Խո՛յս տուր ժողովուրդ իմ. գնա մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա՛ դրունս քո առաջի երեսաց քոց: Փախի՛ր և թաքի՛ր առ ժամանակ մի՝ մինչև անցցէ բարկութի՛ն Տ՛ն:

Փառք հօր և որ՛՛:

Սաղմոս:

Խաղաղութեց տուօղ Ք՛ս, զխաղաղութի՛ և զերկնային ողորմութի՛ քո պարգևեա՛ յարարածս քո: Ա՛րդ ասէր տէր՝ վ՛ս սրբուհ[illegible] անարատ մօր քոյ և կուսի, [illegible] խաչի քոյ պատուականի, [illegible] զաղաչանս մեր՝ և կեցո՛ զմեզ:

Օ չարաչն և չարագօյն 'ի վերջին Ներա նեալ չանօնէին գացեն, 'ի 36 երեան:

Համբառնայ յեր կին՝
Յիսուս փառօք Հօր,
յորմէ գայ կըր կին՝
հանդերձ դատա ւոր։

ԱՂՕԹՔ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՌՆ ԱՅ. ՁԹ.

Տ' ԱՊԱՒԷՆ
եղեր մեր ազգէ
մինչև յազգ. մինչչև
լերինք հաստատել
էին, և մինչչև ստեղծեալ էիր զեր
կիր՝ և զաշխ՝ տիեզերս։

Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս
դու ես. մի՛ դարձուցաներ զմարդ
ի տառապանս. և ասացեր, դ[illegible]
րուք աւխս որդիք մարդ[illegible]

Հազար ամ յաչս քո որպէս օ[illegible]
զի էանց. որպէս պահ մի գիշերոյ[illegible]
ամք նց անարգութիւն եղիցին։

Ընդ առաւօտս որպէս դալար բուս
ցին. ընդ առաւօտս որպէս դալարի
զուարճասցին և ծաղկեսցին. ընդ
ե

երեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին
և անկցին։

Նուաղեցաք մեք 'ի բարկութենէ
քումմէ, և 'ի սրտմտութենէ քումմէ
խռովեցաք։

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, և
զկեանս մեր 'ի լոյս երեսաց քոց։

Զի աւուրք մեր նուաղեցան. և
'ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք։

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար
որպէս սարդի. և Թիւք աւուրց ամաց
մերոց 'ի նոսա՝ եօթանասուն ամ։

Ապա թէ առաւել լեալ՝ ութսուն
ամ. և որ ինչ աւելի է քան զայն,
ցաւօք և հեծութեամբ։

Եկն 'ի վերայ մեր հեծութիւն, և խրա
տեցաք. իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօ
րութիւն բարկութեան քո. և կամ յահէ
[...]նէ զսրտմտութիւն քո հնարեսցի։

[...]ոյց ինձ զաջ քո. և որ խո[...]
[...]ա սրտիւք, զիմաստութիւն քո։

[...]արձ Տէր՝ մինչև յե՞րբ. մխիթա
րեաց 'ի ծառայս քո։

Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ քով.
ցնծացաք և ուրախ եղաք՝ զամենայն
աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն,
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և
ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս:
Հայեա՛ տէր ՚ի ծառայս քո՝ և ՚ի
գործս ձեռաց քոց, և առաջնոր-
դեա՛ որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տն
այ ՚ի վերայ մեր:
Զգործս ձեռաց մերոց՝ ուղի՛ղ
արա ՚ի մեզ տր. և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեա՛ մեզ:

Օրհնութիւն գովութեան Դաւթի: Ղ.

Որ բնակեալն է յօգնութեան բարձ-
րելոյն, ընդ հովանեաւ այ յերկնից
հանգիցէ:
Ասասցէ տն՝ ընդունող իմ ես. ապա-
ւէն իմ այծ, և ես յուսամ ՚ի նա:
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որ-
սողին, և ՚ի բանիցն ՚ի խռովութէ:
՚Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքե
՚ի հովանի թևոց նր յուսասցիս:
Այ զէն շուրջ եղիցի զքև՝ ճշմար
տութի նորա:
Մ՛չ երկնչիցես դու յերկիւղէ գիշե
րի, և ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ:

 Յի

Յիրէ՛ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի գայ
թակղութե՛ դիւէն 'ի հ̄րակ աւուր:
Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հա֊
զարք, և բիւրք 'ի յաջմէ քումմէ.
և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու, և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես. զի դու տէր յոյս իմ ես:
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն,
զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք. և տան
ջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրել է
վ̄ն քո, 'ի պահել զքեզ յա̄մ ճանա
պարհս քո: 'Ի բազուկս իւրեանց
ընկալցին զքեզ, զի մի երբեք հար
ցես զքարի զոտն քո:
'Ի վերայ իժից և քարբից գնաս
ցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զա
ռիւծն և զվիշապն:
Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկե֊
ցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի
ծանեաւ զանուն իմ:
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց
նմա. և առ նմա եղէց 'ի նեղութե:
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
Երկայն աւուրբք լցուցից, և ցու
ցից նմա զփրկութի իմ: Ա

Բարի է խոստ՟վանել զՏ՟ր. եւ սաղ
մոս ասել անուան քում Բարձրե՟լ.
Պատմել յառաւօտու զողորմութիւն
քո, եւ զճշմարտութիւն քո 'ի գիշերի.
Տասնաղեան սաղմոսարանաւ, 'ի
ձայն օրհնութեան գովել:
Ուրախ արարեր զիս Տ՟ր յարարածս քո.
եւ 'ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց.
Որ՟պ զի մեծ են գործք քո տէր, եւ
յոյժ խոր են խորհուրդք քո:
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ.
եւ անմիտն զայս ոչ առնու 'ի միտ.
'Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս
խոտ. 'ի ծաղկել այնոցիկ՝ ոյք գոր
ծեն զանօրէնութի՟:
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւի
տենից. եւ դու բարձրեալ ես յա
ւիտեանս տէր:
Զի ահա թշնամիք քո տէր. զի
ահա թշնամիք քո կորիցեն, ցրուես
ցին ամ՟ենեքին՝ ոյք գործեն զանօրէնութի՟.
Բարձր եղիցի որ՟պ միեղջերուի եղ
ջիւր իմ, եւ ծերութի՟ իմ 'ի ձէթ
պարարտութեան:

Եւ տես ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ, զք
յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ չարու-
թե՟ , ՚ի նն՟ լուիցէ ունկն իմ։
Արդարքն որպ՟ զարմաւենիս ծաղ-
կեսցին . որպ՟ զմայրսն լիբանանու
բազումք եղիցին։
Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տն՟ , և ՚ի
գաւիթս այ՟ մերոյ ծաղկեսցին։
Եւս և բազումք եղիցին ՚ի ծե-
րութի՟ պարարտութե՟ . գիրգք և
փափուկք եղիցին՝ ՚ի պատմել, ու-
ղիղ է տր՟ ած՟ մեր, և ոչ գոյ ՚ի նմա
անիրաւութի՟։

Օրհնութի՟ Գովութե՟ Դաւթի .
ՂԲ

Տ Թագաւորեաց՝ վայել-
չութի՟ զգեցաւ, զգե-
ցաւ տր՟ զօրութի՟՝ ընդ
մէջ իւր էած։
Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սա-
սանեսցի . պատրաստ է աթոռ քո՝
՚ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես։
Ամբարձան գետք տր՟ , և ամբար-
ձին գետք զձայնս իւրեանց . և յա-
րիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց։
՚Ի

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչե-
լի եղեն զբօսանք ծովու։
Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բար-
ձունս․ վկայութեանց քոց մեծ յոյժ
հաւատացաք։
Տան քում վայելէ սրբութի՟ տ՟ր՝
ընդ երկայն աւուրս։

Սաղմոս Դաւթի․ Չորեքշաբաթի։

ՂԳ

Ա՟ծ վրէժխնդիր, տ՟ր ա՟ծ՝ վրէժ-
խնդիր յայտնեցաւ։
Բարձր լեր որ դատես զերկիր․ հա-
տո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից։
Մինչև յե՞րբ մեղաւորք տ՟ր, մինչև
յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին։
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւու-
թի՟․ խօսեսցին ամ՟քն՝ ոյք գործեն
զանօրէնութի՟։
Զժողովուրդ քո տ՟ր խոնարհ ա-
րարին, և զժառանգութիւն քո
չարչարեցին։
Զայրին և զպանդուխտն սպանին․
զորբան կոտորեցին․ և ասացին՝ ոչ
տեսանէ զայս տ՟ր․ և ոչ ՚ի միտ առ-
նու ա՟ծ յակոբայ։

Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց՝
և անմիտք, մինչև յե՞րբ ոչ առնուք
'ի միտ։
Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն՝
ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ-
զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ։
Որ խրատէ զազգս՝ որպէս թէ ոչ
յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ
մարդոյ զգիտութիւն. Տէր ճանաչէ
զխորհուրդս մարդկան՝ զի են
ընդունայնք։
Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու
Տէր. և յօրինաց քոց ուսուցանես
դու նմա։
Ցածուցանես դու նմա զաւուրս
չարութեան, մինչև փորեսցի խորխո-
րատ մեղաւորի։
Ո՛չ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր,
և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ
անտես։
Մինչև դարձցին իրաւունք յար-
դարութեան. ընկալցին զնա ամենեքեան ոյք
ուղիղ են սրտիւք։
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս 'ի վերայ չարաց. կամ
ո՞վ հաւասարեսցի ինձ 'ի վերայ այնո-
ցիկ, ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

 Եթէ

Եթէ ոչ տէր օգնէր ինձ, փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն իմ ՚ի դժոխս։

Թէ ասէի՝ թէ ահա՛ սասանեցին ոտք իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթարութիւնք քո ուրախ առնէր զանձն իմ։

Մի՛ հաւասարեսցի քեզ աթոռ անօրէնութեան. ո՛ պատճառէ զվաստակս ընդդէմ հրամանի։

Որսացին զանձն արդարոյ, և զարիւն անմեղ պարտաւոր առնէին։

Եղև տէր ապաւէն իմ, աստուած օգնական յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա տէր ըստ անօրէնութեան նոցա. և ըստ չարութեան նոցա՝ կործանեսցէ զնոսա տէր աստուած մեր։

Օրհնութիւն դաւթի։ ՂԴ.

Եկա՛յք ցնծասցուք ՚ի տէր. աղաղակեսցո՛ւք առ աստուած փրկիչ մեր։

Կանխեսցո՛ւք առաջի նորա խոստովանութեամբ. և սաղմոսիւք աղաղակեսցո՛ւք առ նա։

Ած մեծ է տր. թագաւոր մեծ ՚ի
վերայ ամ երկրի։
՚Ի ձեռս նր են ամ տիեզերք երկրի,
և բարձրութիւնք լերանց նորա են։
Նորա է ծով և նա արար զնա. և
զցամաք՝ ձեռք նր ստեղծին։
Եկայք երկրպագեսցուք նմա. անկ
ցուք և լացցուք առաջի տն արար
չին մերոյ։
Նա ինքն է տր ած մեր. մեք ժո֊
ղովուրդք ձեռին նորա, և խաշն
արօտի նորա։
Այսօր եթէ ձայնի նորա լուի֊
ցէք, մի խստացուցանէք զսիրտս
ձեր՝ որպ ՚ի դառնութեանն։
Յաւուրն փորձութեան յանապատին.
ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր. քըն
նեցին զիս՝ և տեսին զգործս իմ
զքառասուն ամ։
Զզուեցայ ընդ ազգն ընդ այնմիկ՝
և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սըր
տիւք. և նոքա ոչ ծանեան զճա֊
նապարհս իմ։
Որպ երդուայ ՚ի բարկութեան իմում,
թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ։

Սաղմոս Դաւթի. Ի ժամանակին զի
տաճարն շինեցաւ յետ գերութեանն։

ՂԵ

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն
նոր. օրհնեցէք զՏր ամ
երկիր։

Օրհնեցէք զՏր՝ եւ օրհնե
ցէք զանուն նր. աւետարանեցէք
օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա։
Պատմեցէք ի հեթանոսս զփառս
նորա. յամ ժողովուրդս զսքան
չելիս նորա։
Մեծ է Տր՝ եւ օրհնել է յոյժ. ա
հաւոր է նա ի վր ամ կռոց։
Զի ամ կուռք հեթանոսաց դեւք են.
այլ տէր զերկինս արար։
Խոստովանութիւն եւ վայելչութիւն է ա
ռաջի նորա. սրբութիւն եւ մեծ վայել
չութիւն ի սրբութեան նորա։
Մատուցէք Տն տոհմք ազանց. մա
տուցէք Տն զփառս եւ զպատիւ.
մատուցէք Տն զփառս անուան նր։
Առէք պատարագս՝ եւ մտէք ի սրահս
նր. երկիր պագէք Տն ի գաւիթս
սրբութեան նորա. եւ խռովեսցի յերե
սաց նորա ամ երկիր։

Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տէր
թագաւորեաց · հաստատեաց զա͞շխ զի
մի սասանեսցի · և դատէ զժողո֊
վուրդս իւր ուղղութ͞բ ։
Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ
երկիր · զուարճասցի ծով լրիւ իւ֊
րով · ցնծասցեն դաշտք՝ և ա͞մ
որ է ՚ի նոսա ։
Յայնժամ ցնծասցեն ա͞մ ծառք
անտառի յերեսաց տ͞ն՝ զի գայ, և
գայ նա ՚ի դատել զերկիր ։
Դատէ զտիեզերս իրաւամբք, և
զժողովուրդս ա͞մ՝ ճշմարտութ͞բ
իւրով ։

Աշխատ դառնէ · ՚ի ժամանակի չէ էր
նէրն հասարակեցու ։ Գ.Օ.

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ
երկիր · ուրախ եղիցին կղզիք
բազումք ։
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ ·
յիրաւունս և յարդարութի ուղ֊
ղեալ է աթոռ նորա ։
Հուր առաջի ն͞ր գնասցէ, և այ֊
րեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա ։

Երևեցան փայլատակունք նորա
տիեզերաց · ետես և սասանեցաւ
երկիր։
Լերինք որ՟պ մոմ հալեցին յերեսաց
տ՟ն · յերեսաց տ՟ն ա՟մ երկիր։
Պատմեցին երկինք զարդարութ՟ի
նորա · և տեսին ա՟մ ժողովուրդք
զփառս նորա։
Ամաչեսցեն ա՟մքն որք երկիր պա-
գանեն կռոց, և որք պարծին 'ի
դրօշեալս իւրեանց։
Երկիրպագցեն նմա ա՟մ հրեշ՟տկք
նորա, զի լուաւ և ուրախ եղև
սիոն · և ցնծասցեն դստերք յու-
դայ վ՟ս իրաւանց քոց տէր։
Զի դու բարձրեալ ես 'ի վերայ
ա՟մ երկրի · յոյժ բարձրացար 'ի
վերայ ա՟մ կռոց։
Որք սիրէք զտ՟ր ատեցէք զչարու-
թ՟ի · պահէ տ՟ր զանձինս ո՟րց իւրոց ·
'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զն՟ս։
Լոյս ծագեաց արդարոց · ուղղոց
սրտից՝ եղև ուրախութ՟ի։
Ուրախ եղերուք արդարք 'ի տէր ·
և խոստովան եղերուք յիշատակի
սրբութ՟ե նորա։

Օրհնեցէք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր.
զի սքանչելիս արար։
փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ
ս՟բ իւր։
Ցոյց տէր զփրկութի՟ն իւր. առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութի՟ն իւր։
Յիշեաց ողորմութ՟բ իւրով զյա-
կոբ. ճշմարտութ՟բ իւրով զտունն
իս՟լի. և տեսին ա՟մ ծագք երկրի
զփրկութի՟ն ա՟յ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր.
օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս
ասացէք։
Սաղմոս ասցէք ա՟յ մերոյ օրհնութ՟բ.
օրհնութ՟բ և՚ի ձայն սաղմոսաց։
՚Ի ձայն օրհնութե՟ն կուածոյ փողոյ.
օրհնութ՟բ ցնծութ՟բ՝ և՚ի ձայն եղջեր
փողոյ, աղաղակեցէք առաջի
թագաւորին տ՟ն։
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, տի-
եզերք և ա՟մ բնակիչք ն՟ր. և գետք
ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի տ՟ն զի
գայ. զի հասանել է տ՟ր ՚ի դատել
զերկիր։

Դատել զաշխարհս արդարութեամբ, և զժողովուրդս խոր ուղղութեամբ։

Սաղմոս Դաւթի։
ՂԸ.

Տ Թգ̃ւորեաց, բարկացան ժողովուրդք՝ որ նստիս 'ի քրովբէս, սասանեսցի երկիր։

Տէր 'ի սիօն մեծ է, և բարձր 'ի վերայ ամ̃ ժողովրդոց։

Խոստովան եղիցին անուան քում մեծի, զի ահաւոր և սբ̃ է. և պատիւ թգ̃ւորի զիրաւունս սիրէ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութի̃. զիրաւունս և զարդարութի̃ յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զտէր ած̃ մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորա՝ զի սբ̃ է։

Մովսէս և ահարոն երիցունք նր̃. սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդային զանուան նորա։

Կարդային առ տէր, և նա լսէր նց̃. և'ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նս̃։

 Գո

Պահէին զվկայութիւն նորա, և
զհրամանս՝ զոր ետ նոցա։
Տէր Աստուած մեր՝ դու լսէիր նոցա, Աստուած՝
դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժ-
խնդիր ՚ի վերայ ամենայն գործոց նոցա։
Բա՛րձր արարէք զՏէր Աստուած մեր. եր
կի՛ր պագէք ՚ի լեառն սուրբ նորա. զի
սուրբ է Տէր Աստուած մեր։

Սաղմոս դաւթի. Ղ Թ

Աղաղակեցէ՛ք առ Տէր ամենայն եր-
կիր. ծառայեցէ՛ք Տեառն
ուրախութեամբ։
Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութեամբ. ծա
նէրո՛ւք՝ զի նա է Տէր Աստուած մեր։
Նա՛ արար զմեզ, և ո՛չ մեք էաք.
մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի
նորա։
Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստո
վանութեամբ, և օրհնութեամբ ՚ի յարկս նորա։
Խոստովան եղերուք Տեառն, և
օրհնեցէ՛ք զանուն նորա։
Քանզի քաղցր է Տէր՝ յաւիտեան է ո-
ղորմութիւն նորա. ազգէ մինչև յազգ
է ճշմարտութիւն նորա։

 Սաղ

Զողորմութիւն և զիրաւունս օրհնեցից զքեզ տէր. սաղմոս ասացից, և'ի միտ առից։

Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցես առ իս, զի գնայի ես յամբծութեան սրտի իմոյ 'ի մէջ տան իմոյ։

Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան. որք առնէին զանօրէնութիւն, ատեցի։

Ո՛չ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սրտիւ. խոտորեալ յինէն անզգամին, և ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի։

Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ, զնա բացէ 'ի բաց հալածէի։

Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ սրտիւ, ընդ նմա և հաց ո՛չ ուտէի։

Աչք իմ'ի հաւատացեալս երկրի, զի նստցին նոքա ընդ իս։

Որ գնայր 'ի ճանապարհ ամբիծ, նա պաշտէր զիս։

Ո՛չ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զանիրաւութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։

Ընդ աւաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէ տն զամն՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Աղօթք աղքատի. յորժամ ձանձրասցի՝ առաջի տն սփռեսցէ զխնդրուածս իւր։

ՃԱ

Տ՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութե իմոյ՝ խոնարհեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան ոպ ծուխ աւուրք իմ. և ոսկերք իմ ոպ խուփ չորացան։
Հարայ ես ոպ խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութե իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալուսն անապտի։
Եղէ ես ոպ բու յաւերակի. տքնեցայ՝ և եղէ ես ոպ ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս։

Նա

Նախատէցին զիս թշնամիք իմ զօր հանապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։
Զմոխիր ոչ զհաց կերի. և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութե̅ սրտմտութե̅ քո, զի դու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս
Աւուրք իմ ոպ̅ հովանի անցին. և ես ոպ̅ խոտ ցամաքեցայ։
Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վր̅ սիօնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ը̅ն̅ քարինս նորա, և ՚ի հողս նր̅ գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ. և ամ̅ թագաւորք երկրի ՚ի փառաց քոց։
Շինէ տէր զսիօն, և երևեսցի փառօք իւրովք ՚ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նց̅։
Գրեսցի այս յազգ այլ. ժողովուրդ որ ստացեալ է, օրհնեսցէ տէր։

 Հայ

Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութենէ իւրմէ. տէր յերկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց, և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել ՚ի սիոն զանուն տեառն, և զօրհնութիւն նորա յԷմ։

Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին, և թագաւորաց ծառայել տն։

Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապարհի զօրութեան իւրոյ. զնուազութիւն աւուրց իմոց ասա ինձ, և մի հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց իմոց. զի ազգէ յազգ են ամք քո։

Ի սկզբանէ տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։

Նոքա անցանեն, և դու կաս՝ և մնաս յաւիտեան։

Ամենեքեան որպէս զհանդերձ մաշեսցին. և որպէս զվերարկու փոխեսցես զնոսա, և փոխեսցին։

Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն ՚ի նմա. և զաւակ նոցա յաւիտեան յաջողեսցի։

Օրհնեա անձն իմ զտէր, և ամ՟ ոսկերք իմ՝ զանուն սբ՟ նորա։
Օրհնեա անձն իմ զտէր, և մի մոռանար զամ՟ տուրս նորա։
Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամ՟ հիւանդութիւնս քո։
Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութբ՟ և գթութբ՟։
Որ լնու ՚ի բարութենէ զցանկութիւնս քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։
Առնէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամ՟ զրկելոց։
Եցոյց տէր զճանապարհս իւր մովսէսի, և որդւոցն իէլի զկամս իւր։
Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տէր, և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ։
Զի որչափ բարձր են երկինք յերկ
րէ,

րէ, այնք՟ զօրացոյց Տ՟ր զողորմութի՟ն
իւր ՚ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմ
տից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ
զանօրէնութի՟ս մեր։
Որպ՟ գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց
իւրոց, այնպէս գթասցի տէր յեր
կիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս
մեր, եւ յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք
իւր. որպ՟ ծաղիկ վայրի այնպէս
ծաղկի։
Շնչէ ՚ի նմա հողմ, եւ ոչ է՝ եւ ոչ
եւս երեւի տեղի նորա։
Բայց ողորմութի՟ Տ՟ն մնայ յաւի
տեանս յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւ
ղածաց իւրոց, եւ արդարութի՟ նորա
յորդւոց մինչեւ յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն
զպատուիրանս ն՟ր՝ եւ առնեն զնա։
Տ՟ր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր. արքայութի՟ ն՟ր ամ՟ն տիրէ։
Օրհնեցէք զտէր ամ՟ հրեշտակք
նորա՝ հզօրք զօրութ՟ե. որք առնէք
զբանս նորա ՚ի լսել ձայնի պատ
գամաց ն՟ր։

Օրհնեցէք զտէր ա՟մ զօրութ՟իք
նորա, պաշտօնեայք և արարօղք
կամաց նորա։
Օրհնեցէք զտէր ա՟մ գործք ն՟ր․
զի ընդ ա՟մ տեղիս է տ՟րուն նորա․
օրհնեա՛ անձն իմ զտէր։

Սաղմոս դաւթի․ ՚ի վ՟ր աշխարհագործ
արարածոց։ Ճ՛Գ․

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր․
տէր ա՟ծ իմ մեծ եղեր
յոյժ։
Խոստովանութի՟ և մեծ
վայելչութի՟ զգեցար․ արկեալ զլոյս
ո՟րպ զօթոց․ ձգեցեր զերկինս ո՟րպ
զխորան, և արկեր ՚ի վերայ ջուրց
զվերնայարկս նորա։
Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր, և շրջի
նա ՚ի վերայ թեւոց հողմոց։
Ո՛ արար զհրեշտակս իւր հոգիս․
և զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր
կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վ՟ր հաս֊
տատութե՟ իւրոյ, զի մի՛ սասանես
ցի յաւիտեան։

Խոր.

Խորք ոպ̃ զգեստ վերարկու է նր̃·
՚ի վր̃ լերանց կացցեն ջուրք։
՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն · և ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցին։
Ելանեն լեռնանան, և իջանեն դաշտանան, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։
Սահման եդեր և ոչ անցանեն · և ոչ ևս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ը̄ծործորս ·
՚ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զա̃մ գազանս վայրի · յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց։
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն · և՚ի մէջ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց իւրոց · ՚ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ ՚ի լերինս, զդալարի ՚ի ծառայութի̄ մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ · գինի ուրախ առնէ՝ իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառքն անտառի, և

մայրքն

մայրիքն լիբանանու՝ զորս դու
անկեցեր:
Անդ թռչունք երկնից ձագս հան-
ցեն. և բոյն արագլի առ̄ջէն է նց̄.
Լերինք բարձունք են եղջերուաց,
և վէմք ապաւէնք նապաստակաց.
Արարեր զլուսին ըս̄ ժամանակի.
արեգակն ծանեաւ զժամ մտանե-
լ̄յ իւրոյ:
Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր.
'ի նմ̄ գնան ա̄մ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ և յա
փշտակեն. և խնդրեն յա̄յ զկերա-
կուրս իւրեանց:
Ի ծագել արեւու ժողովին , և 'ի
մորս իւրեանց դադարին:
Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր , և 'ի
վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև
յերեկոյ:
Որչ̄ զի մեծ են գործք քո տէր.
զա̄մ ինչ իմաստութբ̄ արարեր.
և լցաւ երկիր ստեղծուածովք
քովք:
Այս ծով՝ մեծ և անդորր. 'ի սմա
են սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ. գա
զանք մեծամեծք և մանունք. 'ի սմա
և

եւ նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղ
ծեր խաղալ նովաւ ։
Ամ՟ին քեզ սպասեն. եւ դու տաս
զկերակուր նոցա ՚ի ժամու ։
Տաս դու նոցա՝ եւ կերակրին. բա
նաս զձեռն քո՝ եւ կերակրես զամ՟ն
կամօք քովք ։
Դարձուցանես զերեսս քո ՚ի նոց՟նէ՝
եւ խռովին. հանես զոգի ՚ի նոց՟նէ,
պակասեն եւ ՚ի հող դառնան ։
Առաքես զոգի քո՝ եւ ստանաս
զն՟ո. եւ նորոգես զերեսս երկրի ։
Եղիցին փառք Տ՟ն յաւիտեան. եւ
Տ՟ր ուրախ եղիցի յարարածս իւր ։
Որ հայի յերկիր, եւ տայ դողալ սմ՟.
մերձեսցի ՚ի լերինս եւ ծխեսցին ։
Օրհնեցից զՏ՟ր ՚ի կենս իմ. սաղմոս
ասացից Ա՟յ իմոյ մինչեւ եմ ես ։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի՟ իմ.
եւ ես ուրախ եղէց ՚ի Տէր ։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ,
եւ անօրէնք մի եւս գտցին ՚ի նմա.
օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր ։

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ և կար-
դացէք զանուն նորա. և պատմեցէք
՚ի հեթանոսս զգործս նորա։
Օրհնեցէք՝ և սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամենայն սքանչելիս նորա. և
գովեցարուք յանուն սուրբ նորա։
Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք
խնդրեն զՏէր. խնդրեցէք զՏէր և
հզօրք եղերուք. և խնդրեցէք զե-
րեսս նորա յամենայն ժամ։
Յիշեցէք զսքանչելիս նորա՝ զորս
արար. զարուեստս և զիրաւունս
բերանոյ նորա։
Զաւակք Աբրահամու՝ ծա-
ռայք նորա. որդիք Յակոբայ՝ ընտ-
րեալք նորա։
Նա ինքն է Տէր Աստուած մեր, յամենայն
երկրի են իրաւունք նորա։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր.
և զբանն՝ զոր պատուիրեաց մինչ
՚ի հազար ազգ։
Զուխտն զոր եդ Աբրահամու.
և զերդումն իւր ընդ Իսահակայ։
Հաստատեաց առ Յակոբ զհրամանս

իւր,

իւր․ և առ իսրայէլ զուխտ իւր
յաւիտենից։
Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու,
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։
Մինչ էին նք թուով սակաւք, նուա
ղք՝ և պանդուխտք ՚ի նմա։
Անցին նոքա ազգէ յազգ․ ՚ի թա
գաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց․
և կշտամբեաց զթգւորս վն նց։
Մի՛ մերձենայք աւծելոյս իմ,
և ՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք։
Կոչեաց սով յերկիր նոցա․ և զամ
զօրութիւն հացի եբեկ։
Առաքեաց առաջի նց այր․ ՚ի ծա
ռայութիւն վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս
նր․ և էանց ը երկաթ անձն նր։
Մինչև եկեսցէ բան նորա․ և բան
տեառն փորձեաց զնա։
Առաքեաց թգւրն՝ և եհյծ զնա․
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա տր տան իւրոյ․ իշխան
՚ի վր ամ ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս նց ոպ զինքն․
և զծերս նց իմաստունս արասցէ։

Եմուտ իէլ յեգիպտոս․ և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և
զօրացոյց զնա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժո
ղովուրդ իւր, և՛ ի նենգել զծա-
ռայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր,
և զահարոն ընտրեալ իւր։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և
զարուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց
զնա․ զի դառնացուցին զբան նր։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա,
և սպան զամ ձկունս նոցա։
Եռաց յերկիր նոցա գորտ, և՛ ի
շտեմարանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ, և մժեխ
ընդ ամ սահմանս նոցա։
Դարձոյց զանձրեւս նց՛ ի կարկուտ․
և հուր յերկիր նց բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց․ և
փշրեաց զամ ծառս սահմանաց նց։
Ասաց՝ և եկն մարախ, և խառ-
նիճ՝ զի ոչ գոյր նոցա թիւ։
Եկեր զամ խոտ երկրի նց, և սպա

ռեաց զա՟մ պտուղ անդոյ նոցա ։
Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտաց
ւոց, զսկիզբն ա՟մ վաստակոց նոցա ։
Եհան զն՟ա ոսկւով եւ արծաթով.
եւ ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ ։
Ուրախ եղեւ եգիպտոս ընդ ելանել
ն՟ց. զի անկաւ ահ ն՟ն ՚ի վ՟ր նոցա ։
Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել ն՟ց
՚ի տուէ, եւ հրով լոյս տալ նոցա
՚ի գիշերի ։
Խնդրեցին՝ եւ եկն լորամարգի. եւ
հացիւ երկնից լցոյց զն՟ս ։
Եհար զվէմն՝ եւ բղխեցին ջուրք,
եւ գնացին գետք ընդ անջրդիս ։
Յիշեաց զբան իւր ս՟բ, որ ընդ
աբրահամու ծառայի իւրոյ ։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծու՟թբ,
եւ զընտրեալս իւր ուրախու՟թբ ։
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց.
՚ի վաստակս ժողովրդոց ժառան
գեցոյց զնոսա ։
Զի պահեսցեն զվկայու՟թս նորա.
եւ զօրէնս նորա խնդրեսցեն ։

Զի ո՛չ թէ որք 'ի դժոխս են, խոս-
տովան առնիցին առ քեզ. և ո՛չ մե-
ռեալք օրհնեսցեն զքեզ, և ո՛չ յու-
սասցին 'ի ճշմարտութիւն քո տէր,
Ոյք իջանեն 'ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք
զքեզ՝ տէր. որպէս և ես այսուհետև
մանկունս ծնայց, որք պատմեսցեն
զարդարութիւն քո տէր փրկութեան իմոյ։
Նա ո՛չ ևս դադարեցից օրհնել
զքեզ յօրհնութիւն նոր զամ ա-
ւուրս կենաց իմոց՝ յանդիման
տաճարիդ քո։

Մաղթանք։

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապա-
ւէն փրկութեան տէր յիսուս քրիստոս, փրկեա՛
զիս և փարատեցո՛ զցաւս
անձին իմոյ։

Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ
անարատ մօր քոյ և կուսի. և վասն
խաչի քոյ պատուական, տէր ընկա՛լ
զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Զքարոզն և զաղօթս, 'ի վերջին Նու-
ջինք պատարագին կանոնին գտցես 'ի 79
երեսն։

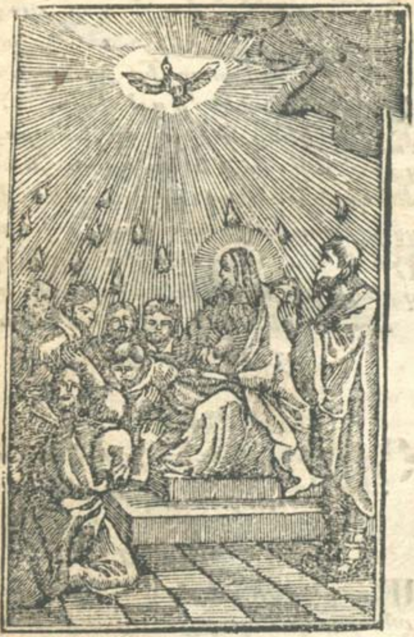

Իջեալ սբ̃ Հո̃ գին
բարեաց շնորհա տուն,
՚ի հնչիւն ուժ գին
՚ի վր̃ վերնա տուն ։

Ալէլուիա ։ ՃԶ.

ԽՈՍՏՈՎԱՆ Եղերուք Տն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ասասցեն փրկեալք Տեառն, զորս փրկեաց 'ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Յամ գաւառաց ժողովեաց զնս · յարեւելից եւ յարեւմտից՝ 'ի հիւսիսոյ եւ 'ի ծովէ ։

Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի · եւ քաղաք բնակութեն ոչ գտին ։

Քաղցեան եւ ծարաւեցան · եւ անձինք նոցա 'ի նոսին նուաղեցան ։

Աղաղակեցին առ Տր 'ի նեղութե իւրեանց, եւ 'ի վշտաց նց փրկեց զնս ։

Առաջնորդեաց նոցա 'ի ճանապարհ ուղիղ, զի երթիցեն 'ի քաղաք բնակու-

կութեան իւրեանց ։
Խստվն եղիցին տն ողորմութեց նր ․
և սքանչելեաց նր որդւց մարդկն ։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղ-
ցեալս, և զանձինս կարօտեալս լի՛
արար բարութբ ։
Որք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստո-
ւերս մահու, կապեալ էին յաղքա-
տուե որպ յերկաթս ։
Զի դառնացուցին զբանն այ, և
զխորհուրդս բարձրելոյն բարկա-
ցուցին ։
Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սիրտք նո-
ցա ․ տկարացան, և ոչ ոք էր՝ որ օգ-
նէր նոցա ։
Աղաղակեցին առ տր 'ի նեղութե իւ-
րեանց ․ 'ի վշտաց նոցա եհան զնս ։
Փրկեց զնս 'ի խաւարէ և 'ի ստուե-
րաց մահու, և խզեց զկապանս նց ։
Խստվն եղիցին տն ողորմութեց նր ․
և սքանչելեաց նր որդւց մարդկն ։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և
զնիգս երկաթիս խորտակեաց ։
Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի անօ-
րէնութե իւրեանց ․ զի վս մեղաց
իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ ։

Յամենայն կերակրոյ գարշէին սիրտք նոցա․
մերձեցան մինչեւ ՚ի դրունս մահու։

Աղաղակեցին առ Տէր ՚ի նեղութեան իւ-
րեանց, ՚ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա։

Առաքեաց զբան իւր եւ բժշկեաց
զնոսա․ եւ փրկեաց զնոսա յապա-
կանութենէ իւրեանց։

Խոստովան եղիցին Տեառն ողորմութեանց նորա․
եւ սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։

Մատուսցեն նմա պատարագ օրհնութեան․
եւ պատմեսցեն զգործս նորա ցնծութեամբ։

Որք իջանէին ՚ի ծով նաւօք․ եւ առ-
նէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս։

Նոքա տեսին զգործս Տեառն․ եւ զս-
քանչելիս նորա ՚ի խորս անդնդոց։

Ասաց՝ եւ յարեաւ հողմ եւ մրրիկ․
եւ բարձրացան ալիք նորա։

Ելանէին յերկինս՝ եւ իջանէին յան-
դունդս․ եւ անձինք նոցա՝ յանձկութեան
իւրեանց մաշեցան։

Խռովեցան՝ սասանեցան որպէս ար-
բեալք․ եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա
ընկլաւ։

Աղաղակեցին առ Տէր ՚ի նեղութեան
իւրեանց, ՚ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա։

Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ եւ դադա-

րեցան ալիք նր · ուրախ եղեն՝ զի
դադարեցան · եւ առաջնորդեաց նց
՚ի նաւահանգիստ ՝ կամաց իւրեանց ։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեանց նր ·
եւ սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան ։
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս
ժողովրդոց · եւ յաթոռս ծերոց
օրհնեսցեն զնա ։
Օ է դարձոյց զգետն ՚ի ցամաք · եւ
զգնացս ջուրց՝ յերկիր ծարաւուտ ։
Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղտաղ
տուկս, վս չարութե բնակչաց նց ։
Արար զանապատն ՚ի ճահիճս ջուրց, եւ
զերկիրն ծարաւուտ ՚ի գնացս ջուրց ։
Բնակեցոյց ՚ի նմա քաղցեալս · եւ շի
նեցին քաղաք բնակութե իւրեանց ։
Սերմանեցին արտս՝ եւ տնկեցին այ-
գիս · եւ արարին պտուղ արմտեաց
իւրեանց ։
Օրհնեաց զնս՝ եւ բազմացան յոյժ ·
եւ անասունք նոցա ոչ նուազեցան ։
Նուազեցան նոքա՝ եւ չարչարեցան,
՚ի նեղութե չարեաց եւ ՚ի վշտաց ։
Եհեղ անարգութի ՚ի վր իշխանաց
նոցա · մոլորեցոյց զնս յանապատի՝
եւ ոչ ՚ի ճանապարհի ։

Օգնեաց տնանկին յաղքատութէ․
և առաջնորդեաց որպէս խաշին
ազգի նոցա։
Տեսցէ՛ն ուղիղք, և ուրախ եղիցին․
և ամ՛ անօրէն լցցէ՛ զբերան իւր։
Ո՞վ է իմաստուն, որ պահեսցէ
զայս․ և՛ի միտ առցէ զողորմութիւ
տեառն։

Օրհնութի Սաղմոսաց Դաւթի։
ՃԷ

Պատրաստ է սիրտ իմ ած,
պատրաստ է սիրտ իմ օրհ
նել՝ և սաղմոս ասել քեզ
փառօք իմովք։
Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր՝ սաղ
մոսիւք և օրհնութբ, և ես զար
թեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ
տր․ և սաղմոս ասացի
Մեծ եղև մինչև յե
քո, մինչև յամպ
Բարձրեալ ես դ
և յամ երկրի ե
Որպ փրկեսցին
աջով քո

Ա՟ծ խօսեցաւ ՚ի սրբութեան իւրում. բարձր եղէց՝ բաժանեցից զՍիկիմ, և զհովիտս յարկաց չափեցից։
Իմ է Գաղաադ՝ և իմ է Մանասէ. Եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա Թագաւոր իմ. Մովաբ՝ աւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ, և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր. կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ։
Եթէ ո՛չ դու ա՟ծ, որ մերժեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ա՟ծ ը՟ն զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի՟ ՚ի նեղութե՟, զի սնոտի է փրկութի՟ մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութի՟. և նա արասցէ զթշնամիս մեր։

…մոս Դաւթի։ ԿԱ

…ց մի լռեր. զի
…ւորի՝ բերան նենգ
…ցաւ ՚ի վ՟ր իմ։
…ն. լեզուաւ նենգա
…՟ ատելութեան
…։

Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. և եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։

Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի. զատամունս իւր կրճտեսցէ, և հալեսցի. և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ։

Ալէլուիա։ ՃԺԲ

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանուն տեառն։

Եղիցի անուն տն̃ օրհնեալ, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու՝ օրհնեալ է անուն տեառն։

Բարձր է 'ի վր̃ ամ̃ ազգաց տէր. և յերկինս են փառք նորա։

Ո՞վ է իբ̃ տր̃ ած̃ մեր 'ի բարձունս բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բարձր առնէ զաղաւաղեալս յաղբևաց։

Նստուցանէ զնս̃ իշխանս՝ ընդ իշ-

խանս

խանս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրախամիտ, որպ մայր որդւովք բերկրեալ։

Ալէլուիա։ ՃԺԳ.

Յելանելն իսէլի յեգիպտոսէ. տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղեւ հրէաստան սրբութի՛ւն նորա, եւ իսէլ իշխանութի՛ւն նորա։
Ծով ետես եւ փախեաւ, եւ յորդանան անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացեն որպ խոյք. եւ բլուրք որպ գառինք մաքեաց։
Զի՞ է քեզ ծով, զի՞ ետեսեր եւ փախեար. կամ դու յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն։
Լերինք՝ ցնծացէք որպ խոյք, եւ բլուրք որպ գառինք մաքեաց։
Յերեսաց տն սասանեցաւ երկիր. յերեսաց այ յակոբայ։
Որ դարձոյց զվէմն ՚ի վտակս ջուրց, եւ զապառաժն յաղբերականունս։
Ո՛չ մեզ տր՝ մի՛ մեզ. այլ անուա՛ն

քում տուր զփառս, վս ողորմութե
և ճշմարտութե քո:
Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ո՞ւր է ած նոցա:
Ած մեր յերկինս և յերկրի, զամ
զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար:
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ
են. ձեռագործ են որդւոց մրդկն:
Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. աչս
ունին՝ և ոչ տեսանեն:
Ականջս ունին՝ և ոչ լսեն. ունչս
ունին՝ և ոչ հոտոտեն:
Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն. ոտս
ունին՝ և ոչ գնան. և ոչ գոյ բար-
բառ 'ի կոկորդս նոցա:
Նման նց եղիցին, որք արարին զնս.
ամքն՝ որք յուսացեալ են 'ի նոսա:
Տուն իսրայէլի յուսացաւ 'ի տէր.
օգնական և ընդունօղ է նոցա:
Տուն ահարօնի յուսացաւ 'ի տր.
օգնական և ընկերօղ է նոցա:
Երկիւղածք տն յուսացան 'ի տր.
օգնական և փրկիչ է նոցա:
Յիշեաց զմեզ տր և օրհնեաց զմեզ.
օրհնեաց տր զտունն իսրայէլի. օրհ-
նեաց տէր զտունն ահարօնի:

Օրհնեաց տր զերկիւղածս իւր, զփոքրկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ տէր, ՚ի ձեզ և յորդիս ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ՚ի տնէ, որ արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տն են. և զերկիր ետ որդւոց մարդկան։
Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տր, և ոչ ամէն՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտն։

Ալէլուիա։ ՃԺԴ

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Նեղութի և զանձկութի գտի, և զանուն տեառն կարդացի։
Ո՛վ տէր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած ած մեր ողորմի՝ և պահէ զտղայս տէր։

Ես խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո, զի տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ՚ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի տն յերկրին կենդանեաց։

Ալէլուիա։ ՃԺԵ

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ մարդ սուտ է։
Զի՞նչ տաց արիտուր տեառն՝ ընդ ամլի զոր և ետ ինձ։
Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից։
Զաղօթս իմ տեառն տաց՝ առա ջի ամ ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տն մահ արց իւրոց. ո՛ տէր՝ ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ տեառն տաց՝ առաջի ամ ժողովրդեան նր. ՚ի գաւիթս տան տեառն, և՚ի մէջ քո եէմ։

Սաղմոս։ ՃԺԶ.

Օրհնեցէք զտէր ամ ազինք. գովեցէք զնա ամ ժողովուրդք։ Զօրասցի ողորմութի նորա ՚ի վր մեր. և ճշմարտութի տեառն մնասցէ յաւիտեան։

Սաղմոս։ ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութի նորա։
Ասասցէ տուն իէլի՝ զի յաւի"։
Ասասցէ տուն ահարօնի՝ զի յա"։
Ասասցեն երկիւղածք տեառն՝ զի յաւիտեան է ողորմութի նորա
՚Ի նեղութե իմում ես առ տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր։
Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ՚ի

՚ի թշնամիս իմ։

Բարի է յուսալ ՚ի տէր՝ քան յուսալ ՚ի մարդիկ. բարի է յուսալ ՚ի տէր՝ քան յուսալ յիշխանս։

Ամ՟ ազգք շրջեցան զինև, և անուամբ տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինև, և պաշարեցին զիս ՚ի միասին. և անուամբ տեառն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինև որպ՟ մեղուք, վառեցան բորբոքեցան որպ՟ փուշք ՚ի հուր. և անուամբ տեառն՝ մերժեցի զնոսա։

՚Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ՚ի գլորել. և տ՟ր ընկալաւ զիս։

Օրհնութի՟ իմ՝ և օգնութի՟ իմ տէր, և եղև ինձ ՚ի փրկութի՟։

Ձայն ցնծութեան փրկութե՟՝ ՚ի յարկս արդարոց։

Աջ տեառն արար զօրութի՟. աջ տեառն բարձր արար զիս. և աջ տեառն արար զօրութի՟։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատմեցից զգործս տեառն։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր, և՚ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեան, զի մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց տեառն։

Այս դուռն տեառն է, և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովն եղէց քեզ տէր, զի լուար ինձ. և եղեր ինձ 'ի փրկութիւն։

Վէմն՝ զոր անարգեցին շինօղքն, նա եղև գլուխ անկեան։

Ի տեառնէ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Այսօր է՝ զոր արար տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք 'ի սմ։

Ով տէր փրկեա, ով տէր աջողեա. օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տն. և օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տեառն։

Տէր ած մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեն կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու՝ և խոստովան եղէց քեզ. ած իմ ես դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովն եղէց քեզ տէր՝ զի լուար ինձ, և եղեր ինձ 'ի փրկութի։

Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութի նր։

Բնէ

Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճա
նապարհի, եւ որք գնան յօ
րէնս տեառն։
Երանի, որք քննեն զվկայութիւնս նր̃.
բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրես
ցեն զնա։
Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութի̃,
՚ի ճանապարհս նորա գնացին։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս
քո՝ ՚ի պահել ինձ յոյժ։
Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճա
նապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զար
դարութիւնս քո։
Յայնժամ ոչ ամաչէի, ՚ի զգու
շանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո։
Խոստովան եղէց քեզ տր̃ յուղղու
թի̃ սրտի իմոյ. որ ուսայց զիրա
ւունս արդարութե̃ քո։
Զիրաւունս քո պահեցի, մի թո
ղուր զիս մինչ իսպառ։
Ո՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճա
նապարհս իւր. այլ ՚ի պահել
զբանս քո։
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի

 զքեզ.

զքեզ· մի՛ մերժեր զիս ՚ի պատուի՟
րանաց քոց։
՚Ի սրտի իմում թագուցի զբանս
քո, ոպ՟ զի մի՛ մեղայց քեզ։
Օրհ՟նեալ ես դու տէր· ուսո՛ ինձ
զարդարութ՟իս քո։
Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ
իրաւունս բերանոյ քո։
՚Ի ճանա՟պրհս վկայութե՟ց քոց զու՟ար
ճացայ, ոպ՟ յա՟մ ՚ի մեծութե՟։
՚Ի պատուի՟իրանս քո հոգացայ, և
զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո։
Զիրաւունս քո խօսեցայ, և ոչ
մոռացայ զբանս քո։
Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից
և պահեցից զբանս քո։
Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի
սքանչելիս օրինաց քոց։
Պանդուխտ եմ ես յերկրի· մի՛ թա
քուցաներ յինէն զպատուի՟իրս քո։
Փափագեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ
ինձ յիրաւունս քո յա՟մ ժամ։
Սաստեցեր ամբարտաւանից· անի
ծեալ՝ որք խոտորեցան ՚ի պատուի՟ի
րանաց քոց։
՚Ի բաց արա յինէն զնախատինս
և

և զարհամարհանս . զի զվկայութիւնս
քո խնդրեցի։
Քանզի նստան իշխանք՝ և չարա-
խօսէին զինէն . այլ ծառայ քո խոր-
հէր յիրաւունս քո։
Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին .
և խորհուրդք իմ յարդարութիւնք քո։
Մերձեցաւ անձն իմ՚ի հող . տէր
կեցո զիս ըստ բանի քում։
Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝
և լուար ինձ . ուսո ինձ զարդա-
րութիւնս քո։
Զճանապարհս արդարութեանց քոց
իմաստուն արա զիս . և քննեցից
զսքանչելիս քո։
Տքնեցաւ անձն իմ առ՚ի ձանձրա-
նալ . հաստատեա զիս ՚ի բանս քո։
Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա
յինէն . և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։
Զճանապարհս ճշմարտութեան քո
ընտրեցի . և զիրաւունս քո ես ոչ
մոռացայ։
Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո,
տէր մի յամօթ առներ զիս։
Զճանապարհս պատուիրանաց
քոց ընթացայ . զի անդորր արարեր
սրտի իմոյ։

Օրէնսդրեա́ արա զիս տէր, 'ի ճանապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա յամ ժամ:

Իմաստուն արա զիս. և քննեցից զօրէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով:

Առաջնորդեա́ ինձ 'ի շաւիղս պատուիրանաց քոց. զի ընդ նոսա հաճեցայ:

Խոնարհեցո́ զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս քո, և մի́ յագահութիւն:

Դարձո́ զաչս իմ, զի մի́ տեսից զնանրութիւն. 'ի ճանապարհս քո կեցո́ զիս:

Հաստատեա́ ծառայի քում՝ զբանս քո յերկիւղ քո:

Հա́ն յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են:

Ահա́ ցանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութիւն քում կեցո́ զիս:

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր. և փրկութիւն քո ըստ բանի քում:

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:

 Մի́

Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան՝ և յաւիտենս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութեան քում։

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։

Սա մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, և մխիթարեցայ։

Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց, և ոյք թողին զօրէնս քո։

Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ՚ի

տեղ

տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո Տէր.
և պահեցի զօրէնս քո։
Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս.
զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ը Հէթ։

Բաժին իմ ես դու Տէր, ասա
ցի պահել ինձ զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլո
րով սրտիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ
բանի քում։
Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ. և դար
ձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւնս քո։
Պատրաստեցայ՝ և ոչ խռովեցայ.
զի պահեցի զպատուիրանս քո։
Յուղք մեղաց պատեցան զինև.
այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
՚Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովա
նել առ քեզ, վասն իրաւանց և ար
դարութեան քո։
Հաղորդ էի ես Տէր երկիւղածաց
քոց. որոց պահեալ էին զպատ
ուիրանս քո։
Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև երկիր.

 զար

զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում Տէր, ըստ բանի քում։
Զքաղցրութիւն, զխրատ, և զգի-
տութիւն ուսո ինձ. զի ՚ի պատուի-
րանս քո ես հաւատացի։
Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ.
վասն այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու Տէր, և քաղցրութ-
եամբ քով ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամ-
բարտաւանից. այլ ես բոլորով սր-
տիւ իմով քննեցի զպատուիրանս
քո։ Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա.
այլ ես զօրէնս քո խոկեցայ։
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր
զիս. որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո,
քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս
իմաստուն արա զիս և ուսայց ըզ-
պատուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ու-
րախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո
յուսացայ։
Ծանեայ Տէր՝ զի արդարութիւնք են

դա

դատաստանք քո ․ յիրաւի խոնար֊
հեցուցեր զիս ։
Եղիցի ողորմութիւն քո 'ի մխիթարել
զիս ․ ըստ բանի քում, զծառայս քո ։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կե֊
ցից ․ զի օրէնք քո խօսք իմ են ։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք 'ի
տարապարտուց անիրաւեցան յիս ․ այլ
ես հոգացայ 'ի պատուիրանս քո ։
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո ,
և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո ։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարու֊
թեան քում ․ զի մի՛ ամաչեցից ։
Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութիւն
քո ․ զի ես 'ի բանս քո յուսացայ ։
Սպասեցին աչք իմ բանի քում ․ ա֊
սացի ե՞րբ մխիթարեսցես զիս ։
Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պարղի ․ զի զար
դարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ ։
Քանի՞ են աւուրք ծառայի
քո ․ ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս
'ի հալածչաց իմոց ։
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխոր֊
հուրդս ․ այլ ոչ որպէս զօրէնս քո ։
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են ․
'ի նանիր հալածեցին զիս , օգնեա՛
ինձ ։

Փոքր

փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս
յերկրի · այլ ես ոչ թողի զպատ֊
ուիրանս քո։
Ըստ ողորմութեան քում կեցո զիս · և
պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։
Յաւիտեան տէր՝ բան քո կայ յեր
կինս · ազգէ մինչև յազգ է ճշմար
տութիւն քո։
Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։
Հրամանի քում մնայ տիւ · զի ամենեքին
ծառայք քո են։
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին,
կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ
էի ՚ի խոնարհութեան իմում։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա֊
րութիւնս քո · զի նոքօք կեցուցեր զիս։
Քո եմ ես, և կեցո զիս · զի զար֊
դարութիւնս քո խնդրեցի։
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորու֊
սանել · զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի
միտ առի։
Ամենայն կատարածի տեսի զվախճան ·
յոյժ անդորր էին ինձ պատուի֊
րանք քո։
Որպէս սիրեցի զօրէնս քո · զօրհանա֊
պազ խօսք իմ էին։

 Քան

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն ա-
րարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո. զի
յաւիտեան իմ են։

Քան զամ ուսուցիչս իմ իմաստ-
ուն եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք
իմ են։

Քան զծերս իմաստուն եղէ.
զի զպատուիրանս քո քննեցի։

Յամ ճանապարհաց չարաց արգե-
լի զոտս իմ. որպէս զի պահեցից
զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ.
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Որպ զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք
քո քան զմեղր բերանոյ իմոյ։

՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ
ատեցի զամ ճանապարհս չարաց.
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և
լոյս տան շաւղաց իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի. զի պա-
հեցից զամ իրաւունս արդարու-
թեան քո։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. Տէր՝
կեցո զիս ըստ բանի քում։

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեսցիս
Տէր.

տէր․ և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ։
Անձն իմ ի ձեռս քո է յա̅մ ժամ․
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ․
՚ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլո֊
րեցայ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յա֊
ւիտեան․ զի ցնծութի̅ն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել
զարդարութիւնս քո յաւիտեան, վա̅ն
հատուցմանն։
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս
քո սիրեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու․
և ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք․ և քն֊
նեցից զպատուիրանս ա̅յ իմոյ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում, և
կեցո՛ զիս․ և մի՛ յամօթ առներ զիս
՚ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս․ և խոր֊
հեցայց յիրաւունս քո յա̅մ ժամ։
Անարգեցեր զա̅մնեան՝ որք ապըս֊
տամբք եղեն յարդարութե̅ց քոց․ զի
անիրաւութի̅ն էին խորհուրդք ն̅ց։
Յանցաւորս համարեցայ զա̅մ մե֊

ղա

զաւուրս երկրի · վ՟ն այսորիկ սիրե-
ցի զպատուիրանս քո ։

Բեւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմար-
մին իմ · զի 'ի դատաստանաց քոց
երկեայ յոյժ ։

Աշէրրորդեա ։

Արարի իրաւունս եւ արդա-
րութի՟ · մի՛ մատներ զիս
'ի ձեռս նեղչաց իմոց ։

Ընկա՛լ զծառայս քո 'ի բարի · զի
մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս ։

Սպասեցին աչք իմ փրկութե՟ քում
տէր · եւ բանից արդարութե՟ քո ։

Արա՛ ընդ ծառայի քում տէր
ըստ ողորմութե՟ քում · զարդարութի՟ս
քո ուսո՛ ինձ ։

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա
զիս, եւ ծանեայց զվկայութի՟ս քո ։

Ժամ է պաշտել զտէր · խափանե-
ցին զօրէնս քո ։

Վ՟ն այսորիկ սիրեցի զպատուիրա՟ս
քո․ քան զոսկի եւ զտպազիոն ։

Առ ամ՟ պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ · զի ատեցի ես զճանապարհս
չարաց ։

 Սքան

Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն
այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր
է, և իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի, և առի զհո-
գի. ՚ի պատուիրանս քո փափա-
գեաց անձն իմ։
Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ, ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո։
Զճանապարհս իմ ուղի՛ղ արա ինձ
ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն
ինձ ամենայն մեղք։
Փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան.
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո,
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Առուակք ջուրց իջին յաչաց իմոց.
զի ոչ պահեցին զօրէնս քո։
Արդար ես դու Տէր, և ուղիղ են
դատաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայ-
ութեանց քոց. և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մո-
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծա-
ռայ քո սիրեաց զսա՛։

Մա

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և
զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւի-
տենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս. և
պատուիրանք քո խօսք իմ էին։
Արդարութիւնք վկայութիւնք քո
յաւիտեան. իմաստուն արա և
կեցո զիս։
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ
իմով. լուր ինձ տէր, զի զարդա-
րութիւնս քո խնդրեցի։
Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա
զիս. և պահեցից զվկայութիւնս քո։
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակե
ցի. և ես ի բանս քո յուսացայ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ի
խօսիլ ինձ զբանս քո։
Ձայնի իմում լուր տէր՝ ըստ ողոր
մութեան քում. և յիրաւունս քո
կեցո զիս։
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
զանօրէնութիւն. զի յօրինաց քոց
հեռի եղեն։
Մերձ ես դու տէր. և ամ̃ պատ-
ուիրանք քո ճշմարիտ են։

Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեանց քոց․ զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութիւն իմ, և փրկեա զիս․ զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Դատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա զիս․ և ըստ բանի քում կեցո զիս։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։

Գթութիւնք քո բազում են Տէր, ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս։

Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս․ ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Հայէի յանզգամսն՝ և մաշէի, զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին։

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի․ Տէր՝ ողորմութեամբ քով կեցո զիս։

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է․ յաւիտեան են ամ իրաւունք արդարութե քո։

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր․ և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։

Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո, որպէս այն՝ որ գտանէ աւար բազում։

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և

 զօ

զօրէնս քո սիրեցի։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ, վն իրաւանց և արդարու-
թեն քո։
Խաղաղութի բազում է այնոցիկ՝
ոյք սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ
'ի նս գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութե քում տէր, և
զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիս քո,
և սիրեաց զնոսա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայ
ութիս քո. զի ամ ճանապարհք
իմ առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ ա-
ռաջի քո տէր. ըստ բանի քում
իմաստուն արա զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տր.
և բանիւ քով փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնու-
թիս քո, յորժամ ուսուսցես ինձ
զարդարութիս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ՝ զբանս քո.
զի ամ պատուիրանք քո արդա-
րութի են։
Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.

զի

զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութեան քում տէր. եւ
օրէնք քո խօսք իմ են։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ.
եւ իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
սեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի
զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Օրհնութիւն Եսայեայ՝ չայծախնամա-
ջուր ութ Մարգարէին։ Եսայ. ԽԲ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն
նոր. զի իշխանութիւն նորա ՚ի
բարձունս փառաւորի։
Եւ անուն նորա փառաւորեալ է
՚ի ծագաց մինչեւ ՚ի ծագս երկրի։
Որք իջանէին ՚ի ծով նաւուք. կղզ-
իք եւ որ բնակիչք նոցա ընդ նմա։
Ուրախ եղիցի անապատն՝ եւ որ բնա-
կիչք նորա. ուրախ եղիցին բանակք
եւ բանակք կեդարու. եւ ուրախ եղի-
ցին բնակիչք վիմին։
՚Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տա-
ցեն զփառս այ. եւ զքաջութիւն նորա
կղզիք պատմեսցեն։

Տէր

Տէր ած զօրութեանց դիմեալ գայ.
զարթուցանել զպատերազմ, յա-
րուցանել զնախանձ, փող հարկա-
նել՝ և գոչել 'ի վր թշնամեաց իւ-
րոց զօրութբ բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք 'ի վերուստ.
և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի։

Բղխեսցէ երկիր զողորմութի և զար-
դարութի՝ առ հասարակ բղխեսցէ։

Աղօթք Յօնանու Մարգարէին։

Ի նեղութեն իմում ես առ տէր
կարդացի. և լուաւ ած յանդն-
դոց դժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր տէր ձայնի իմում, զի ընկե-
ցեր զիս 'ի խորս ծովու. և շրջանք
գետոց պաշարեցին զիս։

Ամ զբօսանք քո և ալիք քո՝ անցին
'ի վր իմ. և ասացի, թէ մերժեցայ
ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ՝ իցէ՞ թէ յաւելից հայել 'ի
տաճար սրբ քո. զի հեղան զինև ջուրք
մինչև յանձն իմ. և անդունդք ան-
հնարինք պաշարեցին զիս։

Եմուտ գլուխ իմ ը փապարս լե-

րանց ․ Իջի ես 'ի խորս երկրի՝ և տեսի զնիգս ն՟ր, զի էին ոչ աղխք յաւիտենից ․ և ելցեն յապականութե՟ կեանք իմ։

Ու քեզ տէր ա՟ծ իմ, 'ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի, և զքեզ տ՟ր յիշեցի ․ և մտցեն աղօթք իմ 'ի տաճար ս՟ր քո։

Ոյք պահէին զունայնութի՟ և զսուտ, յողորմութե՟ իւրեանց մերժեցան։

Ու ես 'ի ձայն օրհնութե՟ խոստովն եղէց քեզ ․ մատուցից պատարագս տ՟ն, և կատարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութեան։

Փառք հօր և որ՟։

Ս՟աղմոս։

Հասցեն աղօթք մեր 'ի տաճար ս՟ր քո ․ խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր։ Ս՟արգս՟։

Զ ճարողն և զատօրէնս, 'ի վերջն Ս՟ի՝ նախանշէր կանոնին գտցես, 'ի 125 ․ երեսն։

Անման Ս.րբոյ ին՝
Մայր ամէն օրհ նեալ
միջնորդ երկնայ ին՝
ծը կոյս երա նեալ։

Օրհնութիւն Դաւթեանայ:

ՃԺԹ

Ի ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ իմում ես առ Տէր կարդացի, և լուաւ ինձ Տէր. փրկեա զանձն իմ ի շրթանց նենգաւորաց, և ի լեզուէ չարէ:

Զի՞ տացի քեզ, կամ զի՞նչ յաւելցի, լեզու նենգաւոր:

Նետք հզօրի, զի սրեալ են կայծակամբք կաղնոյ:

Վայ ինձ զի երկար եղև պանդխտութիւն իմ. և բնակեցայ ես ի վրանս կեդարու:

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն:

Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի, մարտնչէին ընդ իս:

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն:
Օգնութիւն ինձ ՚ի Տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր:
Մի՛ տար ՚ի սասանումն զոտս քո. և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո:
Ահա ոչ ննջէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ պահապանն Իսրայէլի:
Տէր պահեսցէ զքեզ, և Տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով:
Ընդ ցերեկն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի:
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ. պահեսցէ Տէր զանձն քո:
Տէր պահեսցէ զմուտ և զելս քո՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

Օրհնութիւն աստիճանաց: ՃԻԱ

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս, ՚ի տուն Տեառն երթիցուք մեք:
Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ:
Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք. և

 ընա

բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ ։
Անդ ելանէին ազգք՝ ազգք տն̃ ·
՚ի վկայութի̃ իէլի , խոստովան լինել
անուան տեառն ։
Անդ արկեալ են աթոռք դատաստա
նի · աթոռս արկեալ են ՚ի տան
դաւթի ։
Հարցէք զողջոյնս եէմի , և զշի-
նութե՝ ջք սիրէք զտէր ։
Եղիցի խաղաղութի̃ ՚ի զօրութե̃ քում ,
և շինութի̃ յաշտարակս յամուրս քո ։
Վա̃ եղբարց և ընկերաց իմոց խօ
սեցայ զխաղաղութի̃ · վա̃ քո և վա̃
տանն տն̃ այ̃ մերոյ խնդրեցաք զբա
րութիւն ՚ի քէն ։

Օրհնութիւն աստիճանաց ։ ՃԻԲ

Առ քեզ տր̃ համբարձի զաչս իմ·
որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս ։
Որ̃պ աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն
իւրոյ , և որ̃պ աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն
տիկնոջ իւրոյ ։
Նոյնպէս են աչք մեր առ քեզ
տէր ա̃ծ մեր , մինչև ողորմեսցիս
՚ի վերայ մեր ։

Ողորմեա մեզ Տէր՝ ողորմեա մեզ.
զի բազում լցաք արհամարհանօք:
Առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք, որք նախատէին զմեզ. և
արհամարհանօք ամբարտաւանից:

Օրհնութիւն աստիճանաց: ՃԻԳ

Եթէ ոչ Տէր էր ընդ մեզ, ասասցէ
Իսրայէլ, եթէ ոչ Տէր էր ընդ մեզ:
Ի յառնել մարդկան ի վերայ մեր,
կենդանւոյն կամէին կլանել զմեզ:
Ի բարկանալ սրտմտութեան նոցա
ի վերայ մեր. ապա և ջուրք ու-
րեմն ընկղմեցին զմեզ:
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր.
անցին անձինք մեր՝ ընդ ուղխս
անդադարս:
Օրհնեալ է Տէր՝ որ ոչ ետ զմեզ
յորս ատամանց նոցա:
Անձինք մեր ապրեցան որպէս ճնճղ-
ուկք՝ յորոգայթէ որսողաց:
Որոգայթք նոցա փշրեցան, և մեք
ապրեցաք:
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ Տեառն,
որ արար զերկինս և զերկիր:

 Օրհ

Որ յուսայ 'ի տր, ոպ լեառն սիոնի. մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յեմ:

Լերինք շուրջ են զնովաւ. տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

Ոչ թողու տր զգաւազան մեղաւորաց 'ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութի:

Բարի առնէ տր բարեաց. և այնոցիկ, որք ուղիղ են սրտիւք:

Իսկ զխոտորեալսն 'ի յափշտակութիս տանի զնոս տէր ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութի. խաղաղութի 'ի վերայ իէլի:

Օրհնութի աստիճանաց: ՃԻԵ

Դարձուցանել տեառն զգերութի սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք:

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութբ, և լեզուք մեր ցնծութբ:

Յայն

Յայնժամ ասասցեն 'ի հեթանոսս,
մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ
նա. մեծ արար տէր զառնելն ընդ
մեզ. և մեք եղաք բերկրեալք:
Դարձո տէր զգերութիւն մեր` որպէս
զուղխս 'ի հարաւոյ. Որք վարէին
արտասուօք, ցնծութեամբ հնձեսցեն:
Երթալով երթային` և լային, որք
բարձեալ տանէին զսերմանս իւ-
րեանց:
Գալով եկեսցեն` և ցնծասցեն, որք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց:

Օրհնութիւն աստիճանաց: ՃԻԶ.

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, 'ի նա-
նիր վաստակեն շինօղք նորա:
Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաքն, ըն-
դունայն տքնին պահապանք նորա:
Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ.
արդ` արիք մինչև էք նստեալք,
որք ուտէք զհաց ցաւոց:
Ի ժամանակի, որպէս տացէ քուն սի-
րելեաց իւրոց. ժառանգութիւն տեառն`
որդիք են. որոյ վարձք իւր են, այն
է պտուղ որովայնի իւրոյ:

Որպ

Որպ՟ նետք ՚ի ձեռս հզօրի, այնպէս
են և որդիքն թօթափելոց ։
Երանի՛, որ էլից զցանկութի՟ իւր ՚ի
նոցանէ ․ մի՛ ամաչեսցեն՝ յորժամ
խօսեսցին թշնամիք նոցա ընդ նմ՟
առ դրանն ։

Օրհնութի՟ աստիճանաց ։ ՃԻԷ.

Երանի ամ՟ցն՝ որք երկնչին ՚ի Տ՟նէ,
և գնան ՚ի ճանապարհս նորա ։
Զվաստակս ձեռ՟ց քոց կերիցես ․
երանի է քեզ, և բարի եղիցի ։
Կին քո որպ՟ այգի վայելուչ յան-
կիւնս տան քո ․ որդիք քո որպ՟ նորա-
տունկ ձիթենւոյ շուրջ զսեղա-
նով քով ։
Այսպ՟ս օրհնեսցի այր մարդ, որ եր-
կնչի ՚ի Տ՟նէ ․ օրհնեսցէ զքեզ Տէր
՚ի Սիօնէ ։
Եւ տեսցես դու զբարութի՟ Եէմի՝
զա՟մ աւուրս կենաց քոց ։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց ․
խաղաղութի՟ ՚ի վ՟ր Իէլի ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի մանկութէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ ։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի մանկութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին ։

Զ թիկունս իմ հարին մեղաւորք. ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց ։

Տէր արդար է, և խորտակէ զուլն մեղաւորաց ։

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամ̃քն՝ որք ատեն զՍիոն ։

Եղիցին նոքա որպ̃ խոտ տանեաց. որ մինչչև ՚ի բուռն եկեալ՝ չորացաւ ։

Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն, և ոչ զգիրկս՝ որ զորայն ժողովէր ։

Ոչ ասացին ամ̃քեան՝ որք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն Տ̃ն ընդ ձեզ. և օրհնեցաք զձեզ յանուն Տեառն ։

՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր՝
տէր՝ լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն
աղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիս իմ քննես տէր՝
տէր, իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո.
զի ՚ի քէն է քաւութի։
Վն անուան քո համբերի տէր.
համբերէ անձն իմ բանի քում.
յուսացաւ անձն իմ ՚ի տէր։
՚Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յե-
րեկոյ. ՚ի պահէ առաւօտու՝ յու-
սացաւ իէլ ՚ի տէր։
՚Ի տնէ է ողորմութի բազում. ՚ի
նմանէ է փրկութի. և նա փրկեաց
զիէլ յամ նեղութեց նր։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. և
ոչ զբօսան աչք իմ։
Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս. և
ոչ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի ե-
ղեն քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ ոգի մա-
նուկ ստնդիատացեալ 'ի ստենէ մօր իւ-
րոյ. և դարձ նորա անդրէն 'ի նոյն։
Այլ թէ հպարտացուցի արդ եօք
զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատու-
ցումն անձին իմոյ. յուսասցի իսրայէլ
'ի տէր յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Սղմ. հ̃ոյ։ ՃԼԱ

Յիշեա տէր զդաւիթ. և
զամենայն հեզութիւն նորա։
Որպէս երդուաւ տեառն. և
ուխտս եդ այ յակոբայ։
Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ.
թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։
Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ
նինջ արտևանաց իմոց. կամ հան-
գիստ իրանաց իմոց. մինչև գտից
զտեղի յարկի տեառն այ յակոբայ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ.
և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց։
Մտցուք 'ի յարկս նորա. երկիր պագ-
ցուք 'ի տեղւոջ ուր կացեալ են
ոտք նորա։
Արի տէր 'ի հանգիստ քո՝ դու և

տապանակ կտակի սրբութեն քո ։
Քահանայք քո զգեցցին զարդա_
րութիւն . և սրբք քո ցնծալով
ցնծասցեն ։
Վ՝ն դաւթի սիրելւոյ քո, մի՛ դար
ձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ
քումմէ ։
Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտու
թե՛ և ոչ ստեաց նմա . ՚ի պտղոյ
որովայնի նորա նստուցանել յա_
թոռ նորա ։
Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս
իմ . և զվկայութիս իմ, զոր ուսու_
ցից նոցա ։
Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս
յաւիտենից յաթոռ քո ։
Հաճեցաւ տէր ընդ սիոն . և ընտ
րեաց բնակել ՚ի նմա . ասէ՝ այս է
հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւի_
տենից . ՚ի սմա բնակեցայց՝ զի հա
ճեցայ ընդ սա ։
Զայրիս նր օրհնելով օրհնեցից .
և զաղքատս նր լցուցից հացիւ ։
Քահանայս նր զգեցուցից փրկութի .
և սրբք նր ցնծալով ցնծասցեն ։
Անդ ծագեցից եղջիւր ՚ի դա_
ւիթ .

ւիթ․ պատրաստ արարից ճրագ
օծելոյ իմոյ։
Զթշնամիս նորա զգեցուցից զամօթ․
այլ ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Սղմ. Դաւթի. ՃԼԲ

Ոի՞ բարի, կամ զի՞ վայելուչ,
զի բնակեն եղբարք ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ ի գլուխ՝ եւ ի
մօրուսն Ահարօնի․ եւ ի մօրուացն
իջանէ ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ՝ զի ցօղէ ի Հերմոնէ ի
վերայ լերինն Սիոնի։
Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն,
եւ զկեանսն յաւիտենից։

Սղմ. Դաւթի. ՃԼԳ

Ահա օրհնեցէք զՏէր ամենայն ծառայք Տեառն
զՏէր․ որ կայք ի տան Տեառն, ի գա-
ւիթս Աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս
ձեր ի սրբութիւն․ եւ օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեսցէ զքեզ Տէր ի Սիոնէ․ որ
արար զերկինս եւ զերկիր։

 Ալէ

Օրհնեցէք զանուն Տ՟ն. օրհնեցէք
ծառայք Տ՟ն զՏ՟ր. որ կայք ՚ի
տուն Տ՟ն, ՚ի գաւիթս Ա՟յ մերոյ։
Օրհնեցէք զՏ՟ր՝ զի բարի է. սաղ
մոս ասացէք անուան նորա՝ զի
քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր Տէր, և
զԻ՟ղ ժառանգութի՟ իւր։
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է Տ՟ր. և Տ՟ր
մեծ է քան զա՟մ կուռս։
Զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար
Տէր. յերկինս և յերկրի՝ ՚ի ծով
և յա՟մ խորս։
Հանէ զամպս ՚ի ծագաց երկրի.
զփայլատակունս իւր յանձրևս ա
րար. և հանէ զհողմ ՚ի շտեմարա
նաց իւրոց։
Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտաց
ւոց, ՚ի մարդոյ մինչև յանասուն։
Առաքեաց զնշանս և զարուե՟ստս
իւր ՚ի մէջ քո եգիպտոս, ՚ի փարա
ւոն՝ և յա՟մ զօրս իւր։
Եհար զազգս բազումս. և սպան
զթագաւորս հզօրս։

Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց՝
զՈվգ թագաւոր Բասանու, և զամ͞ն
թագաւորութիւն Քանանացւոց։
Ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն.
ժառանգութիւն Իսրայէլի ժողո-
վրդեան իւրոյ։
Տ͞ր՝ անուն քո յաւիտեան. տ͞ր՝ յի-
շատակ քո ազգէ մինչև յազգ։
Դատի տ͞ր զժողովուրդս իւր. և
՚ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար-
ծաթ են, ձեռագործ են որդւոց
մարդկան։
Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին. աչք են՝
և ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն. և ոչ գոյ
շունչ ՚ի բերանս նոցա։
Նման ն͞ց եղիցին ո͞յք արարին զն͞ս.
ա͞մն ո͞յք յուսացեալ են ՚ի ն͞ս։
Տուն Իս͞րլի օրհնեցէք զտէր. տուն
Ահարոնի օրհնեցէք զտէր։
Տուն ղևեայ օրհնեցէք զտ͞ր. եր-
կիւղածք տ͞ն օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ տէր ՚ի Սիոնէ. որ բնա-
կեալ է յե͞մ։

Ա.ԼԷ

Խոստովան եղերուք Տն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութի նորա:
Խոստովան եղերուք այն Ածց. զի յաւիտեան է ողորմուի նր:
Խոստովան եղերուք Տն տերանց. զի յաւիտեան է ող:
Որ արար սքանչելիս մեծամեծս միայն. զի յաւիտեան է ող:
Զերկինս արար իմաստութբ իւրով. զի յաւիտեան է ող:
Հաստատեաց զերկիր ի վր ջուրց. զի յաւիտեան է ող:
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս. զի յաւիտեան է ող:
Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան. զի յաւ:
Զլուսին և զաստեղս իշխանականն գիշերոյ. զի յաւիտ:
Եհար զերկիրն եգիպտացւոց անդրանկօք իւրովք հանդերձ. զի:
Եւ եհան զիէլ ի միջոյ նր. զի յա:
Ի ձեռն բրձր՝ և բազուկ հզօր. զ:
Եհերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց

յեր

յերկուս մասունս • զի յա՛՛։

Եւ անցոյց զիէլ ընդ մէջ նորա • զի յաւիտեան է ող՛՛։

Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր 'ի ծով կարմիր • զի յա՛՛։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ • զի յաւիտ՛՛։

Եհար զազգս մեծամեծս • զի յա՛՛։

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս • զի յաւե՛՛։

Զսեհօն թագաւոր ամուրհացւոց • զի յա՛՛։

Զովգ թագաւոր բասանու • զի յաւե՛՛։

Եւ զերկիր նց 'ի ժառանգութի • զի յաւե՛՛։

Ժառանգութի իէլի ծառայի իւրոյ • զի յաւիտ՛՛։

Յիշեաց զմեզ տէր 'ի խոնարհութե մերում • զի յաւիտ՛՛։

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց թշնամեաց մերոց • զի յա՛՛։

Որ տայ կերակուր ամ կենդանեաց • զի յաւե՛՛։

Խոստովան եղերուք այն երկնաւորի • զի յաւե՛՛։

Սաղմոս դաւթի · 'ի ձեռն երեմիայի ·
աննշան յեբրայեցւոց ։ ՃԼԶ.

Առ գետս բաբելացւոց, անդ
նստէաք և լայաք · ոմ̃ յիշե
ցաք մեք անդ զսիոն ։
'Ի մէջ ուռեաց նոցա՝ կախեցաք
զկտակարանս մեր ։
Անդ հարցանէին գերիչք մեր
զբանս օրհնութե̃ · գերեվարողք մեր
ստիպէին զմեզ՝ և ասէին ։
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութե̃ն սիոնի ·
Իսկ զի արդ օրհնեսցուք զօրհնութի
տն̃՝ յերկիր օտար ։
Թէ մոռացայց զքեզ եր̃մ, մոռաս
ցի զիս աջ իմ ։
Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ
ոչ յիշեցից զքեզ · թէ ոչ նախ նո
հապեցից զքեզ երղ̃մ, սկիզբն
ուրախութե̃ իմոյ ։
Յիշեա տէր զորդիսն եդովմայ՝
յաւուրսն երղ̃մի ։
Որք ասէին՝ քակեցէք քակեցէք,
մինչև 'ի հիմս հատուցէք ։
Դուստր բաբելացւոց թշուառա
կան · երանի որ հատոյց զհատու

ցու

ցուցմն քո. զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի որ կալաւ զմանկունս քո,
եւ եհար զքարի։

Սաղմոս Դաւթի։ ՃԼԷ.

Խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլորով
սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ։
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ.
երկիր պագից ՚ի տաճար սբ քո. եւ
խոստովան եղէց անուան քում,
վն ողորմուե եւ ճշմարտուե քո։
Մեծ արարեր յամի զանուն սբ
քո. յորում աւուր կարդամ առ
քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ. եւ բա
զում աճեցես զօրութիւն յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տր
թագաւորք երկրի, զի լուան զբանս
բերանոյ քո. եւ օրհնեսցեն զճա
նապարհս քո։
Մեծ են փառք տն. բարձր է տր.
զխոնարհս տեսանէ, եւ զբարձունս
՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղուեց,
կեցուսցես զիս ՚ի բարկուե թշ
նամեացն։

Ձգեցեր զձեռն քո՝ եւ փրկեաց զիս աջ քո. եւ Տէր հատուսցէ ընդ իմ։ Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտես առներ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

ՃԼԸ.

Տէր փորձեցեր զիս՝ եւ ծանեար զիս. դու ծանեար զնստել իմ, եւ զյառնել իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ՚ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ եւ զվիճակս իմ դու քններ, եւ զամենայն ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր. զի ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի լեզուի իմում։

Ահա դու Տէր՝ ծանեար զյետինս իմ, եւ զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս. եւ եդեր զձեռն քո ՚ի վերայ իմ։ Սքանչելի եղեւ գիտութիւն քո յինէն. զօրացաւ, եւ ոչ հանդարտեմ նմա։ Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կամ յերեսաց քոց ուր փախեայց։ Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես.

ես . և թէ իջանեմ ՚ի դժոխս, և
անդ մօտ ես ։
Թէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս,
և բնակեցայց յեզերս ծովու ։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջ
նորդեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի
զիս ։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք
ծածկեաց զիս, կամ գիշեր փոխա
նակ լուսոյ փափկութեան իմոյ ։
Խաւարն ՚ի քեզ ոչ խաւարեսցի .
և գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղի
ցի . և խաւար նորա որպէս լոյս նորա ։
Դու ստացար զերիկամունս իմ։ և
ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ ։
Խոստովանիմ եղէց քեզ տէր՝ զի ահեղ
և սքանչելի ես . սքանչելի են գործք
քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ ։
Ոչ թաքեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր
արարեր ՚ի ծածուկ . և կար զօրու
թեան իմոյ ընդ ստորինս երկրի ։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո .
և ՚ի գիրս քո ամենքն գրեցան ։
՚Ի տուէ մոլորեցան . և ոչ ոք էր որ
առաջնորդէր նոցա ։
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարե
կամք

կամք քո ած · և յոյժ զօրացան
իշխանք նոցա ։
Թուեցի զնոսա՝ և քան զաւազ
բազմասցին · զարթեայ՝ և այդ-
ընդ քեզ եմ ։
Թէ սպանանես զմեղաւորս՝ ած,
արք արեն ՚ի բաց եղերուք յինէն ։
՚Ի հակառակութի և ՚ի նախանձ,
առցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո ։
Ո՛չ ատելիս քո տր՝ ատեցի, և ՚ի վր
թշնամեաց քոց մաշեցայ ։
Յատելութի կատարել ատեցի զնս,
և եղեն ինձ թշնամիք ։
Փորձեա զիս ած՝ և ծանիր զսիրտ
իմ, քննեա զիս՝ և ծանիր զշաւիղս
իմ · և տես թէ իցեն անօրէնութիք
՚ի ճանապարհս իմ · և առաջնորդեա
ինձ ՚ի ճանապարհս քո յաւիտենից ։

՚Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի ։

ՃԼԹ

Ապրեցո զիս տր ՚ի մարդոյ չարէ ·
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս ։
Խորհեցան զանօրէնութի ՚ի սիրտս
իւրեանց · զօր ամ պատրաստեցան
՚ի պատերազմ ։

 Սրե

Սրեցին զլեզուս իւրեանց ոպ՟ զօձի·
և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նց՟։
Պահեա զիս տր՟ ՚ի ձեռաց մեղաւո
րի, և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ·
թաքուցին ամբարտաւանք որո-
գայթ ինձ։
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից ի-
մոց· շաւիղ շաւղօք իմովք եդին
ինձ զգայթակղութի՟։
Ասացի՝ տր՟ տծ՟ իմ ես դու· ունկն
դիր տր՟ ձայնի աղօթից իմոց։
Տր՟ տր՟ զօրութի՟ փրկութե՟ իմոյ· հովա
նի գլխոյ իմոյ յաւուր պատեր՟զմի·
Մի՛ մատներ զիս տր՟ ՚ի ցանկութի՟ մե
ղաւորաց, զիք խորհեցան վս՟ իմ·
մի՛ ընդ վայր հարկաներ զիս։
Զի՛ մի՛ երբէք բարձրասցին, և խոր
հուրդք նց՟ մի՛ կատարեսցին· վաս
ձան կտրածի նց՟՝ վաստակ շրթանց
իւրեանց ծածկեսցէ զնս՟։
Արկցես ՚ի վր՟ նց՟ զկայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զնս՟· ՚ի տա-
ռապանաց մի՛ կարասցեն կեալ։
Մարդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողես
ցի ՚ի վր՟ երկրի· զայր մեղաւոր՝ չա

րէք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։
Ծանեայ, զի առնես Տէր՝ դատաստան աղքատի, և իրաւունս տնանկի։
Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ. և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Սաղմոս դաւթի։ ՃԽ

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. նայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ ՚ի կարդալ իմում առ քեզ։
Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Դի՛ր Տէր՝ պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։
՚Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ՝ և յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ այլ

աղօթք իմ ՚ի կամս նոցա ։

Արգելան մերձ առ վիմին դա-տաւորք նոցա․ լուիցեն բանից ի-մոց՝ և քաղցրասցին ։

Որպէս թանձրութի հողոյ՝ զի սփռեալ է ՚ի վերայ երկրի․ ցրուեցին ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս ։

Առ քեզ տէր տէր՝ են աչք իմ․ ՚ի քեզ յուսացայ, մի հաներ զհոգի յինէն ։

Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թա-քուցաւ ինձ, ՚ի գայթակղութե-նէ գործողին զանօրէնութի ։

Անկցին ՚ի ցանցս նոցա մեղաւորք միայն եմ ես մինչև անցից ։

Իմաստութի դաւթի․ Աղօթք, ՚ի ժամու նորա՝ զի էր նա յայրի անդ ։

ՃԽԱ

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդա-ցի․ ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի ։

Ափուեցից առաջի նորա զաղօթս իմ․ և զնեղութիս իմ առաջի նորա պատմեցից ։

՚Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ․ ՚ի ճանապարհ յոր և գնայի, թագու-ցաւ ինձ որոգայթ ։

Հայեի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ. և ոչ գտաւ խնդրօղ անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Նայեա՛ տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս 'ի հալածչաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։

Տէր՝ հա՛ն 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհանալ զանուանէ քում։

Զքեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հատուսցես։

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակի՝ զի հալածէր զնա աբիսողոմ որդի իւր։

ՃԽԲ

Տ՝ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։

Լո՛ւր ինձ արդարութեամբ քով, և մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարա-

նա

րանայ առաջի քո ամ կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս 'ի խաւարի որպ մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրս զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպ երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տր. զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանեցայց այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի' արա ինձ առաւօտու զողորմութիւնս քո. զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա' զիս 'ի թշնամեաց իմոց տր. զի դ քեզ ապաւէն ինձ արարի.

Ուսո' ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես ած իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ
ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ ։
Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես
զիս ․ արդարութեամբ քով հանցես ՚ի
նեղութենէ զանձն իմ ։
Ողորմութեամբ քով սատակեա՛ զթշնա-
միս իմ ․ և կորո՛ զամենեսին նեղիչս անձին
իմոյ ․ զի ես ծառայ քո եմ ։

Սաղմոս դաւթի առ գողիաթն ։
ՃԽԳ․

Օրհնեալ տէր Աստուած իմ ․ որ ուսուցա-
նես զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմա-
տունս իմ ՚ի ճակատամարտ ։
Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ, օգ-
նական իմ և փրկիչ իմ ․ ապաւէն
իմ, և ես յուսամ ՚ի նա ․ ո՛ հնազանդ-
առնէ զժողովուրդս ընդ ինև ։
Տէր՝ ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար
դու նմա ․ կամ որդի մարդոյ՝ թէ
համարիս ինչ զնա ։
Մարդ նանրոյ նմանեցաւ ․ և ա-
ւուրք նորա որպէս հովանի անցին ։
Տէր՝ խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ ․
մերձեա՛ ՚ի լերինս և ծխեսցին ։
Փայլեա՛ զփայլատակունս քո , և

 խռո

խռովեա՛ զն͞ս · առաքեա՛ զնետս քո՝
և ցրուեա՛ զնոսա։
Առաքեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց,
և փրկեա՛ զիս ՚ի ջուրց բազմաց,
և ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութ͞ի · և աջ ն͞ց աջ է մեղաց։
Ա͞ծ՝ յօրհնութ͞ի նոր օրհնեցից զքեզ.
տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղ
մոս ասացից քեզ։
Ո՛ տայցէ զփրկութ͞ի թագաւորաց
մերոց · որ փրկելոց իցէ զդաւիթ
ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ։
Փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս ՚ի ձե
ռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութ͞ի · և աջ ն͞ց ա՛ջ է մեղաց։
Որոց ուստերք իւրեանց որ͞պ նորա
տունկ հաստատուն են ՚ի մանկութ͞
իւր͞եց · դստերք ն͞ց զարդարել և
պաճուճեալ ՚ի նմանութ͞ի տաճարի։
Շտեմարանք ն͞ց լի՛ են՝ և բղխեն ՚ի
միմեանս · խաշինք ն͞ց բազմածինք
են՝ և բազմանան ՚ի գնացս իւր͞ց.
և անդեայք ն͞ց պարարտք են։
Ո՛չ գոյ խրամատութ͞ի ցանկոյ ն͞ց. և

ոչ

ոչ աղաղակ 'ի հրապարակս նոցա :
Արդ՝ երանեցին ժողովրդեան՝
որոյ այս այսպէս է. Նա երանի ժո-
ղովրդեն, որոյ տէր Ած է նոցա :

Օրհնութեանց Սաղմոս դաւթի :

ՃԽԴ

Բարձր առնեմ զքեզ Ած իմ, և
թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն
քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից :
Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ.
և գովեցից զանուն քո, յաւիտեն
և յաւիտեանս յաւիտենից :
Մեծ է տր՝ և օրհնեալ է յոյժ. և
մեծութեն նր ոչ գոյ չափ :
Ազգք՝ և ազգք՝ գովեսցեն զգործս
քո, և զզօրութիս քո պատմեսցեն :
Զմեծ վայելչութի փառաց սրբութե
քո խօսեսցին. և զսքանչելիս քո
պատմեսցեն :
Զզօրութի ահի քո ասասցեն. և
զմեծութիս քո պատմեսցեն :
Զյիշատակ բազում քաղցրութե
քո բղխեսցեն. և արդարութե քով
ցնծասցեն :

 Գթած

Գթած ողորմած է տէր, երկայ-
նամիտ և բազումողորմ։
Քաղցր է տ՟ր առ ա՟մն, և գթուի՟
նք 'ի վ՟ր ա՟մ արարածոց իւրոց։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր՝
ա՟մ գործք քո. և ս՟րբք քո օրհնես-
ցեն զքեզ։
Զփառս արքայուե՟ քո ասասցեն,
և զզօրութի՟ս քո պատմեսցեն։
Ծանուցանել որդւոց մարդկ՟ն զզօրու-
թի՟ս քո. և զփառս մեծ վայելչ-
չութե՟ արքայուե՟ քո։
Արքայութի՟ քո՝ արքայութի՟ ա՟մ
յաւիտենից. և տէրութի՟ քո յազգէ
մինչև յազգ։
Հաւատարիմ է տ՟ր յա՟մ բանս իւր,
և արդար է յա՟մ գործս իւր։
Հաստատէ տ՟ր զա՟մ գայթակղեալս.
և կանգնէ զա՟մ գլորեալս։
Աչք ա՟մց 'ի քեզ յուսան, և դու
տաս կերակուր ն՟ց 'ի ժամու։
Բանաս զձեռն քո, և լցուցանես
զա՟մն քաղցրութ՟բ կամօք քովք։
Արդար է տէր յա՟մ ճանապարհս
իւր. և ս՟րբ է յա՟մ գործս իւր։
Մերձ է տէր առ ա՟մն, որք կար

դան առ նա • առ ամենեսին՝ որք կար-
դան առ նա ճշմարտութեամբ ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առ-
նէ Տէր • աղօթից նոցա լուէ՝ և կեցու-
ցանէ զնոսա ։
Պահէ Տէր զամենեսին որք սիրեն զնա •
և զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր ։
Զօրհնութիւն Տեառն խօսեսցի բերան
իմ • օրհնեսցէ ամենայն կենդանի զանուն
սուրբ նորա յաւիտեան, և յաւիտեանս
յաւիտենից ։

Ալէլուիա • Անգեայ և Զաքարիայ ։
ՃԽԵ

Օրհնեա անձն իմ զՏէր •
օրհնեցից զՏէր ՚ի կենս
իմ • սաղմոս ասացից Աստուծոյ
իմոյ՝ մինչև եմ ես ։
Մի յուսայք յիշխանս՝ յորդիս
մարդկան • զի ոչ գոյ փրկութիւն ՚ի նոսա ։
Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձ-
ցին անդրէն ՚ի հող • և յայնմ աւուր
կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա ։
Երանի ազգի՝ որոյ Տէր Աստուած յակո-
բայ օգնական է նմա • և յոյս նորա
՚ի Տէր Աստուած է ։

Որ արար զերկինս և զերկիր զծով
և զա̃մ որ ՚ի նոսա։
Ո՛ պահէ զճշմարտութի̃ յաւիտեան.
և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ
զկապեալս տէր։
Տ̃ր բանայ զաչս կուրաց. և կանգ-
նէ զգլորեալս տէր։
Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ
զպանդուխտս. զորբս և զայրիս
ընդունի տէր. և զճանապարհս
ամբարշտաց կորուսանէ։
Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան,
ա̃ծ քո սիոն՝ ազգէ մինչև յազգ։

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարեայ։

ՃԽԶ.

Օրհնեցէք զտ̃ր՝ զի բարի է սաղ
մոս. ա̃յ մերում քաղցր եղիցի
օրհնութիւն։
Շինէ զե̃մ տէր. և զցրուեալսն
իսրայէլի ժողովէ։
Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ
զա̃մ վէրս նոցա։
Ո՛ թուէ զբազմութի̃ աստեղաց. և
զա̃մն զն̃ս յանուանէ կոչէ։
Մեծ

Մեծ է Տէր մեր, և մեծ է զօրութիւն
նորա. իմաստութեան նորա ոչ գոյ թիւ։
Ընդունի զհեզս Տէր. և խոնարհ առ-
նէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր։
Օրհնեցէք զՏէր խոստովանութեամբ.
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։
Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք. և
պատրաստ արար զանձրև իւր յեր-
կիր։
Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս. և զդա-
լարի 'ի ծառայութիւն մարդկան։
Որ տայ անասնոց կերակուր. ձա-
գուց ագռաւուց՝ որք կարդան
առ նա։
Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամե-
ցաւ Տէր, և ոչ ընդ երանս առն
հսկայի հաճեցաւ։
Այլ հաճեցաւ Տէր ընդ երկիւ-
ղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ որք
յուսան յողորմութիւն նորա։

Ալէլուիա. Անգէայ և Զաքարիայ։

ՃԽԷ.

Գովեա Երուսաղէմ զՏէր ։
Եւ օրհնեա զԱստուած քո Սիոն ։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց,

և

և օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ ։
Ո՛ եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութի·
պարարտութ ցորենոյ լցոյց զքեզ ։
Ո առաքէ զբան իւր յերկիր · վաղ
վաղ ընթանան պատգամք նորա ։
Դնէ զձիւն ոպ զասր, և զմէգ ոպ
փոշի ցանեաց ։
Արկանէ զսառն ոպ պատառս · ա_
ռաջի ցրտոյ նր ո՞կ կարէ կալ ։
Ո առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնս ·
շնչեսցէ հողմք՝ և գնասցեն ջուրք ։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զար
դարութի և զիրաւունս իւր իէլի ։
Ոչ այնպ արար ամ ազգաց ոեր · և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց ։

Աղօթ․ Ալէլուիայ Սրկարէէնւ
Ալէ" · Դ ։

զլուր քո լուայ՝ և
երկեայ · տր՝ նայե
ցայ 'ի գործս քո՝
և զարհուրեցայ ։
'Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծա_
նիցիս դու · 'ի մերձենալ ամացն
յայտնեսցիս, և 'ի հասանել ժամա_
նակին երևեսցիս ։

՚Ի խռովել անձին իմոյ՝ ՚ի ժամանա
կի բարկութեն, զողորմութին յիշեսցես։
Ած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ, և սբն ՚ի
փառաւան լեռնէ։
Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութին
փառաց նորա. և օրհնութբ նորա
լցան տիեզերք։
Ճառագայթք ոպ ՚ի լուսոյ հատան
՚ի նմանէ. և եղջիւրք ՚ի ձեռսն նր
դատան. և անդ հաստատեցաւ զօ
րութին փառաց նորա։
Յերեսաց նր ելցեն հարուածք.
և զհետ շաւղաց նորա երթիցեն
մեծամեծք ՚ի թռչնոց։
Եկաց՝ և չափեաց զերկիր. հայե
ցաւ և դիտեաց զհեթանոսս։
Լերինք հալեցին, և անտառք վատ
նեսցին. ճանապարհք որք ՚ի սկզբա
նէն էին, կուրասցին. և ՚ի նմանէ
դողասցի ամ երկիր։
Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռո
վեսցին բնակիչք վրանացն մադիա
մու։
Միթէ ՚ի վր գետոց բարկասցիս
դու տէր. կամ սրտմտութին քո ՚ի վր
գետոց. կամ բարկութին քո ՚ի վր
ծովու։

Սլէր դու 'ի կառս քո· հեծելութդ քո՝ փրկութիւն եղև յելանելն քո։

Օ՜ արթեաւ աղեղն քո· զնետս կապարճից քոց արբուցեր, զգետս ցրուեցեր· զերկիր դողացուցեր՝ 'ի սաստկութե անձրևի, որք անցանեն ընդ սա։

Անդունդք աղաղակեցին մեծաձն· լոյս փայլման արեգակնն արգելաւ, և ծագումն լուսնին դադարեցւ։

Ընդ 'ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես, և ընդ 'ի լոյս փայլատական սրոյ քոյ։

Բարկութբ զարթիցես 'ի վր երկրի· և դողութբ կասցես զհեթանոսս։

Երևեցար 'ի փրկութի ժողովրդեն քո, 'ի փրկել զընտրեալս քո։

Նետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդկան ամբարտաւանից· մինչև յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութբ քով 'ի զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յուսացեալ էին յանդգնութիս իւրեանց· զի կերին զաղքատն 'ի գաղտնիս։

Ասաքեցեր 'ի վերայ ծովու զերիվարս քո· և խռովեցան յաղթ Ջուրք անդնդոց։

Կացի ես՝ և գելան աղիք իմ ՚ի ձայ-
նէ բերանոյ իմոյ · եմուտ դողումն
յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խռո-
վեցայ ։

Զայս ա͞պհեսցես յաւուր նեղութե͞ն ·
ածել ՚ի վ͞ր ազգի ա͞մփ, որք մարտըն-
չին ընդ ժողովրդեան քում ։

Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և
յայգւոջ՝ բեր մի գտցի · ձիթենիք
սնասցին, և երկիր մի բուսուսցէ
զդալարի ։

Պակասեսցին հօտք ՚ի ճարակաց ·
և եզինք մի գտցին առ մսուրս ։

Ես ՚ի տ͞ր յուսացայ · ցնծացայց և
ուրախ եղէց յա͞ծ փրկիչ իմ ։

Տ͞ր տ͞ր ես իմ զօրութի͞ւ, և կացոյց
զոտս իմ ՚ի հաստատութե͞ն · ՚ի վ͞ր այս-
րանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս, և
հանգոյց զիս երագ երագ ։

Սաղմոսն ։

Լուր մեզ տ͞ր, լո՛ւր մեզ, ա͞ծայլն
ողորմութե͞ն և գթութե͞ն քո
խնայեա՛ յարարածս քո ։ Ա͞ար″ ։

Զ ճարտաշն և շաշօրնա, ՚ի վերջն Աշար
մեա չանոնին գտցես ՚ի 164 · երեսն ։

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ։

ՃԽԸ.

Օրհնեցէք զտէր յերկնից. օրհնեցէք զնա ՚ի բար-
ձանց։
Օրհնեցէք զնա ա̄մ հրեշտակք նր̄.
օրհնեցէք զնա ա̄մ զօրութիւնք նր̄։
Օրհնեցէք զնա արեգ̄ակն և լուսին.
օրհնեցէք զնա ա̄մ աստեղք և լոյսք։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից.
և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս,
օրհնեցէք զանուն տեառն։
Զի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝
և հաստատեցան։
Կացոյց զն̄ս յաւիտեանս յաւիտե-
նից. հրաման ետ՝ և ոչ անցանէին։
Օրհնեցէք զտ̄ր յերկրէ՝ վիշապք
և ա̄մ խորք։
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝
հողմ և մրրիկ, որք առնեն զբան նր̄։
Լերինք՝ և ա̄մ բարձունք՝ ծառք
պտղաբերք՝ և ա̄մ մայրք։
Գազանք՝ և ա̄մ անասունք. սո-
ղունք, և ա̄մ թռչունք թևաւորք։
Թագ̄աւորք երկրի և զօրք իւրեանց.
իշխանք և ա̄մ դատաւորք երկրի։

Երի

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք՝ օրհնեցէք զանուն տն։
Բարձրացեալ անուն նր միայն. խոստովանութի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութի նմա յամ սրբոց նր. յորդւոցն իէլի ժողովրդն. որ մերձ է առ տէր։

Ալէլուիա. անգէոսի և զաքարեայ։

ՃԽԹ

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի 'ի նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սբց։
Ուրախասցի իսէլ յարարիչ իւր. որդիք սիօնի ցնծասցեն 'ի թագաւորն իւրեանց։
Զանուն նորին օրհնելով սաղմոսիւք և օրհնութբ՝ սաղմոս երգեսցեն նմա։
Հաճի տր ը ժողովուրդ իւր սբ. և բարձր առնէ զհեզս 'ի փրկութե։
Պարծեսցին սբքն փառօք, և ցընծասցեն 'ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արասցն զած բերանոք իւրեանց։
Սուր երկսայրի եւ 'ի ձեռս նց,

առ

առնուլ զհատուցումն 'ի հեթա-
նոսաց, 'ի յանդիմանութիւն ամ̃
ժողովրդոց։

'Ի կապել զթագաւորս նոցա կա-
պանօք. զփառաւորս նոցա ձեռնա-
կապօք երկաթեօք։

Առնել նմա դատաստան ըստ գրոյ.
և փառք այս են ամ̃ սրբոց նորա։

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ։

ՃԾ

Օրհնեցէք զած 'ի սրբութեան նր̃.
օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութեան
'ի զօրութեան նորա։

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութեան նր̃. օրհ-
նեցէք զնա 'ի բազում մեծութեան նր̃։

Օրհ՛ զնա 'ի ձայն օրհնութեան. օրհ-
նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութ̃։

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ. գովե-
ցէք զնա ուրախութեամբ։

Օրհ՛ զնա 'ի բանս քաղցր. գովե-
ցէք զնա 'ի բարբառ լսելի։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան.
ամ̃ հոգիք օրհնեցէք զտէր։

Այս կանոն՝ 56 Պաղմոսայ է։
150 փոխ է։ և 2460 Տուն է։

Այս Սաղմոս ինքնագիր Դաւթի է արտաքոյ թուոյ. ի ժամանակին՝ զի էր նա նահատակ ընդդէմ Գողիաթու, առաջի ժողովրդեան, և տմ զօրացն էին։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր ՚ի տան հօր իմոյ. արածէի զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան, և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան։

Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս տն իմում։ Ինքնին տր նմ լուիցէ զիմ։

Նա առաքեաց տր զհրեշտակ իւր. և համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ. և եօծ զիս յօծութեան իւրոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք. և ոչ հաճեցաւ ընդ նս տր։

Ելի ես ընդ դէմ այլազգւոյն, և նզովեցի զկուռս նր. հանի զսուսերն ՚ի նմանէ, և հատի զգլուխ նորին. և բարձի զնախատինս յորդւոցն իսէլի։

Օրհնութիւն Երից Մանկանցն ։
Գլուխ · Է ։

Օրհնեալ ես տէր ա՟ծ հարցն մերոց · օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան ։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ա՟մ ընդ մեզ · արդար ես դու տէր, և ա՟մ գործք քո ճշմարիտ են ։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ա՟մ դատաստանք քո արդար են ։

Դատաստան արդարութե՟ ածեր 'ի վ՟ր մեր · ըստ ա՟մի զոր ինչ ածեր 'ի վ՟ր մեր, և քաղաքի ս՟բյ հարցն մերոց երուսաղեմի ։

Արդարութե՟ և յիրաւի ածեր զայս ա՟մ 'ի վ՟ր մեր՝ վ՟ս մեղաց մերոց ։

Անօրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբեալ 'ի քէն · մեղաք յա՟մի՝ և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք ։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որ՟պս պատուիրեցեր դու մեզ, զի բարիս գտցուք մեք 'ի քէն ։

Արդ՝ զա՟մ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր 'ի վ՟ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր ։

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնա-
մեաց մերոց . անօրինաց՝ խստաց
և ապստամբողաց:
՚Ի ձեռս թգ̃ւորի անօրինի և չարի
քան զա̃մ երկիր, մատնեցեր զմեզ:
Եւ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ
զբերանս մեր . զի յամօթ և նախա
տինք եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից:
Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ՝
վ̃ն անուան քո . մի՛ ցրեր զուխտս
քո . և մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողոր
մութիւն քո ՚ի մէնջ:
Վ̃ն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսա
հակայ ծառայի քո, և իէ̃լի սրբոյ քո:
Խոստացար նց̃՝ և ասացեր, բազմա
ցուցից զզաւակ ձեր ոպ̃ զաստեղս
երկնից բազմութ̃բ . և ոպ̃ զաւազ
առ եզր ծովու:
Եւ արդ տր̃՝ նուաղեցաք մեք քան
զա̃մ ազգս . և եմք տառապեալք
յա̃մ երկրի այսօր վ̃ն մեղաց մերոց:
Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ՝ իշ
խան մարգարէ և առաջնորդ . ո՛չ
ողջակէզ պատարագաց, ո՛չ խունկ
օրինաց, և ո՛չ տեղի պատարագս մա
տուցանել առաջի քո . և զողորմութե̃ն

գտա

գտանել ՚ի քեն ։

Այլ անձամբ խոնարհել՝ և հոգւով տառապանաց, ընդունելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս զբիւրաւորս գառանց պարարտաց ։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարել գտցուք զկնի քո․ և չիք ամօթ յուսացելոց ՚ի քեզ ։

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք, երկնչիմք ՚ի քէն և խնդրեմք զերեսս քո․ տէր՝ մի յամօթ առներ զմեզ ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում․ փրկեա զմեզ վասն սքանչելեաց քոց տէր․ և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան ։

Յամօթ լիցին ամենեքին, որք չարչարեն զծառայս քո․ ամաչեցեալ լիցին բռնութիւք նոցա, և ամենայն զօրութիւք նոցա խորտակեսցին ։

Եւ ծանիցեն՝ զի դու ես տէր աստուած միայն, որ փառաւորեալ ես ՚ի վերայ ամենայն տիեզերաց ։

Օրհնեալ ես դու տր̅ ած̅ հարցն մերոց · գովեալ՝ և առաւել բարձրացեալ անուն քո յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սբ̅ փառաց քոց · գովեալ և առա՛։

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սրբութե̅ քո · գովեալ և առա՛։

Օրհնեալ ես ՚ի վր̅ աթոռոյ ար-քայութե̅ քո · գովեալ և առա՛։

Օրհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրոբէս՝ և հայիս յանդունդս · գո՛։

Օրհնեալ ես ՚ի վր̅ հաստատութե̅ երկնից · գովեալ և առա՛։

Օրհնեցէ՛ք ամ̅ գործք տն̅ զտր̅ · օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէ՛ք երկինք զտէր · օրհ-նեցէք և բարձր արա՛։

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տեառն, և ջուրք որ ՚ի վերոյ երկնից զ՛։

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք տն̅, արեգակն և լուսին զտէր · օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից, անձրևք և ցօղք զտէր · օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք ամ̅ հողմք հուր և ջեր զտէր · օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնաբեր զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք սառն և պարզ, եղեմն և ձիւն զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք՝ և երկիր զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք լերինք՝ բլուրք՝ և ամ բոյսք երկրի զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք՝ ծովք՝ և գետք զտէր. օրհ՛։

Օրհ՛ կէտք և ամ կայտառք, որ ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զ՛։

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր. օրհ՛։

Օրհնեսցէ՛ իէլ զտր. օրհնեսցէ՛ և՛։

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զտր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք ծառայք տն զտր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք անձինք, և շունչք արդարոց զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք սուրբք՝ և խոնարհք սրտիւք զտէր. օրհ՛։

Օրհնեցէ՛ք անանիա՝ ազարիա՝ և միսայէլ զտէր. օրհ՛։

Օրհնու͞թ Մարիամու ա͞ծածնին ։ Գլուխ . ա͞ ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զտ͞ր . և ցնծասցէ հոգի իմ ա͞ծ փրկչաւ իմով ։
Այց արար ՚ի վերայ խոնարհութե͞ն աղախնոյ իւրոյ . այսուհետև երանեսցեն ինձ ա͞մ ազգ.ք ։
Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն . և սո͞ւր է անուն նորա ։
Ողորմութի͞ւն արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց . և արար զօրութի͞ւն բազկաւ իւրով ։
Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մի͞տ սրտից . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց ։
Զխոնարհս բարձրացոյց , զկարօտս ելից բարու͞թք . և զմեծատունս արձակեաց ունայնս ։
Պաշտպանեաց ի͞էլի ծառայի իւրոյ , յիշելով զողորմութի͞ւն իւր ։
Ո͞պ խօսեցաւ առ հարսն մեր , ընդ աբրահամու , և զաւակի նորա յաւիտեան ։

Օրհնութիւն շարականաց՝ հօրն Յովհաննու Մկրտչին։ Գ ձայն. ա̃։

Օրհնեալ տէր ած իէլի, որ յայց եկ. և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպ խօսեցաւ բերանով սրբոց՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց։

Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Զերդումն՝ զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութբ և արդարութբ առաջի նորա, զամ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա։

Տաւ

Տալ զգիտութի̃ փրկութե̃ ժողովըր
դեան իւրոյ · 'ի թողութիւն ա̃մ
մեղաց մերոց ։

Ըս̃ գթոյ ողորմութե̃ ա̃ծոյ մերոյ,
որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի
բարձանց, լուսաւոր առնել
զխաւար մեր ։

Նպաստել լոյս 'ի վերայ այսոցիկ՝
որք նստէաք 'ի խաւարի, և 'ի ստո
ւերս մահու · ուղղել զոտս մեր 'ի
ճանապարհս խաղաղութե̃ ։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԷՕՆԻ ԾԵՐՈՒՆՒՈՅՆ ։

Ղուկ · Բ̃ ։

Արդ՝ արձակես զծառայս քո
տէր՝ ըստ բանի քում 'ի խա
ղաղութ̃ի · զի տեսին աչք իմ զփըր
կութ̃ի քո, զոր պատրաստեցեր ա
ռաջի ա̃մ ժողովրդոց ։

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և
փառք ժողովրդեան քում Իէ̃լի ։

Աղօթք Մանասէի Թագաւորին։

Տամենակալ ա͞ծ աբրա_
համու՝ իսահակայ՝ յա
կոբայ և զաւակի նց͞
արդարոց • ամենակալ
տէր՝ թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր,
և զա͞մ զարդ նոցա • ա″։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրա_
մանի քո • փակեցեր զխորս, կնքե_
ցեր ահաւոր և փառաւորեալ
անուամբ քով • ա″։

Որ ա͞մ ինչ սարսի և դողայ յերե_
սաց ահի զօրութե͞ քո • ա″։

Անբաւ է մեծ վայելչութի͞ փառաց
սրբութե͞ քո • սաստիկ է բարկութի͞
սպառնալեաց քոց ՚ի վ͞ր մեղաւո_
րաց • անչափ և անքննելի են ողոր_
մութի͞ք աւետեաց քոց • ա″։

Դու տէր բարձրեալ՝ գթած, եր
կայնամիտ, բազումողորմ • և զղջա
նաս ՚ի վ͞ր չարեաց մարդկան • ա″։

Դու ա͞ծ՝ ոչ եդեր ապաշխարութի͞
վ͞ն արդարոցն՝ աբրահամու իսա_
հակայ և յակոբայ, որք ոչ մեղան
քեզ • ա″։

Ամլ եղեր ապաշխարութի վս իմ
մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան
զաւազ ծովու, և բազմացան անօ
րէնութիւնք իմ. ա″։

Զեմ արժանի հայիլ՝ և տեսանել
զբարձրութիս երկնից, 'ի բազմութէ
անօրէնութե իմոյ. ա″։

Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութէ կա
պանաց երկաթից. և ոչ գոյ ինձ
հանգիստ. ա″։

Բարկացուցի զողորմութի, և չար
առաջի քո արարի. կանգնեցի պատ
կեր՝ և բազմացուցի զցասումն
անձին իմոյ. ա″։

Եւ արդ տր՝ խոնարհեցուցանեմ
զծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի
քաղցրութէ քումմէ. ա″։

Մեղայ՝ տր մեղայ, և զանօրէնու
թիս իմ ես ինձէն գիտեմ. ա″։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող
ինձ տր, թող ինձ. և մի կորուսա
ներ զիս ընդ անօրէնութե իմոյ. ա″։

Մի յաւիտեն բարկանար ինձ տր,
և մի յիշեր զչարիսն իմ. և մի պար
տաւորեր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներ
քոյ երկրի չարեօք. ա″։

Օէ

Օ՛ր դու ած՝ ած ապաշխարողաց ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո, որ անարժան եմ. ա՛:

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան քում. և ես օրհնեցից զքեզ զամ աւուրս կենաց իմոց. ա՛:

Օ քեզ տէր օրհնեն ամ զօրութիւնք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս՝ ամէն:

Փառք հօր, և՛: Այժմ և միշտ՛:

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տր, թող ինձ զմեղս իմ:

Բազում ողորմ տր, ողորմեա ինձ:

Ամ՝ քաւեա զիս զմեղաւորս 'ի մեղաց, և կեցո:

Ամ՝ գթա յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս ածածին մարիամ. բարեխօսեա առ տէր վասն մեր:

Ամ սրբք ածյ՝ բարեխօսեցէք առ հայր 'ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս:

Վ Ք. որդի ածյ անոխակալ, ընկալ զաղաչանս մեր. զի 'ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթօղ զօրութեամբ՝ տէր և կենդանա
րար և պատուական խաչիւ քո տէր՝
պահպանեա՛ զմեզ։
Նուաքեա՛ տէր զհրեշտակ խաղաղու
թեան քո. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի։
Եւ մարդասիրութեամբ քով յիշեա՛
զմեզ տէր՝ յիշեա՛ զմեզ, յորժամ գաս
արքայութեամբ քով, և ողորմեա՛ մեզ։

Նախադրութիւնք խորհրդական՝ ցայգա
աղօթիցն, զոր արարեալ է Տէրն Ներսէ
սի Շնորհալւոյն Պատրիարքի՝ Հայոց Կա-
թողիկոսի։

ղօթք հասարակաց քրիս-
տոնէից մեծաց և փո-
քունց, զոր պարտին ու-
սանիլ տղայքն՝ և ուսու-
ցանել զմիմեանս։ Քահանայք
զժողովուրդս. հարք զորդիս. մարք
զդստերս. և ընկեր զընկերն իւր։
Եւ աղօթեսցեն սովաւ յաւուրն՝
հինգ անգամ, երկոտասան ծնրադ-
րութեամբ 'ի ժամուն։ Ի՝ յառաւօտուն,

 'ի

'ի ճաշուն, 'ի հա՟րակ աւուրն, յե
րեկոյին, և 'ի հանգստեան: Ապա թէ՝
պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայցէ
զհինգ ժամ աղօթս կատարել, աղօ
թեսցէ չորս անգամ. կամ երեք ան
գամ. կամ երկու անգամ. կամ մի
անգամ յաւուրն: Որ միայն ճանա
չիցի թէ՝ քրիստոնեայ է, և զինքն
ծանիցէ թէ՝ արարած եմ այ՟՝ և եր
կրպագու նր՟: Նւ թէ՝ զա՟մ բանս
աղօթիցս հեղգայ ուսանիլ, (որ և
զսղմնյակն երգս բազում՝ փութով
ուսանի) ուսցի զկէս նր՟. կմ՟ այլ
նուաղ: Ոչ թէ տունս երկս ու-
սանիցի 'ի սմանէ, և աղօթեսցէ ե-
րկս ծնրադրութբ՟ 'ի ժամուն, ընդու-
նելի է առջի այ՟: Նւ որ անփոյթ
առնէ զա՟մ յուսանելոյ և յաղօթե-
լոյ, յանդիմանեսցի և 'ի մոլար ժո
ղովյն այլազգեաց: Որք զաղօթսն՝
զոր ուսոյց նց՟, 'ի պատերազմունս
անգամ ոչ խափանեն, թող թէ 'ի
խաղաղութե՟: Իսկ մեր ժողովուրդք՝
արտաքոյ աղօթից տեղւոյ, բնաւ
ոչ յիշեն զանուն այ՟. զի ոչ ունին
փոյթ 'ի կարգս աղօթից՝ որպ՟ զա՟մձա
պաշտա

պաշտօն, այլ միայն զդատարկութիւ-
նութի՝ քան զաղօթս։ Մանք եւ՝
թէպէտ գան առ 'ի աղօթել յեկեղեց-
ւոջ, սակայն՝ անդ եւս, կամ փակել
բերանով կանգնին, կամ զրուցատ-
րութիս առնեն ընդ միմեանս։ Ո ի ոչ
ինքեանք գիտեն բանս աղօթից, եւ ոչ՝
քահանայից միտ դնեն սաղմոսաց եւ
պաշտամանց։ Ա՛ն այսր պատճառի ա-
րարոք զաղօթս զայս՝ պարզ եւ յստակ
բառիւ. վն տխմարաց դիւրահաս
լինելոյ։ Որ է սակաւ բառ բանից՝
առնես քսան եւ չորս, ըստ ժամուց
տուընջեան եւ գիշերոյ. եւ ըն տասից
ն̃բց մտքերեկիցն, եւ զօրաւոր ըն միոյ։
Ոի զյոլովագոյն պետս խնդրո-
ւածոց մերոց՝ որ յաշ ունի յինքեան։
Եւ առաւք ժողովրդեան մերում
յուսումն. զի ամ անձն քրիստոնէի
ուսցի զսա. եւ ուր համդիպեսցին 'ի
ժամ աղօթիցն, խօսեսցին սովաւ ըն
այ։ Եթէ յեկեղեցի, թէ 'ի տան, թէ
յանդի, թէ 'ի գործ ինչ, թէ 'ի ճա-
նապարհի։ Եւ որք ուսանին զսա, եւ
աղօթեսցեն մտադրութբ ջերմեռանդ-
սրտիւ եւ արտասուօք, ամ խնդրո-
ւածք՝

համբք՝ որ գրեալ են 'ի սմ, կորեսցին
'ի կենդանութե, և յետ մահուն։ Իսկ
որք արհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ
աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն զվնասս
անձանց իւրեանց։ Սէք հատուք 'ի
մէնջ զպատճառն, առնելով զաղօթս
զայս. զի մի այլ ևս պատճառեսցեն՝
թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից, վասն
այսորիկ ոչ կամք յաղօթս։ Բայց՝
ծանիցեն այնպիսիքն, թէ սմա ոչ
այնչափ ջանայ զայլ բարեգործու
թիւս մեր խափանել, որչափ զաղօթս.
զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն՝ ինքն
հալածի 'ի մէնջ, և ած լինի 'ի մեզ։
Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն
ած, բանալ զաչս մտաց ձերոց. յօ
ժարութե ուսանիլ զսա և աղօթել,
և այս սիրելի լինիլ։

Եւ յաղօթելն, զԳրիգորիս կա
թուղիկոս հայոց, և զեղբայրն նո
րին զՆերսէս՝ զաղօթից յօրինօղն,
յիշեցէք 'ի քս։ Եւ որք ըստ օրինա
կէք 'ի գիրս՝ զաղօթս, գրեցէք և
զխրատկն բանս զայսոսիկ։ Եւ որք
գրեն զսա, գրեսցին 'ի դպրութի կե
նացն յաւիտենից։ Եւ որք ուսցին
և

և աղօթեսցեն, ողորմութի ընկալցին ՚ի քէ. և որք ուսուցանիցեն զընկերս վարձս առցեն յԱյ։ Եւ որք գրեն, մի անիծել քն զօրինակս՝ բան կմ գիր խառնեսցեն. և մի նուազ գրեսցեն. զի մի այլ և այլ լինիցին բանքն, այլ հաւատր լիցին տմքն՝ ուր և գրեսցին։ Եւ ընթերցողքն ՚ի գիրս, ուղիղ գրողացն տացեն գրել. և քի փառք յաւիտեանս, ամէն։

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոց ՚ի ժմ։ Արարեալ Սրբոյն Ներսիսի Հայոց կաթողիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ՝ և երկիր պագանեմ քեզ, Հայր և Որդի և սբ Հոգի. անեղ և անմահ բնութի. արարիչ հրեշտակաց և մարդկն և ամ եղելոց. և ողորմեա՛ քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ՝ և երկիր պագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս

մի

միասնական սբ երրորդութեն և մի
ածութե, անշէջ լուսոյ՝ և հալածիչ
խաւարի․ հալածեա ՚ի հոգւոյ իմ-
մէ զխաւար մեղաց՝ և անգիտութե․
և լուսաւորեա զմիտս իմ ՚ի ժամուս
յայսմիկ՝ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս,
և ընդունել ՚ի քէն զխնդրուածս
իմ․ և ողորմեա քո ա՛:

Հայր երկնաւոր ած ճշմարիտ, որ
առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի
խնդիր մոլորեալ ոչխարին․ մեղայ
յերկինս և առաջի քո․ ընկալ զիս
ոպս զանառակ որդին, և զգեցո ինձ
զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մեր-
կացայ մեղօք․ և ողոր՛:

Որդի այ ած ճշմարիտ, որ խոնար-
հեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր
մարմին ՚ի սբյ կուսէն մարիամայ,
վն մերոյ փրկութե․ խաչեցար՝ թա-
ղեցար և յարեր ՚ի մեռելոց, և համ-
բարձար փառօք առ հայր․ մեղայ
յերկինս և առաջի քո․ յիշեա զիս
ոպս զաւազակն յորժամ գաս ար-
քայութբ քով․ և ողոր՛:

Հոգի այ ած ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի
յորդանան և՚ի վերնատունն, և լու-

սա

սաւորեցեր զիս մկրտութ՟բ ս՟բ աւա
զանին. մեղայ յերկինս և առաջի
քո. մաքրեա՛ զիս վերստին ա՟ծային
հրովդ քո՝ ո՟պ հրեղէն լեզուօք ս՟բ
զառաքեալսն. և ողոր՟։
Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք
իմովք, հոգւով և մարմնով իմով.
մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վ՟ն
անուան քում ս՟բյ. և ողոր՟։
Տեսող ա՟մի, մեղայ քեզ խորհրդով
բանիւ և գործով. ջնջեա՛ զձեռա
գիր յանցանաց իմոց, և գրեա՛ զա-
նուն իմ 'ի դպրութ՟ե կենաց. և ող՟։
Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ
կամայ և ականայ, գիտութ՟բ և ան-
գիտութ՟բ. թողութ՟ի շնորհեա՛ մեղա-
ւորիս. զի 'ի ծննդենէ ս՟բ աւազա
նին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ
առաջի ա՟ծութ՟ե քո զգայարանօք
իմովք. և ա՟մ անդամօք մարմնոյս. և՟
Ամենախնամ Տ՟ր, դիր պահապան
աչաց իմոց զերկիւղ քո Տ՟ր՝ ոչ ևս
հայիլ յարատ. և ականջաց իմոց՝ ոչ
ախորժել լսել զբանս չարութ՟ե. և
բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութ՟ի. և
սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութ՟ի. և

ձեռ՟ց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութ՟ի·
և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանա՟պրհս
անօրէնութ՟ե · այլ ուղղեա՛ զշար_
ժումն ո՟ց լինիլ միշտ ըստ պատուի
րանաց քոց յա՟մի · և ողոր՛՛։
Հուր կենդանի ք՟ն, զհուր սիրոյ քո
զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն
իմ · զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ,
և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և
մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և
վառեսցէ զլոյս գիտութ՟ե քո 'ի սըր
տի իմում · և ողոր՛՛։
Ի'մաստութ՟ի հօր յ՟ն, տուր ինձ իմաս
տութ՟ի զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և
գործել առ՟աջի քո յա՟մ ժամ · 'ի չար
խորհրդոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց
փրկեա՛ զիս · և ող՛՛։
Կամեցօղ բարեաց ո՟ր կամարար,
մի՟ թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ
գնալ · այլ առ՟աջնորդեա՛ ինձ լինիլ
միշտ ըս՟ կամաց քոց բարեսիրաց · և՛՛։
Արքայ երկնաւոր, տուր ինձ զար_
քայութ՟ի քո, զոր խոստացար սիրե_
լեաց քոց · և զօրացո՛ զսիրտ իմ ա_
տել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն,
և առնել զկամս քո · և ող՛՛։

Յնածօղ արծթոց, պահեա՛ նշանաւ
խաչի քո՝ զհոգի և զմարմին իմ ՚ի
պատրանաց մեղաց՝ ՚ի փորձութեանց
դիւաց, և ՚ի մարդոց անիրաւաց, և
յամ վտանգից հոգւոյ և մրմնոյ. և՛:

Պահապան ամի քն, աջ քո հովանի
լիցի ՚ի վր իմ՝ ՚ի տունջեան և ՚ի գիշերի.
՚ի նստիլ ՚ի տան, ՚ի գնալ ՚ի ճանապարհ,
՚ի ննջել և ՚ի յառնել, զի մի երբէք
սասանեցայց. և ող:

Ա՛ծ իմ, որ բանաս զձեռն քո, և
լնուս զամ արարածս ողորմութ քով.
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու
հոգա և պատրաստեա՛ զպէտս հոգ
ւոյ և մարմնոյ իմոյ՝ յայսմհետէ մին
չև յաւիտեան. և ողոր:

Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո՛ զիս
՚ի չար սովորութեց իմոց ՚ի բարի սո
վորութի. և բևեռեա ՚ի հոգի իմ
զսոսկալի օր մահուն, և զերկիւղ
գեհենին, և զսէր արքայութեն. զի
զղջացայց ՚ի մեղաց՝ և գործեցից
զարդարութի. և:

Աղբիւր անմահութե, աղբերացո՛ ՚ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխա
րութե՝ ոչ պոռնկին. զի լուացից

 զմեղս

զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զնե
ղանելն իմ յաշխարհէս. և″։
Պարգևիչ ողորմութեան, պարգևեա
ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի
գործով. և ընդ մարմնոյ և արեան քո
հաղորդութեան գալ առ քեզ. և″։
Բարերար Տէր, հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս՝ քաղցրութեամբ
աւանդել զհոգի իմ, և անխռով
անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն՝
որք են ՚ի ներքոյ երկնից. և ող″։
Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեա
զհոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել
զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման աւուրն,
և հանգչել յուսով բարեաց յօ-
թևանս արդարոց՝ մինչև յօր մե-
ծի գալստեան քո. և ողոր″։
Դատաւոր արդար, յորժամ գաս
փառօք Հօր՝ դատել զկենդանիս և
զմեռեալս, մի մտաներ ՚ի դատաստան
ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա զիս
՚ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի՛ արա
ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց՝
յերկնից արքայութիւն. և ող″։
Ամենողորմ Տէր, ողորմեա ամ հա-
ւատացելոց ՚ի քեզ, իմոց և օտարաց

ծա

ծանօթից և անծանօթից՝ կենդա-
նեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թըշ
նամեաց իմ̃ց և ատելե̃ց զթողու-
թի̃ որ առ իս յանցանաց. և դարձո՛
զն̃ս 'ի չարեացն, զոր ունին վ̃ն իմ.
զի ողորմութե̃դ քում արժանի ե-
ղիցին. և ող̃։

Փառաւորեա՛լ Տ̃ր, ընկա՛լ զաղա-
չանս ծառայից քո, և կատարեա՛ 'ի
բարի զխնդրուա՛ծս իմ. բարեխօ-
սութե̃բ սրբուհւոյ ա̃ծածնին, և
յօհաննու մկրտչին, և ս̃բյն ստե-
փաննոսի նախավկային, և սրբոյն
գրիգորի մերոյ լուսաւորչին։
Եւ ս̃բց առաքելոց՝ մարգարէից՝
վարդապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայ-
րապետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսա-
նաց՝ միանձանց՝ և ա̃մ՝ ս̃բց քոց,
երկնաւորաց և երկրաւորաց։
Եւ քեզ փառք և երկրպագութի̃՝
անբաժանելի ս̃բ երրորդութե̃դ՝
յաւիտեանս յաւիտենից.
Ամէն։

Աղաչանք զօրաւորք՝ ընդդէմ արհա-
րաց գիշերայնոց. Սրբոյն Գրիգորի Նա-
րեկացւոյ ասացեալ: ԾԷ

Ընկա՛լ քաղցրութ(եամ)բ՝ տէ՛ր ած հզօր, զդառնացողիս զա-ղաչանս. մատի՛ր գթութ(եամ)բ՝ առ սպառնացեալս դիմօք. փարա-տեա՛՝ ամենապարգև, զամօթալին տխրութիւնս. բարձ յինէն՝ ողորմած, զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպե-տեա՛՝ հնարաւոր, զմահացու կրթու-թիւնս. աւարեա՛՝ մշտա յաղթող, զդ-խաբուսիկն հաճուխս. բացադրեա՛ վերնային, զմոլելոյն մառախուղ. կնքեա՛՝ կենցուցիչ, զկորուսչին ըն-թացմունս. ցրուեա՛՝ ծածկատես, զըմբռնողին չար գամունս. խորտա-կեա՛՝ անքննելի, զմարտողին դիմե-ցմունս: Տեառնագրեա՛ քո անու-ամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս. պարսպեա՛ քո ձեռամբդ՝ զառաս-տաղ տաճարիս. գծագրեա՛ քո ա-րեամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս. կերպացո՛ զքո նշանդ՝ 'ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո՛ քո աջովդ՝ զհան-գստենս լուշոյ. մաքրեցե՛ս 'ի հաղ-բից՝ զծածկարան անկողնոյս. պա

հեղցես.քո կամօքդ՝ զտառապեալ
անձն հոգւոյս. անխառորդակս արտա
ցես՝ զքո շնորհել շունչ մարմնոյս.
կացուսցես շրջափակ՝ զպար զօրու-
երկնայնոյ. կարգեսցես ՚ի դիմի ըն
դէմ դիւացն դասու: Տուր հան
գիստ բերկրութե մահահանգոյնս
նիրհման ՚ի խորութե գիշերիս, բա-
րեխօսութբ հայցուածոց սբյ ած-
ածնիդ՝ և ամ ընտրելոց. Ամփոփեր
պարուրեա՛ զպատուհան տեսութեց՝
զգայարանացս իմաստից՝ անզար-
հուրելի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփական
խռովութեց, կենցաղականն զբաղմանց.
անրջական երազոց, խոլականաց ցնո
րից, յիշատակաւ.քո յուսոյդ՝ ան-
մնատելի պաշտպանեալ: Եւ սթա
փեալ վերստին ՚ի ննջմանէ ծան-
րութե՝ ամենազգաստ արթնութբ,
հոգենորոգ զուարթութբ ՚ի քեզ ար
ձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց՝
բուրմամբ հաւատոց քեզ՝ ամեն-
օրհնել թգւր փռց անճառելից, փա
ռաբանողաց երկնագումար խմբից
երգակցել՝ յերկինս առքել: Ով
դու փառւորել ես յամ արրծոց յա-
ւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Աղօթք Շնորհալւոյ Ներսիսի Սրբոյն Կաթողիկոսի: Ժը:

Ով յաւիտենական, բարե-
րար և ամենակալ. ստեղ-
ծիչ լուսոյ, և յօրինիչ
գիշերոյ. կեանք ՚ի մահու, և լոյս
՚ի խաւարի, յոյս անյուսողաց, և
երկայնմտութիւն տարակուսելոց: Որ
ամենարուեստ իմաստութեամբ քո՝ դար-
ձուցանես յայգ զստուերս մահու,
աննուաղ ծագումն և անմուտ ա-
րեգակն, քանզի ոչ զօրէ ծածկել
զփառս լուսոյ քո՝ խաւար գիշե-
րոյ: Որում կրկնի ծունր երկրպա-
գութեան մեղելոց՝ երկնաւորաց և
երկրաւորաց, և սանդարամետականաց:
Որ լսես զհեծութիւն կապելոց, և հայցես
յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս
զխնդրուածս նոցա. Տէր իմ և Թագաւոր
իմ. կեանք իմ և ապաւէն իմ. յոյս
իմ և վստահութիւն իմ. Յիսուս Քրիստոս Աստուածդ
իմ: Սուրբդ՝ հանգուցել ՚ի հոգիս
նոցա, մխիթարութիւն վշտաց, և քաւ-
րան մեղուցելոց. որ գիտես զամ(ենայն)
յառաջ քան զլինել նոցա. առաքեա զողորմ

ութ

պանողային զօրութ աջոյ.քո, և փըր-
կեա՛ զիս յերկիւղէ գիշերի և'ի դե-
ւէ չարէ։ Ո՜ զի զյիշատակ սոս-
կալի և ս͞բ.քո անուանդ՝ միշտ համ-
բուրեալ շնորհամբք հոգւոյ՝ ըղձանօք
շնչոյ, կեցից պահպանեալ ա͞ծ յանուսիկ՝
որք կարդան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ։
Եւ 'ի դըրոշմէ խաչի.քոյ նշանիդ,
զոր ա͞ծ այլն արեամբ.քո նկարեալ
նորոգեցեր, և'ի նոյն շնորհ որդեգ-
րութ զմեզ մկրտեցեր, և'ի փառս
պատկերի.քո նկարեալ յօրինեցեր.
այսու պարգևօք ա͞ծ ականօք՝ ամա-
չեսցէ՛ սա͞նյ. քակտեսցին մեքենայքն.
բարձցին որոգայթքն. պարտեսցին
մարտուցեալքն. պակասեսցին զէնքն
սայրասուրք. մերժեսցի մէգն. փա-
րատեսցի խաւարն. մեկնեսցի մա-
ռախուղն։ Բազուկ քո հովանաւո-
ցի, և աջ քո կնքեսցէ. վ͞ն զի գ-
թած ես և ողորմած, և անուն.քո
կոչեցեալ է 'ի վ͞ր ծառայից.քոց։
Եւ քեզ ընդ հօր՝ հոգւովդ ս͞բվ՝
փառք և իշխանութի յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք զօրաւոր՝ Նորին Սրբոյն
Պուրէժորէ ։ Խօ͞ս ։

Որդի ա͞յ կենդանւոյ օրհնեալ յաւիտեանս , հօր ահաւորի անքննելին ծնունդ ․ որ անկարանայ առ ՚ի քէն և ոչ ինչ ։ Որ ՚ի ծագել անստուերը նշուլից ողորմութեան քո փոյթ , հալին մեղք ․ հալածին դեւք ․ ջնջին յանցանք ․ լուծին կապանք ․ խորտակին շղթայք ․ կենդանածնին մահացեալք ․ բժշկին հարուածք ․ ողջանան վէրք ․ բառնին ապականութիւնք ․ տեղի տան ախտութիւնք ․ նահանջին հեծութիւնք ․ փախնու խաւարն ․ մեկնի մէգն ․ մերժի մառախուղն ․ փարատի մուայլն ․ սպառի աղջամուղջն ․ վերանայ մութն ․ գնայ գիշերն ․ տարագրի տագնապն ․ չքանան չարիքն ․ հալածին յուսահատութիւնք ․ և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար՝ քաւիչդ ա͞մի ։ Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկն հոգիս , այլ կեցուցանել ․ թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ՝ բազում ողորմութբդ ․ զի դու միայն ես յերկնի անմեղ , և յերկրի անզինին ․ ՚ի տարր գոյի և

յեզրս

յերգս ծագաց ձիր · սկիզբն ամի՝
և յամի, ամ լրմամբ օրհնեալ 'ի
բարձունս։ Ընդ քեզ ընդ հօր և
հոգւոյդ սրբոյ փառք՝ յաւիտեանս
յաւիտենից · ամէն։

Գոհաբանութիւն Սաղմոսացն Դաւթի։

Բանք սաղմոսիս՝ է պտուղին ·
լցեալ հոգւովն՝ աստուածային ·
և որք յասելն՝ յօժարանին ·
արքայութեն՝ արժանանան։

Սաղմոսըն հաց՝ է երկնայ ին ·
սեղան կազմեալ՝ մեծի դաւ թին ·
որք 'ի հացէս՝ այս կերակ րին ·
աստուածային՝ սիրովն յա գին։
Սաղմոսըն գանձ՝ է անս պառ ·
այնմ որ ստանայ՝ մըտօք պայծառ ·
զլապտեր հոգւոյն՝ պահէ 'ի վառ ·
և մըտանէ՝ 'ի փառս ան ճառ։
Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանարար ·
մեղաց քաւիչ՝ և սըրբա րար ·
և որ ասէ՝ զսա մեղմա բար ·
Նա սուրբ հոգւոյն՝ լինի տա ճար։

Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի   նին ·
և սաղմոսին՝ ոչ փափա   գին ·
յանմահական՝ հացէն սո   վին ·
յաւուր մեծի՝ դատաստա   նին ։
Եւ որք ասեն՝ զսա կիսա   տուն ·
վըճարս առնեն՝ իւրեանց հո   գուն ·
Թէպէտ և կան՝ զգիշերն արթուն ·
դատարկ մընան՝ ՚ի տէր վար   ձուն ։
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե   լով ·
անմըտաբար՝ շաղփաղփե   լով ·
վայ է նոցա՝ պահեալ քո   լով ·
զի յաստուծոյ՝ են ամօ   թով ։
Իսկ որ ծայրատ՝ զսաղմոսն ասէ ·
և կիսատուն՝ յաւարտ ա   ծէ ·
նա յաստուծոյ՝ զամօթ կրեսցէ ·
և՚ի բարեացն՝ անմասն եղ   ցէ ։
Ի զբաղայրենձ միտ՝ դիր դու հոգւով ·
ուեսի տաճար՝ մի լի լու   սով ·
չինած կաղմած՝ ութն անկիւնով ·
և աստիճանքն՝ իւր համա   րով ։
Ա   ւթոռն ու չորս՝ ոսկի դըռնով ·
հարիւր յիսուն՝ պատուհա   նով ·
ու նա կուսան՝ քըն գան լա   լով ·
բողքն և սոռնիկքն՝ պըրեն հոգւով ·
Այլ որ կամի՝ յօժար սըր   տով ·
խորմէ ըղնա՝ ոսկի թա   սով ·

ուրախանայ՝ ինքըն հա գուով·
յարքայութեան՝ ըն պարե լով։
Սութըն մխտող՝ ես ու նէի·
և ամէն մէկն՝ ութ քըսա կի·
որն որ պխտէր՝ զայն բա նայի·
նա ինձ բուրէր՝ հոտ կընդըրկի։
Սութ փարչ անեմ՝ կաթմէ լըցած·
գունով էին՝ քան զհուր վառած·
յորոց արբի՝ ես անքօ տած·
ոչ լիացայ՝ զերթ ծարա ւած։
Շընորհալն՝ մին աղխ սակ·
ունի հազար՝ լեառն ըսպի տակ·
նոցա մաքերն՝ են սեւ րակ·
իւրէնց հովիւքն՝ ոչ զհըրեշ տակ։
Մօրն իւր արգանդ՝ էր սեւայն·
հօրըն բարակ՝ ամենև ին·
որդիքըն սեաւ՝ ծընանէ ին·
դաշտ քըռպխաւ՝ բընակէ ին։
Դաշտ մի արձակ՝ և պատուական·
լըցեալ ծաղկօք՝ յոյժ զանազան·
ոչ յեղանակս՝ միայն գար նան·
այլ անթառամ՝ ժամս ամենայն։

Յաւելնուէ վարդապետէ՝ վերոյոյն գա-
վէաք ոք Սաղմոսեա, Կօշտայ անուա-
նեալ տառանաւորա։

Սաղմոսն՝ է մեր՝ մեղաց՝ քաւիչ․
է մեր՝ հոգւոց՝ ախտից՝ մաքրիչ․
մեղաց՝ ախտից՝ դիւաց՝ վարիչ․
քաւիչ՝ մաքրիչ՝ վարիչ՝ փըրկիչ։
Սաղմոսն՝ ըզմեզ՝ հանէ՝ յեր կին․
ըզմեզ՝ յերկրէս՝ ՚ի վեր՝ կըր կին․
հանէ՝ ՚ի վեր՝ զմիտ և՝ զո գին․
յերկրին՝ կըրկին՝ զոգին՝ ան գին։
Սաղմոսն՝ է սանձ՝ կենաց՝ մարդկն․
է սանձ՝ չարաց՝ բարեց՝ պահպան․
կենաց՝ բարեց՝ պատճառ՝ պատկն․
մարդկն՝ պահպան՝ պատկն՝ ունկն։
Սաղմոսն՝ առնէ՝ ✝ հոգւոյն՝ ծանօթ․
առնէ՝ հոգւոյն՝ շնորհաց՝ անօթ․
հոգւոյն՝ շնորհաց՝ տեղի՝ և օթ․
ծանօթ՝ անօթ՝ և օթ՝ ան տօթ։
Սաղմոսն՝ է մեր՝ հոգւոց՝ պաշար․
է մեր՝ վիրաց՝ բըժիշկ՝ և ճար․
հոգւոց՝ բըժիշկ՝ մըտաց՝ հանճար․
պաշար՝ և ճար՝ հանճար՝ պատար։

Սաղ

Սաղմոսն՝ է՛ լոյս՝ ճրագ՝ ոտից․
է՛ լոյս՝ սիրով՝ վառեալ՝ սրտից․
ճրագ՝ վառեալ՝ առ Տր̃՝ մտից․
ոտից՝ սրտից՝ մտից՝ հօտից։
Սաղմոսն՝ ոսկէյ՝ տուփ լի՝ խնկով․
ոսկեայ՝ բուրվառ՝ անոյշ՝ հոտով․
տուփ լի՝ անոյշ՝ սրբոց՝ գործով․
խնկով՝ հոտով՝ գործով՝ սրբով։
Սաղմոսն՝ է՛ սաստ՝ ծուլից՝ խլթին․
է՛ սաստ՝ զորմէ՝ զի ո՛չ՝ փութին․
ծուլից՝ զի ո՛չ՝ բռնաւ՝ կարգին․
խլթին՝ փութին՝ կարգին՝ խորգին։
Սաղմոսն՝ է գան՝ սաստիկ՝ նոցին․
է՛ գան՝ յորմէ՝ յիմարք՝ խոցին․
սաստիկ՝ յիմարք՝ ատօղք՝ գանձին․
նոցին՝ խոցին՝ գանձին՝ անձին։
Սաղմոսն՝ անթիւ՝ թիւրից՝ ուղղիչ․
անթիւ՝ մեղաց՝ անձանց՝ թողիչ․
թիւրից՝ անձանց՝ յուղին՝ ածիչ․
ուղղիչ՝ թողիչ՝ ածիչ՝ տածիչ։

Յանկ սաղմոսաց՝ ըստ հարգին այբուբենից:

Աղաղակեցէ՛ք առ ած̃ ամ̃. կե:
աղաղակեցէ՛ք առ տր̃ ամ̃. ղթ:
ապրեցո՛ զիս տր̃՝ զի նուա՛զ. ժա̃:
ապրեցո՛ զիս տր̃ 'ի մարդոյ. ճլթ:
առ գետս բաբելացւոց, ճլզ:
առ քեզ տր̃ կարդացի ած̃. իէ:
առ քեզ տր̃ համբարձի զանձն. իդ̃:
առ քեզ տր̃ համբարձի զաչս. ճիբ̃:
ասաց անզգամն 'ի սրտի իւր. ժդ̃:
ասաց անզգամն 'ի սրտի իւր. ծբ̃:
ասաց տր̃ ցտր̃ իմ՝ նիստ ը̃. ճթ:
ասացի՝ թէ պահեցից զճ̃ս. լը̃:
ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ը̃. լե:
ած̃ ականջօք մերովք. խդ̃:
ած̃ ած̃ իմ, ես առ քեզ. կբ̃:
ած̃ ած̃ իմ՝ նայեաց առ իս. իա̃:
ած̃ ածց̃ տր̃ խօսեցաւ, և. խթ:
ած̃ եկաց 'ի ժողովս ածց̃. ձա̃:
ած̃ զիրաւունս քո արքայի. հա̃:
ած̃ մեր ապաւէն և զօրութի̃. խե̃:
ած̃ մերժեցեր և աւերե. ծթ:
ած̃՝ մտին հեթանոսք 'ի ժա̃. հը̃:
ած̃ յանուա̃ն քում կեցո՛. ծդ̃:
ած̃ յօգնել ինձ նայեաց. կթ:

ած̃

խոստովան եղէց քեզ տր բոլոր· ճլէ:
խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլոր· ճժ:
խոստովան եղիցուք առ քեզ· հդ:
Ծափս հարէք ամ՛ հեթա· խզ:
Կեցո զիս ած, զի հասին· կը:
Հաճեցար տր ընդ երկիր· ձդ:
համբարձի զաչս իմ ’ի լերինս· ճի:
համբերելով համբերի տն· լթ:
հաւատացի զոր և խօսե· ճժե:
հիմունք նր ’ի լերինս սր· ձզ:
Ձայնիւ իմով ես առ տր· հզ:
ձայնիւ իմով ես առ տր· ճխա:
Մատուցէք տն՝ որդիք այ· իը:
մեծ է տր, և օրհնեալ է· խէ:
մի նախանձիր ընդ չարս· լզ:
մինչև յերբ տր՝ մոռանաս· ժբ:
Յայտնի է ’ի հրէաստանի· հե:
յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին· կէ:
յելանելն իէլի յեգիպտո· ճժգ:
յիշեա տր զդաւիթ, և· ճլա:
յողորմութի՝ և յիրաւունս· ճ:
Նայեցարուք ժողովուրդք· հէ:
Ողորմեա ինձ ած, զի կո· ծե:
ողորմեա ինձ ած՝ ողոր· ծզ:
ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի· ծ:
որ յուսայ ’ի տր, ոպ լեառն· ճիդ:

որ բնակեալն է յօգնութի. ղ̃ ։
որ հովուեսդ իսէլի՝ նայ. հթ ։
ոչ̃ սիրելիք են յարկք քո. ձգ ։
ոչ̃ փափագի եղջերու յաղ. խա ։
ունկն դիր ած աղօթից. ծդ ։
ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին. ճիա ։
Պահեա՛ զիս ած իմ, զի ես. ժե ։
պատրաստ է սիրտ իմ ած. ճէ ։
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տր. ճժդ ։
սիրեցից զքեզ՝ տր, զօրութի. ժէ ։
Տեառն է երկիր լրիւ իւ. իգ ։
տէր՝ ապաւէն եղեր մեր. ձթ ։
տէր ած իմ՚ի քեզ յուսացայ. է ։
տէր ած փրկութե իմոյ, ՚ի. ձէ ։
տէր՝ զի բազում եղեն նե. գ ։
տէր թագաւորեաց, բարկա. ղը ։
տէր թագաւորեաց՝ վայել. ղբ ։
տէր թագաւորեաց՝ ցնծաս. ղզ ։
տէր ՚ի զօրութե քում ուրախ. ի ։
տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես. իզ ։
տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ունն. ճխբ ։
տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղա. ճա ։
տէր կարդացի առ քեզ՝ և. ճխ ։
տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ. իբ ։
տէր մի սրտմտութբ քով յան. լէ ։
տէր՝ մի սրտմտութբ քով յան. զ ։

տէր

ած ողորմեա մեզ և օրհնեա. կզ։
ած ո՞ քեզ նմանիցի. մի լռեր. ձբ։
ած վրէժխնդիր, տր ած. ղդ։
ած օրհնութե իմոյ մի լռեր. ճը։
ահա օրհնեցէք զտր ծառ. ճլգ։
Բազում անգամ մարտեան. ճիը։
բայց միայն այ հնազանդ. կա։
բանից իմոց ունկն դիր. ե։
բարի է խոստովան լինել ղա։
բարձր առնեմ զքեզ ած. ճխդ։
բարձր առնեմ զքեզ տր, իթ։
բղխեսցէ սիրտ իմ զպատ. խդ։
Գոհացայց զքեն տր բոլո. թ։
գովեա եղէմ զտր. ճխէ։
Դատ արա ինձ ած. և. խբ։
դատ արա ինձ տր՝ զի ես. իե։
դատեա տր զայնոսիկ՝ որք. լդ։
Եթէ ոչ տր էր առ մեզ, ճիդ։
եթէ ոչ տր շինէ զտունն. ճիզ։
եկայք ցնծասցուք 'ի տր. ղդ։
երանեալ են անբիծք 'ի ճա. ճժը։
երանելի է այր՝ որ երկնչի. ճժա։
երանելի է այր որ ոչ գնաց. ա։
երանի ամն՝ որք երկնչին. ճիէ։
երանի որ խորհի զաղքատն. խ։
երանի, ում թողուն եղև. լա։

եր

Երկինք պատմեն զփառս այ· ԺԸ:
Ոի՞ բարի կամ զի՞ վայելէ· ՃԼԲ:
զի՞ պարծիս ՚ի չարութեան հզօրն· ԾԱ:
զողորմութիս քո տր յաւի· ՁԸ:
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթա· Բ:
ընդէ՞ր մերժեցեր ած իս· ՀԳ:
Եթէ արդարև զարդարութի· ԾԷ:
Արդարև զի բարի է իէլի ած· ՀԲ:
՚ի դարձուցանել տն զգերը· ՃԻԵ:
՚ի խորոց կարդացի առ· ՃԻԹ:
՚ի կարդալ իմում լուար ինձ· Դ:
՚ի նեղութե իմում ես առ· ՃԺԹ:
՚ի տր յուսացայ· ո՞պ ասի· Ժ:
՚ի քեզ տր յուսացայ, մի՛ ամա· Լ:
՚ի քեզ տր յուսացայ, մի՛ ա· Հ:
Լուարո՛ւք զայս ամ ազգք· ԽԸ:
լուիցէ քեզ տր յաւուր· ԺԹ:
լո՛ւր ած աղօթից իմոց յա· ԿԳ:
լո՛ւր ած աղօթից իմոց· և· Կ:
լո՛ւր տ՛ր արդարութե· և· ԺԶ:
Խոնարհեցո՛ տր զունկն քո՝· ՁԵ:
խոստովան եղերուք տն՝ և· ՃԶ:
խոստովան եղերուք տն՝ զի· ՃԺԷ:
խոստովան եղերուք տն, զի· ՃԺԵ:
խստվն եղերուք տն՝ զի քաղ· ՃԴ:
խստվն եղերո՛ւք տն՝ զի քաղ· ՃԵ:

խոս

տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ. ճլ:
տէր՝ ով կացցէ 'ի խորանի. ժդ:
տէր տէր մեր, զի՜ սքանչելի է. ը:
տէր փորձեցեր զիս՝ և ծա: ճլը.
Ցնծացէ՛ք առ ած, օգնա. ձ:
ցնծացէ՛ք արդարք 'ի տէր՝. լբ:
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց. ծը:
Քեզ վայելէ օրհնութիւն ած. կդ:
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. տր. ճգ:
օրհնեա՛ անձն իմ զտր, և ամ. ճբ:
օրհնեա՛ անձն իմ զտր. օրհ. ճխե:
օրհնեալ տէր ած իմ, որ. ճխգ:
օրհնեցէ՛ք զանուն տն. օրհ. ճլդ:
օրհնեցէ՛ք զած 'ի սրբութե. ճծ:
օրհնեցէ՛ք զտէր ամ ազգինք. ճժզ:
օրհնեցէ՛ք զտէր՝ զի բարի է. ճխզ:
օրհնեցէ՛ք զտէր յերկնից. ճխը:
օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի. ղէ:
օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի. ղե:
օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի. ճխթ:
օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր. ճժբ:
օրհնեցից զտէր յամ ժամ. լգ:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ:

Արդ արձակեա՛ զծառայս. 339:
Ես ասացի 'ի վերանալ յի. 247:

զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի. 121
՚ի գիշերաց կանխէ հոգի. 209
՚ի նեղութե̄ իմում ես առ. 288
հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի. 162
մեծացուսցէ անձն իմ. 337
նայեցարուք երկինք, և խօ. 75
տէր զլուր քո լուայ՝ և. 324
տէր ամենակալ ա̄ծ աբրա. 340
փոքր էի ես յեղբարս իմ. 331
օրհնեալ ես տէր ա̄ծ հարցն. 332
օրհնեալ տէր ա̄ծ իսրլի, որ. 338
օրհնեցարուք զտէր, զի. 33
օրհնեցէք զա̄ծ յօրհնութ. 280

Տօնին Աղուհացից՝ Խաղաղականքն.

Տէր՝ մի սրտմտութ̄բ քով յան. զ
Երանի, ում թողութի եղև. լա̄
Տէր մի սրտմտութ̄բ քով յան. լէ
Ողորմեա՛ ինձ ա̄ծ ըստ մեծի. ծ
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղա. ճա̄
՚Ի խորոց կարդացի առ. ճիթ
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ճխբ̄

Յիշատակարան Տպողի ։

ՓԱՌՔ ՊԱՏԻՒ

և երկրպագութիւն՝ ամենայն Երրորդութեան, և միոյ Աստուածութեան Հօր՝ և Որդւոյ՝ և Հոգւոյն Սրբոյ ։

Որոյ՝ անհուն ողորմութեամբն, Տպագրեցաւ սբ Սաղմոսարանս, 'ի ձեռն բարէխօսութեան՝ արագահաս և երջանիկ վկային իւրոյ՝ սրբոյն Մինասայ, 'ի վայելումն մանկանց սիօնի ։

Արդ՝ մինչ մատուցանէք սովաւ զպաշտօն օրհնաբանութեան առ բարձրեալն Աստուած, յիշեսջի՛ք 'ի մաքուր մաղթանս ձեր՝ զԱրեպէն պօղոս տպագրիչ՝ զպատրաստականս ձեր ծառայ՝ հանդերձ ծերունի հարբ իմով տէրցու յօհաննիսիւ, և եղբարբ իմով տէրցու յարութիւնիւ, և այլովք կենդանի և հանգուցեալ ազգականօք իմովք ։

Յիշեսջի՛ք նաև զմշակսն գործարանիս՝ զբաղումեցի տէրցու զաքարին, և դուք յիշեալ լինջիք 'ի ՟ ։

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Թ. Ա.
№ 8435